

Giới thiệu Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô

Vô cùng bất ngờ, Mộ Thiên Thiên trong truyện Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô không ngờ bản thân chỉ viết bộ truyện cao H thôi mà lại xui xẻo đến mức xuyên không trở thành nữ phụ độc ác - Thất công chúa. Nhưng mà nữ phụ ngôn tình sắc sao? Sao lại bị thị như nữ chủ vậy? Những tên nam nhân bằng thanh ngọc khiết này không phải là cùng nữ chính dây dưa không rõ sao? Tại sao lại vẫn là xử nam, tình lực dư thừa như vậy? Lại còn một đám đến muốn tự mình dạy đồ ta? Giường, hồ tắm, núi tuyết, bụi hoa... còn cả những dụng cụ khiến người ta đỏ mặt kia nữa. Mặc quần áo thì đều là người tuần dật vô song, coi quần áo sao lại biến thành sói rồi? Truyện online này NP, nữ chính thân mềm thể nhẹ dễ dàng đẩy ngã, các bạo quân, ôn nhu một chút..... 1 nữ nhiều nam, nam chính mỗi người đều phúc hắc cường đại, nữ chính có thể phản kháng sao? Cốt truyện và H đều được coi trọng như nhau, tình cảm theo H mà thăng hoa, hiểu mà ha.... *che mặt*

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Xuyên Không Thành Nữ Phụ Độc Ác

Tiếng thét chói tai của nữ nhân không ngừng vang lên bên tai, gián tiếp còn có tiếng thở dốc của nam nhân.

Âm thanh càng lúc càng lớn, đến mức làm Mộ Thiên Thiên không thể nào tiếp tục ngủ nữa.

“Ồn quá...” Nàng lầu bầu vài tiếng rồi lại tiếp tục ngủ.

Bỗng dưng, một âm thanh từ tính dễ nghe chảy qua bên tai: “Công chúa, có muốn tiếp tục không?”

Tiếng nói thật dễ nghe, làm người ta muốn cắn một ngụm... Mộ Thiên Thiên mơ mơ màng màng, mặt cười ngọt ngào: “Ừ...”

“Đừng ồn...” Mộ Thiên Thiên quơ tay lung tung, lông mi như nước hơi run run, một đôi mắt ngập nước chậm rãi mở.

Chói mắt quá... Rõ ràng vì bảo vệ mắt, ánh đèn trong phòng nàng đều là màu vàng dịu...

“A... A... Mộ Thiên Thiên... người sẽ gặp quả báo...a... Buông ta ra! Giết ta! Giết ta đi!... a...”

Giật mình một cái, Mộ Thiên Thiên đã tỉnh ngủ, ngẩng đầu trong hoảng loạn, một đôi con ngươi tối tăm thâm thúy lọt vào tầm mắt.

Một đôi mắt, như hai cái động tối đen, sâu thẳm xa xưa, nhìn không tới đáy, nhưng trong nháy mắt lại bị nó hấp dẫn, không cách nào dời tầm mắt đi được.

Hô hấp cực nóng trộn lẫn nồng liệt hơi thở của nam nhân phả vào mặt nàng, làm mặt nàng trở nên mông lung, trái tim rối loạn.

Nàng giật giật cánh môi, theo bản năng gọi nhỏ: “Từ Cẩm...”

Đáy mắt của hắn hiện lên chút cảm xúc phức tạp, trong nháy mắt trở nên lạnh như băng. Nhưng khi nàng lần nữa nghiêm túc nhìn hắn, phần hàn ý đó lại biến mất vô tung. Cứ như, hết thấy chỉ là ảo giác của nàng.

Nam tử nhẹ nhàng nhấp môi mỏng, giữa hàm răng kiên định nhả ra ba chữ: “Đông Lăng Mặc.”

Đông Lăng Mặc.....

“Soái.....” Mặt nhìn đẹp trai, tên cũng đẹp nốt, nhưng mà, Đông Lăng Mặc..... Tên này sao quen vậy? Không phải tên của một tên nam chính trong tiểu thuyết nàng viết sao?

Cách đó không xa, tiếng thét chói tai còn tiếp tục ——

“Ta muốn giết ngươi, a..... Ta chết cũng sẽ không..... Ngô ngô..... Buông tha ngươi, a ——”

Âm thanh thê lương, làm người nghe một chút cũng không dễ chịu, Mộ Thiên Thiên xoa xoa đôi mắt, đưa mắt nhìn lại.

Vừa thấy một cái, không nói nên lời, cơ hồ bị dọa đến lá gan muốn nứt ra!

Nàng nhìn đến cái gì! Nàng vừa thấy được cái gì!

Năm tên đàn ông trần truồng đem một nữ tử yếu đuối mong manh giam ở dưới thân, đang làm chuyện cực kỳ tàn ác!

Đầy đất hỗn độn, huyết tinh cảnh tượng, tiếng kêu cực kỳ bi thảm dần dần yếu ớt: “Người dám hại ta..... Sẽ không bỏ qua ngươi, chết cũng sẽ không! Chết cũng..... Sẽ không.....”

Mấy nam tử cường tráng nhưng không bằng cảm thú kia còn tiếp tục bạo hành trên người nữ tử, cự vật thô tím đáng sợ, không ngừng ờ hạ thân đã chảy máu của nữ tử nhanh chóng đưa đẩy, thân hình nhỏ yếu vô lực của nữ tử bị bọn họ lấn lộn đến thương tích đầy mình, tứ chi mềm mại mà nằm oặt trên mặt đất.

Trong tầm mắt, chỉ có đôi mắt trợn trừng của nữ nhân kia, chúng nó chảy máu, hàm chứa oán hận nồng đậm không thể hóa giải, không hề chớp mắt nhìn chăm chăm nàng, cho đến khi đồng tử tan rã, đến khi mất hết sở hữu sáng rọi.

Mộ Thiên Thiên không tự giác hướng phía sau lưng của Đông Lăng Mặc, trong lòng ngực co rút lại, môi mím run rẩy, cuối cùng chỉ có thể tràn ra một tiếng hoảng sợ thét chói tai: “A.....”

Người chết, nàng nhìn thấy người đã chết, vẫn là bị..... cưỡng bức tới chết, trời ơi! Đây là chuyện gì?

Bị năm tên đại hán thô bạo..... Địa lao..... Bị oan uổng..... Công chúa.....

Kia không phải một màn nàng dưới ngòi bút của nàng sao? Nữ phụ ác độc thất công chúa, bởi vì tỳ nữ đối với nam tử nàng thích liếc mắt một cái, liền oan uổng tỳ nữ trộm đồ vật của nàng, sai người đem nàng đưa tới địa lao, giết chết.....

Vừa rồi Đông Lăng Mặc bảo nàng là công chúa, nàng là công chúa, nhưng nàng..... Hại chết người?

Trước mắt một mảnh tối tăm, Mộ Thiên Thiên ở giữa tiếng thét chói tai của chính mình lại lần nữa ngất xỉu đi qua.

“Hầu gia.” Thị vệ canh giữ ở một bên nhìn Đông Lăng Mặc, chậm rãi đội hán phân phó.

Đông Lăng Mặc nhìn cũng không nhìn tỳ nữ đã mất hơi thở một cái, chỉ nhìn chăm chăm vừa rồi nữ nhân có biểu cảm phong phú, lại khác với thất công chúa trong ấn tượng của hắn, bỗng nhiên gọi lên môi: “Thất công chúa không phải nói tối nay muốn bản hầu hầu hạ nàng sao? Đưa nàng trở về phòng, tối nay, bản hầu sẽ tự mình hầu hạ nàng.” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Công Chúa Biến Thành Nữ Nô

Trong lúc mơ mơ màng màng, Mộ Thiên Thiên nghe được âm thanh của một nữ tử ở cách đó không xa: “Hầu gia, ngài thật sự muốn ngủ lại thất công chúa phòng ngủ sao?”

“Sao lại không?” Tiếng nói lạnh lùng của nam tử vang lên.

“Qua đêm nay là sinh nhật thứ mười sáu của Thất công chúa.” Nữ tử có vẻ có vài phần lo lắng, cũng có một chút không cam lòng: “Một khi qua mười sáu tuổi, nguyên rủa sẽ mất đi hiệu lực, thất công chúa liền có thể cùng nam tử..... Làm loại chuyện này, hầu gia.....”

“Đi ra ngoài.”

Những âm thanh sau, Mộ Thiên Thiên nghe không được, chỉ cảm thấy một luồng hơi thở lạnh băng chậm rãi tới gần, nam nhân kia rõ ràng đi tới mép giường, đang nhìn xem chính mình, nàng muốn tỉnh lại, nhưng, mí mắt chính là không thể mở ra được.

Đông Lăng Mặc không hề chớp mắt nhìn chăm chăm nữ tử đang ngủ say, không thể phủ nhận, Thái Hậu bồi dưỡng ra Thất công chúa đẹp không gì sánh được, làn da mềm mại trắng hồng kia, ngũ quan xinh đẹp, chỉ cần một nam nhân bình thường nhìn đến, đều sẽ ngăn không được một trận tâm động.

Nhưng hắn đối với nàng mấy ngày nay, lại chưa từng có nửa điểm tâm động, chỉ trừ bỏ đêm nay.....

Đêm nay ở Địa lao, lúc nàng hoảng sợ bất an lao vào trong lòng hắn trốn tránh, cảm giác mềm mại chưa từng gặp đó, làm hắn trong nháy mắt có một loại rung động không thể kể tên.

Muốn bản hầu hạ đúng không?

Khóe môi gọi lên một nụ cười tà mị, Đông Lăng Mặc bỗng nhiên cúi người, lấy tay cởi bỏ xiêm y trên người Mộ Thiên Thiên.

Lạnh.....

Mộ Thiển Thiển theo bản năng rút rút thân mình, lông mi dài như làn thu thủy cuối cùng chậm rãi mở ra, nhìn đến một gương mặt anh tuấn tuyệt sắc gần trong gang tấc, nàng không tự giác xoa gò má lạnh như băng của hắn: “Từ Cẩm. ....”

Đông Lăng Mặc ánh mắt nháy mắt trở nên lạnh như băng, thô lệ bàn tay hạ xuống, “Tê” một tiếng, lập tức đem xiêm y đơn bạc trên người nàng kéo xuống tới hơn phân nửa.

Dưới yếm, hai điểm hồng nhạt lập tức bại lộ ở trong tầm mắt hắn, hắn khẽ nheo mắt, trầm giọng nói: “Nhìn cho rõ ràng đêm nay ai là n là người ngủ với ngươi!”

“Hả?” Mộ Thiển Thiển có chút phản ứng không kịp, nàng đêm trước đang viết đến phần của Hách Liên Từ Cẩm, cả một đêm trong đầu đều là cái tên này, cho nên một khi không cẩn thận đã kêu ra.

Mà khi nàng nhìn đến đáy mắt cất giấu lửa giận của Đông Lăng Mặc, nàng biết, nàng nhất định là đã chọc giận người này.

“Ta không phải. .... A! Đông Lăng Mặc, ngươi làm cái gì?” Mộ Thiển Thiển hét lên một tiếng, bởi vì, Đông Lăng Mặc đã ở dưới con thịnh nộ, một tay đem cái yếm mỏng như cánh ve trên người nàng xé ra.

Bộ ngực sữa trắng nõn tức khắc nhảy đánh ra, phía trên là hai cái nhũ hoa hồng nhạt giống như bị hoảng sợ, không ngừng ở trước mặt hắn run rẩy.

Đông Lăng Mặc vốn dĩ không có hứng thú lớn như vậy, nhưng sau khi nhìn đến song tô nhũ đầy đặn trắng nõn, thân thể theo bản năng một trận căng thẳng, sở hữu máu liền ở nháy mắt nhắm phía bụng dưới, cự vật bị xiêm y ngăn trở, chậm rãi thức tỉnh.

“Không cần!” Thấy hắn tưởng tới gần chính mình, Mộ Thiển Thiển sợ tới mức gọi thất thanh, vội vàng lấy tay che ngực thối lui về phía sau.

Nhưng tốc độ của nàng kém xa Đông Lăng Mặc, hắn chỉ tùy ý chụp tới, bàn tay to đã đem một đôi tay nhỏ của nàng bắt chéo sau lưng, làm thân hình mềm như bông của nàng ngã lên trên đùi chính mình.

Tư thế này, làm Mộ Thiển Thiển chỉ có thể cong thân hình, đem hai vú càng càn rỡ hiện ra ở trước mặt hắn.

Bàn tay bởi vì nhiều năm luyện võ mà xuất hiện vết chai dẹt ở trên tô nhũ của nàng, nhẹ nhàng nâng lên, đầu ngón tay kẹp lấy đầu vú hồng nhạt đang run rẩy, nhẹ nhàng xoa xoa, cảm giác này, cũng không tệ lắm.

“Không. ....” Đông Lăng Mặc là hầu gia lạnh lùng tàn khốc nhảy ở dưới ngòi bút của nàng, nam nhân này có bao nhiêu ác liệt so với ai khác nàng hiểu rõ nhất, cho nên Mộ Thiển Thiển cũng biết, lúc này mà đi phản kháng, quả thực chính còn đường chết thôi.

Nàng chịu đựng cảm giác ngược ngừng, gương mặt nhìn gương mặt đường cong rõ ràng, cương nghị của Đông Lăng Mặc, bất an mà nhẹ nhàng vận vẹo thân hình: “Hầu gia, ta. .... Ngươi không phải vẫn luôn thực chán ghét ta sao? Vì cái gì. .... Ta không phải người ngươi thích, buông tha. .... Buông tha ta được không?”

Đông Lăng Mặc nghe vậy, ánh mắt bỗng nhiên trầm xuống: “Không phải công chúa biết chính mình đủ mười sáu tuổi, đêm nay có thể phá thân, mới kêu bản hầu tới hầu hạ sao?”

Ngón tay dài trên đầu vú yếu ớt của nàng ấn một cái, Mộ Thiển Thiển tức khắc mảnh mai kêu lên một tiếng, một tiếng rên rỉ đó giống như khẽ gọi, câu dẫn Đông Lăng Mặc càng thêm động tình.

Cự vật dưới thân đỉnh vào kẽ móng nàng, hắn cười lạnh nói: “Yên tâm, bản hậu, nhất định sẽ làm ngươi thỏa mãn.” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Xin Ngươi, Đừng Nhìn Mà!

Mộ Thiển Thiển còn không kịp mở miệng cầu xin tha thứ, tay Đông Lăng Mặc đã dùng sức đè lên cặp nhũ trắng nõn của nàng, dùng sức xoa nhẹ.

Đôi mắt của nam nhân không ngừng chuyển thân, là dấu hiệu động tình của hắn, động tác ngày càng thô lỗ, cũng không có bất kỳ kỹ thuật gì, tựa hồ ngay cả chính hắn cũng không biết rốt cuộc nên dùng phương pháp gì để đùa bốn nữ nhân trong lòng, chỉ dựa vào cảm xúc của chính mình, từng chút từng chút xoa lẫn thân thể của nàng.

“Ân. ....” Mộ Thiển Thiển muốn cự tuyệt, nhưng không biết vì cái gì, miệng mở ra, lại là tiếng rên rỉ tới chính mình cũng không dám nghe.

Bị một nam nhân xa lạ đùa bỡn, nàng cứ nhiên lại phát ra loại âm thanh đáng xấu hổ này, Mộ Thiên Thiên khổ sở muốn chết, nhưng chuyện càng gây khó chịu lại xuất hiện.

Hô hấp của Đông Lăng Mặc càng ngày càng rối loạn, hần lại có điểm không cam lòng với chuyện đùa bỡn như vậy, bàn tay to đang kiềm chế hai tay nàng bỗng nhiên giật giật, làm toàn bộ bộ ngực của nàng cong lên càng cao, hần cúi đầu, môi mỏng dừng ở trên đầu vú hồng nhạt, bỗng nhiên hút một ngụm thật mạnh.

“A.....” Kích thích kiểu này, đối với người chưa từng trải qua chuyện nam nữ như Mộ Thiên Thiên mà nói là hoàn toàn xa lạ.

Đầu vú vừa nhọn vừa mẫn cảm bị hần hút một cái, hô hấp của nàng hoàn toàn rối loạn, chỉ cảm thấy thân thể càng ngày càng nóng, có một cỗ hơi thở vừa nóng vừa ướt át thẳng hướng đến nơi giữa hai đùi, trào ra ở cửa hoa huyết.

Nàng theo bản năng kẹp chặt hai chân, sợ bị nam nhân đang hút nàng đầu vú phát hiện bí mật thân thể nàng.

“Ấn.....” Khi hàm răng của hần ở trên đầu vú nàng nhẹ nhàng gặm cắn, nàng lại nhin không được khẽ gọi lên, càng nhiều hơi thở nóng bỏng hướng tới u huyết, liền tính không có tận mắt nhìn thấy chỗ đó, nàng cũng rất rõ ràng, hiện tại quần lót chính mình nhất định đã bị thấm ướt.

Loại chuyện chỉ có ở thịt văn này, cứ nhiên phát sinh ở trên người nàng.

“Thoải mái không?” Nam nhân từ trước ngực nàng ngẩng đầu, vừa lòng mà nhìn hai má ửng hồng của nàng, vừa rồi tiếng rên rỉ như thiên âm kia, đã làm cho hần có chút không thể kiềm chế.

Bỗng nhiên xóc lên nàng váy, lực chú ý của Đông Lăng Mặc lần này dừng ở hạ thể của nàng.

Giữa hai cái đùi kia là một mảnh thịt non khép lại, hiện giờ đang tản ra từng trận u hương thuộc về nữ tử..... Cũng không biết, nữ tử tâm địa ác độc này, hương vị rất cuộc như thế nào?

“Không.....” Tiếng nói của Mộ Thiên Thiên còn không kịp xuất khẩu, quần lót nhỏ đã bị hần xé ra, càng đáng xấu hổ chính là, ở giữa quần lót và miệng cánh hoa xấu hổ gặp người kia, cứ nhiên lộ ra một đoàn chỉ bạc.

Một màn dâm uế này, Mộ Thiên Thiên nhìn không tới, nhưng, nàng có thể cảm giác được dưới thân thể là tình huống gì, hướng chi, không cần thận nhìn đến đôi mắt của Đông Lăng Mặc bỗng chốc trở nên càng thêm sâu thẳm đen bóng, thực rõ ràng là dấu hiệu dục vọng ở trong nháy mắt cuồng trướng, nàng liền càng thêm xấu hổ đến muốn chui xuống đất.

Nhưng giờ khắc này, làm Đông Lăng Mặc hoàn toàn lâm vào điên cuồng không chỉ là chỉ bạc biểu hiện phản ứng thân thể nàng, còn có..... hạ thể trong bóng không tì vết của nàng.

Nàng cứ nhiên có được danh khí, thứ trong truyền thuyết làm muôn vàn nam tử tình nguyện chết chìm trong đó, cũng không muốn tỉnh táo lại! Cánh hoa phấn nộn tươi đẹp còn ở trong trạng thái khép kín, giấu ở cánh hoa trên đỉnh là ngọc châu, bởi vì thân thể nàng động tình mà hơi hơi trướng lên, phía trên, còn có một chút ánh sáng thủy nhuận.

Đào nguyên thần bí trắng nõn non mịn không hề ngăn cản mà hiện ra ở trước mặt, đủ để làm bất kỳ nam tử nào trở nên điên cuồng.

Hần trước nay..... không biết thân thể nữ tử cứ nhiên có thể đẹp đến thế, đẹp đến làm người ta hoàn toàn không thể dời mắt.

“Đừng nhìn.....” Mộ Thiên Thiên khép lại hai chân, có ý đồ ngăn cản hần tiếp tục nhìn nơi riêng tư chưa từng có ở trước mặt nam nhân lộ ra của mình, nhưng hành động này, không thể nghi ngờ làm hần gia tôn quý tức giận.

Bỗng nhiên xoay người một cái, hần đem nàng đè ở trên đệm giường, trước khi Mộ Thiên Thiên kịp phản ứng lại, Đông Lăng Mặc đã cầm lấy đôi tay nàng giờ lên trên đỉnh đầu, đem chúng nó cột gắt vào đầu giường trụ gỗ.

Nam nhân chưa hề thêm mò tới dưới thân nàng, đem hai cái đùi của nàng nhanh chóng mở ra..... Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Lớn Quá, Không Vào Được!

“Không cần!” Mộ Thiên Thiên chỉ tới kịp hô lên hai chữ, hai cái đùi đã bị Đông Lăng Mặc hoàn toàn nắm trong tay.

Theo hai cái đùi thon dài tinh tế của nữ tử bị đẩy ra, cánh hoa hồng nhạt tức khắc hiện ra ở đáy mắt Đông Lăng Mặc.

Cánh hoa khép kín, phía trên còn có ngọc lộ ướt át, ở dưới ánh sáng của dạ minh châu châu, phát ra một tầng ánh sáng bạc nhàn nhạt.

Dụ hoặc nhất vẫn là cửa u huyết bị cánh hoa ngăn trở, hiện tại, cửa huyết nhỏ nhỏ này, chính vì chủ nhân đang hoảng sợ bất an mà không ngừng nhấp máy, lúc đóng lúc mở.

Cửa huyết rất nhỏ rất nhỏ, Đông Lăng Mặc thật sự có chút hoài nghi, địa phương nhỏ như thế, thật sự có thể cất chứa được cự vật đang dâng trào của mình hay không.

Hô hấp của hắn càng ngày càng nặng nề, tưởng tượng đến lát nữa liền có thể ném thử tư vị côn thịt nóng bỏng như sắt của mình đưa vào u huyết, thế nhưng lại giống như mao đầu tiêu tử, hưng phấn đến cả đôi mắt đều đỏ lên.

“Thất công chúa, là nguoi tự tìm” Âm thanh khàn khàn biểu hiện giờ khắc này hắn rất kích động, bởi vì động tình, ở thái dương cùng khuôn mặt tuần tú đều nổi lên một tầng mồ hôi mỏng, khuôn mặt như vậy, ngay cả mình tinh đẹp nhất trên TV đều kém hơn.

Mộ Thiên Thiên nâng lên nửa người trên, vốn là định xin tha, nhưng khi nhìn đến mồ hôi trên mặt hắn, không biết vì sai, lại có chút bị mê hoặc, đã quên muốn lui về phía sau, cũng quên mất giấy gĩa.

Nam nhân kéo xuống đai lưng bên hông chính mình, nhanh chóng đem vật cứng sớm đã sung huyết bành trướng móc ra, làm nó không hề che lấp mà hiện ra trong tầm mắt Mộ Thiên Thiên.

Cự vật màu da kia..... So với cánh tay trẻ con còn thô hơn, tuy rằng không có tận tay chạm vào, nhưng cũng không khó để cảm nhận được nhiệt độ và độ cứng của nó, nhìn phía trên nó bởi vì nam nhân động tình mà nổi lên gân xanh, cùng với một giọt trong suốt ngọc dịch trên đỉnh quy đầu kia, Mộ Thiên Thiên hít hà một hơi, sợ tới mức thiếu chút nữa chết ngất đi qua.

“Không.....” Khi Đông Lăng Mặc tận lực hướng hai bên áp xuống chân nàng, chính mình vươn người về trước, dùng hân cực đại quy đầu để ở cửa u huyết của nàng, Mộ Thiên Thiên cuối cùng nhịn không được kinh hoàng thất thố mà hét lên: “Không cần! Ta..... Ta không phải người mà nguoi thích, không cần! Lầy ra! A..... Không cần, đau.....”

Theo hắn đẩy mạnh một cái, nàng cuối cùng cảm thụ cái rõ ràng uy lực của thiết bổng, thật lớn, thật nóng, cứng quá..... Hắn thậm chí còn chưa cảm vào, nàng cũng đã đau đến sắp rơi nước mắt.

“Không cần, hầu già, không cần..... A! Không cần! A! Đau quá..... Ô ô..... Đau.....”

Nữ nhân run rẩy thân thể tuyết trắng non mịn, hai cái vú no đủ bởi vì nàng run rẩy mà không ngừng đong đưa, vẽ ra từng vòng ánh sáng đẹp, một màn này Đông Lăng Mặc nhìn thấy càng thêm môi lưỡi khô, lại càng thêm khó chịu.

U huyết của nàng sao lại nhỏ như vậy? Cự vật mà chính mình luôn lấy làm tự hào, cư nhiên ở ngay lúc này bị kẹt chặt, cắm lâu như vậy, mà ngay cả quy đầu đều chen vào không lọt.

Hít sâu một hơi, làm hô hấp chính mình hơi thuận một chút, Đông Lăng Mặc bỗng nhiên vùng lên bàn tay to.

Mộ Thiên Thiên chỉ cảm thấy trên người chột lạnh, xiêm y bị xé thành mảnh nhỏ đã hoàn toàn rời xa nàng thân hình.

Mảnh vải cột trên cổ tay nàng cũng không biết ở thời điểm nào đã bị hắn dùng nội lực xé nát, thân thể mềm mại của nàng bỗng nhiên bị người ôm lên, xoay người một cái, nàng đã mặt đối mặt ngồi ở trên người hắn.

Đông Lăng Mặc chịu đựng xúc động muốn hưng hăng thao u huyết của nàng, tiếp tục xé tan xiêm y trên người mình, cùng nàng trần trụi đối mặt, cảm lấy đầu nàng, cúi xuống đặt một nụ hôn. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Rất Muốn... Rất Muốn Hắn Dùng Sức...

Côn thịt nóng bỏng cứng rắn để ở cửa hoa huyết, chỉ cần nàng thả lỏng ngồi xuống một cái, hoa huyết sẽ bị vô tình căng ra, dù cho côn thịt vào không được, cũng sẽ căng đến nỗi đau xé tâm can.

Mộ Thiên Thiên vừa hoảng vừa sợ, muốn né tránh, đầu lưỡi lại bị Đông Lăng Mặc kiềm chế, cánh môi cũng bị hắn bao lấy ở trong miệng, còn có cánh tay cứng rắn như sắt của hắn, ôm lấy bên hông nàng, làm nàng căn bản không thể nào lui.

“Ân.....” Nụ hôn của Đông Lăng Mặc căn bản không có một chút kỹ xảo nào đáng nói, cứ liên tục cắn môi nàng, không ngừng hút lấy u hương trong miệng nàng, cánh môi bị hắn hoàn toàn ngậm lấy, đầu lưỡi dưới sự truy đuổi của hắn bị hắn hút vào trong miệng, nàng vận vẹo thân mình muốn chạy trốn, lại rõ ràng cảm giác được, chỉ cần vừa động đẩy thân thể của chính mình, cơn thịnh nộ như trụ sắt của hắn liền đem hoa huyết nàng căng đến lớn hơn nữa.

Nhưng nàng thật sự sắp chống đỡ không nổi, cả người mềm như bông một chút sức lực cũng không có, hai cái chân chống đỡ thân thể chính mình đang không ngừng run rẩy, xú nữa là nàng sẽ hoàn toàn không có sức lực, càng ngày càng ngồi xuống gần cơn thịnh nộ của hắn.

“Ân.....” Ngứa quá, cửa hoa huyết bị quy đầu cực đại của hắn ma sát, từng đợt sóng nhiệt từ hoa huyết truyền đến, rất nhiều lần đều nóng đến thiếu chút nữa nàng lại hôn mê.

Thật vất vả, Đông Lăng Mặc cuối cùng ở lúc nàng sắp hít thở không thông buông ra môi nàng, bàn tay to mang theo vết chai dày của hắn cầm cặp vú đầy đặn của nàng, có chút nóng nảy xoa nhẹ.

Thịt hành vào không được, hắn khó chịu đến cả người giống như đều sắp nổ mạnh, nhưng nàng..... Đáng chết, nhỏ như vậy, muốn đem hắn tra tấn đến điên sao?

“Chờ..... Hầu gia.....” Khi Mộ Thiên Thiên mở mắt ra, vừa lúc nhìn đến đáy mắt hắn không biết là lửa giận hay là dục hỏa ánh sáng, nàng hoảng sợ, theo bản năng muốn lui về sau.

Vừa lui, hoa huyết lập tức cùng thịt hành hung hăng ma sát một cái, cảm giác tê dại nháy mắt truyền khắp toàn thân, làm nàng vừa khó chịu vừa thoải mái hừ hừ kêu: “Ân..... Không cần..... A! Thật lớn! Đau!”

“Không nghĩ đau liền thả lỏng cho bản hầu.” Đông Lăng Mặc giọng nói khàn khàn, âm thanh trầm thấp gọi cảm mang theo tiếng thở dốc nặng nề vang lên: “Đừng khẩn trương, để bản hầu đi vào, ngoan, thả lỏng.”

Vừa rồi nàng có cảm giác, đỉnh đầu cơn thịnh nộ đã đi vào một chút, chỉ cần nàng nhẹ nhàng một chút, làm u huyết trương đến lớn hơn nữa, hắn liền có thể đem cơn thịnh nộ mạnh mẽ cắm đi vào, nhưng một khi hắn đi vào một chút, lại làm nàng càng thêm khẩn trương lên.

Khẩn trương, u huyết co rút lại đến càng chặt hơn, làm hại quy đầu hắn kẹt ở chỗ kia, vẫn như cũ không vào được.

Đông Lăng Mặc vừa thở dốc, vừa dễ dàng nói: “Thiên Thiên, ngoan ngoan mở ra nơi đó, để bản hầu đi vào.”

Thanh âm từ tính mang theo mười phần gọi cảm, hơn nữa đáy mắt đầy dục vọng, làm cả người hắn thoát nhìn dụ hoặc nói không nên lời, còn có, tiếng kêu “Thiên Thiên” làm nàng muốn hoàn toàn trầm luân vào.....

Mộ Thiên Thiên giống như bị mê hoặc, duỗi tay ôm lấy cổ hắn, theo bản năng nâng lên thân thể của mình, hai cái đùi tự giác banh ra hai bên.

Thân mình không có hai chân chống đỡ, theo trọng lực không ngừng hạ xuống, thịt hành cuối cùng lại đi vào được một chút, lại bởi vì cảm giác bị xé rách bỗng dưng tăng lên, Mộ Thiên Thiên một lần nữa co rút lại.

“Nữ nhân, ngươi muốn đem bản hầu kẹp gãy sao?” Đông Lăng Mặc cả giận nói, nhưng hiện tại với hắn mà nói, bị kẹp gãy vẫn là phần nhẹ, sợ nhất chính là bị nàng kẹp tới bản!

Thịt hành đã vui được một phần ba vào u huyết ấm áp ướt át của nàng, đỉnh quy đầu yếu ớt theo u huyết co rút lại mà không ngừng bị đè ép, cho dù hắn cường hãn như vậy, cũng thiếu chút nữa muốn phun trào.

“Ta..... Ta không phải cố ý..... A! Nó thật lớn, ta..... Ta từ bỏ!” Căn thịt hành to lớn kia còn đang không ngừng xâm nhập sâu hơn, Mộ Thiên Thiên đau đến mức thái dương tràn đầy lớp mỡ hơi mỏng, tay đặt trên lồng ngực no đủ cơ bắp của hắn, bắt đầu gãy giữa.

Đông Lăng Mặc sao lại cho phép nàng chạy thoát, một tay đem một đôi tay nhỏ của nàng bắt chéo sau lưng, nhẹ nhàng lôi kéo, làm nàng theo bản năng nâng lên thân thể, hắn cúi đầu ngậm lấy một bên kiêu nữ, một bên làm thịt hành không ngừng cắm vào u huyết càng sâu, một bên cắn đầu vú tinh xảo của nàng dùng sức mút vào.

“A.....” Quá kích thích, kích thích như vậy, Mộ Thiên Thiên cả đời chưa nếm thử qua.

Đầu trống rỗng, thân thể càng ngày càng nóng, hưng phấn kích thích quá độ làm nàng cảm lòng không đậu ườn ngực, làm hắn hút được mạnh hơn, mông trắng nõn cũng tự giác đóng đưa, rất muốn..... rất muốn hắn dùng sức làm thịt hành chôn vào chỗ sâu nhất trong hoa huyết.....

Nàng không biết chính mình bị cái gì, chỉ là cảm thấy thân thể nóng quá, hoa huyết rất ngứa, rất muốn..... Bị hắn mạnh mẽ cắm vào.....

Spoil chương 6: Đau quá, hoàn toàn vào rồi Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 6: Đau Quá, Hoàn Toàn Đi Vào.

Nhũ hoa bên phải bị Đông Lăng Mặc ngậm ở trong miệng, đầu vú hồng nhạt bị hấn không nặng không nhẹ gặm cắn nên càng ngày càng sưng to, còn có vú bên trái của nàng, bị bàn tay to của hắn chà đạp mà không ngừng biến hình, nhũ thịt trắng nõn từ giữa khe hở ngón tay hắn tràn ra, dâm uế điểm tình nói không nên lời.

Mộ Thiên Thiên chỉ cảm thấy thân thể càng ngày càng mềm mại, khi hắn dùng sức hút lấy đầu vú nàng, giống như muốn từ đầu vú nhỏ nhỏ này hút ra sữa tươi giúp hắn giải khát, nàng khẽ gọi một tiếng, thân mình nóng lên, một cổ mật dịch lập tức từ hoa huyết trào ra, hoàn toàn dính ướt cơn thịt vẫn luôn cấm ở hoa huyết nàng.

Cơn thịt đã bị kích thích, đang không ngừng trương to, vốn dĩ đã ở kích cỡ làm nàng hoàn toàn thừa nhận không tới, nháy mắt trở nên càng thêm đáng sợ.

Mộ Thiên Thiên cắn môi, không nghĩ làm chính mình phát ra những tiếng rên rỉ vô sỉ, chỉ tiếc, cuối cùng vẫn là nhịn không được mà mở ra môi mòng ngậm nga lên: “A..... Không cần, không cần lại đi vào, a..... Đau.....”

Thật sự đau, theo đại nhục bỗng thẳng tiến, cảm giác đau nhức xé tâm bỗng nhiên hiện lên, sợ tới mức nàng hoàn toàn tỉnh táo lại từ bề dục.

Lúc bị tình dục khống chế, nàng còn nghĩ làm cho hắn dùng sức cấm đi vào, nhưng hiện tại thanh tỉnh, tưởng tượng đến kích cỡ của hắn, nàng liền kinh hoàng thất thổ muốn chạy trốn.

Nam nhân đã nhả ra vú nàng, giờ lại nhìn chăm chăm mặt nàng, mồm to thở phì phò.

“Thiên Thiên.....” Đông Lăng Mặc dịu dàng kêu một tiếng, không biết một tiếng “Thiên Thiên” này có bao nhiêu tình nghĩa, chỉ nghe thấy tràn đầy tất cả đều là dục vọng.

Muốn nàng, tưởng hung hăng cấm vào nàng, dùng sức thao nàng, ngay bây giờ!

Mộ Thiên Thiên cắn môi, nhịn xuống cảm giác đau đớn, cúi đầu nhìn về địa phương hai người đang giao hợp.

Cơn thịt thật lớn ít nhất đã cấm một phần ba chiều dài vào hoa huyết, hoa huyết nhỏ nhỏ bị nó căng đến to ra, ngay cả huyết thịt cũng bị mang vào một ít, trên cơn thịt lộ ra gân xanh là mật dịch trong suốt, tất cả đều là từ cửa hoa huyết của nàng chảy ra.

Một màn này, dâm loạn đến làm người ta hoàn toàn không dám nhìn nhiều nửa con mắt.

Nàng cuống quýt xoay mặt, lại muốn từ trong lòng hắn tránh thoát.

“Thật là nha đầu không biết nghe lời.” Thấy nàng giãy giụa, Đông Lăng Mặc thở hắt hắt một chút, cảm giác được hoa huyết nàng cuối cùng cũng đủ ướt át, hắn đẩy mắt xuất hiện chút ý cười không thể nhận ra, bàn tay to đặt ở cái hông có thể dùng một tay ôm hết của Mộ Thiên Thiên, ánh mắt nghiêm túc đặt trên mặt nàng, bỗng nhiên nói giọng khàn khàn: “Hiện tại, bản hầu muốn đi vào.”

“Không..... A!”

Tiếng thét chói tai của nữ nhân, cùng với khi cơn thịt đâm sâu vào u huyết một tiếng “Phốc”, hai loại âm thanh này đều làm nam nhân hoàn toàn trở nên điên cuồng.

Gậy sắt so với cánh tay trẻ con còn thô hơn, cứ như vậy triệt triệt để để cấm vào, cấm xuống chỗ sâu nhất.

Mộ Thiên Thiên khóc, nước mắt rơi xuống đầy mặt, bởi vì đau, thật sự rất đau.

Hạ thể giống như bị xé rách thành hai nửa, đau đến nước mắt nàng cứ lăn xuống dưới không ngừng, cơn thịt nóng bỏng còn chôn sâu ở trong thân thể của nàng, to như vậy, cứng như vậy, gân xanh còn đang nhấp nháy.....

“Đi ra ngoài, cầu xin người đi ra ngoài, a..... Đừng cử động, ân a..... Đau.....”

Nàng không dễ chịu, Đông Lăng Mặc cũng không thể dễ chịu hơn chút nào, cơn thịt vừa đi vào đi vào đã bị hoa huyết nàng kẹp gắt gao, hoàn toàn di chuyển không được, nhưng, nếu không động đây, hắn nhịn lại rất khó chịu.

Càng nhiều mồ hôi dọc theo thái dương hắn không ngừng trượt xuống, dừng ở trên cặp vú phong tao, theo sự run rẩy của nàng chậm rãi chảy xuống.

Nam nhân đã không thể nhịn được nữa, bỗng nhiên xoay người một cái đem nàng đè xuống, dưới thân, cơn thịt lửa nóng bắt đầu chậm rãi ra vào.

“A.....” Mộ Thiên Thiên thê lương thét chói tai, hoa huyết theo nhịp độ di chuyển của hắn càng ngày càng đau, có chút ẩm áp chất lỏng bị cơn thịt hắn mang theo ra ngoài, nhiễm hồng khăn trải giường trắng tinh dưới thân.

Cúi đầu nhìn thấy máu tươi thánh khiết đại biểu cho xử nữ chảy xuống, Đông Lăng Mặc đáy mắt cũng bị ánh đèn nổi lên đỏ tươi, thú tính dưới đáy lòng cuộn cuộn nổi lên, ngay sau đó, hắn đã không còn cách nào để ý đến tiếng khóc thút thít của nữ nhân, còn thịt giống như lưỡi dao, ở trong hoa huyết của Mộ Thiên Thiên nhanh chóng thọc vào rút ra.....

Spoil chương 7: Quỳ bò xuống, vào từ phía sau. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Quỳ Bò Xuống, Xâm Nhập Từ Phía Sau

Nguyên lai đây là cảm giác hoan ái, Đông Lăng Mặc sống hơn hai mươi năm, tới tới nay mới lần đầu tiên hoàn toàn cảm nhận được vui sướng như vậy.

Côn thịt thật lớn đến cơ hồ có thể đâm thủng nang không ngừng đưa đẩy, mỗi lần rút ra, sẽ làm cho thể xác và tinh thần của hắn cảm thấy một trận hư không, mà mỗi lần hung hăng cắm vào, lại sẽ bị thịt mềm trong hoa huyết kẹp đến cả thể xác và tinh thần đều thoải mái.

Khoái cảm trí mạng từ xương tủy phát lên từng đợt, giống như điện lưu truyền khắp toàn thân, kích thích như vậy, nên khi hắn nhìn đến nước mắt của nữ nhân, động tác không chỉ không dừng lại, ngược lại càng thêm điên cuồng.

Hắn muốn hung hăng thao nữ nhân mảnh mai này, thao cho nang không ngừng khóc thút thít, thao cho nang chết ngất đi qua!

Hiện tại, hắn nghĩ không nổi bất kỳ cái gì, có thể nghĩ tới duy nhất, chính là hung hăng thao nang!

Mộ Thiên Thiên cảm thấy lúc này chính mình thật sự muốn chết đi, cảm giác đau đớn như bị xé rách không ngừng từ dưới thân truyền đến, mỗi một lần hắn dùng sức cắm vào, nang đều có thể cảm thụ rãnh mạch hình dạng to lớn của côn thịt.

Chính mình vừa tới thế giới này, cũng chỉ là không cẩn thận viết một bản thịt văn thôi mà, sao lại xui xẻo đến mức bị tên nam nhân lãnh khốc, khủng bố nhất cả quyển truyện cường bạo chứ.

Hắn không phải nên tìm mọi cách tránh né thân mật với thất công chúa sao? Hắn thân thể xử nam không phải là muốn để lại cho cái kia nữ chủ ôn nhu mà đa tình - Lục công chúa sao? Nhưng hiện tại, đề ở trên người mình, nam nhân đang dùng côn thịt vừa to vừa cứng của hắn hung hăng cắm vào nang, chính là hắn!

Hết thấy đều rối loạn, căn bản không giống như cốt truyện..... Mộ Thiên Thiên hoàn toàn mất đi năng lực tự hồi của bản thân, chỉ có thể bị buộc cảm nhận thứ to lớn cường hãn của hắn, cảm nhận tư vị nhục côn nóng bỏng trong hạ thể chính mình không ngừng thao động.

Đau quá..... Trong đau đớn, lại chậm rãi bốc lên một loại cảm giác chưa từng có, tựa hồ có chút tê, có chút nóng, có chút làm người trầm mê.....

“A..... Hâu..... Hâu gia, ân a.....”

“Thích sao?” Nam nhân dùng tới uy phong trên chiến trường, một chút lại một chút cuồng cảm nộ huyết của nang, cảm đến huyết thịt tung bay, dâm dịch vắng khắp nơi.

Hơi thở cực nóng của hắn theo từng giọt mồ hôi to rơi xuống, thanh âm khàn khàn mà cực kỳ dụ hoặc lại mang mị lực từ tính: “Bị bản hầu làm có thích không? Nói! Nói người thích! Nói người nguyện ý cả đời cho bản hầu tàn nhẫn thao nộ huyết!”

“Ân..... A a.....” Mộ Thiên Thiên dùng sức lắc đầu, hắn cắm vào quá tàn nhẫn, mỗi lần đều cơ hồ đem thân thể nhỏ xinh của nang đâm bay ra ngoài, nếu nang không dùng sức ôm lấy cổ hắn, nếu bàn tay to thô ráp của hắn không hung hăng cầm lấy eo nang, nang nhất định sẽ bị hắn đâm bay.

“Dám can đảm phản bác!” Nam nhân bị hành động lắc đầu của nang chọc giận, bỗng nhiên eo lui một cái, côn thịt dính đầy mật dịch nhanh chóng rời đi thân thể Mộ Thiên Thiên.

Ngay khi côn thịt rút lui ra khỏi hoa huyết, Mộ Thiên Thiên vậy mà lại cảm giác được hư không chưa bao giờ có, lúc ấy, nang cư nhiên đáng xấu hổ muốn xin hắn ở lại, tiếp tục nhét đầy hạ thể của nang.

Hắn vừa đi, nang thật sự không dễ chịu, rất ngứa, thực hư không.....

“Vật nhỏ khẩu thị tâm phi!” Đông Lăng Mặc mắng nhẹ một tiếng, nhìn hai chân nang không ngừng ma sát vụn vụn, bỗng nhiên khóe môi mỉm cười, bàn tay to đưa lên, nháy mắt đem thân hình nhỏ xinh của nang xoay một vòng.

Mộ Thiên Thiên bị hấn xoay thành tư thế quỳ bò ở trên giường, hai chân bị hấn tách ra, hoa huyết cứ như vậy xuất hiện ngay tầm mắt hấn.

Nàng xấu hổ đến mức kinh hoàng thất thố muốn khép lại hai chân, nhưng bàn tay hấn gắt gao cầm đùi nàng, làm nàng trừ bỏ ngoan ngoãn mở ra chân mặc cho hấn thưởng thức cảnh xuân ở cửa hoa huyết, rốt cuộc không làm được gì khác.

Cửa hoa huyết bởi vì bị côn thịt thọc vào rút ra một hồi lâu, lúc này còn có chút khẽ mở, rồi lại bởi vì tâm tình hoảng hốt của chủ nhân, đang không ngừng khép lại.

Tinh oánh mật dịch còn đang tràn ra, cánh hoa tươi mới bị dính ướt, dưới ánh sáng của trần châu càng hiện ra dụ hoặc.

Đẹp như thế, nam nhân sao lại cam lòng buông tha được?

“Muốn sao?” Làm lơ hành động lắc đầu của nàng, Đông Lăng Mặc đem thịt hành khổng lồ để ở đằng trước cửa hoa huyết, lần này liền dễ dàng đem cánh hoa yếu ớt của nàng đẩy ra.

“Bản hầu sẽ thỏa mãn ngươi!” Thở hỗn hển nhẹ một tiếng, hấn bỗng nhiên một cái nhích thân, thịt hành lại lần nữa chôn thật sâu vào u huyết tràn lan mật dịch.

“A.....” Thân thể Mộ Thiên Thiên gần không được run rẩy một trận, cảm giác bị nhét đầy thoải mái kỳ dị, thế nhưng làm nàng cảm lòng không đậu mà ngẩng đầu, gọi ra tên nam nhân cười trên người nàng: “Ân a..... Mặc, a.....” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Nha Đầu Này, Là Lần Đầu Tiên Lên Cao Trào

“Mặc..... A! Ân a..... Ân..... Mặc.....”

Trong màn đêm yên tĩnh, tiếng thét chói tai mang theo khóc nức nở của nữ nhân rõ ràng dị thường, cho Tẩm Phòng rất lớn, nhưng kêu lớn tiếng như thế, vẫn khó tránh khỏi sẽ bị người bên ngoài nghe thấy, đặc biệt bọn tỳ nữ canh giữ ở bên ngoài chờ hầu hạ hai người.

Những cô nương đó một đám đều cúi đầu, sắc mặt ửng hồng, tưởng tượng hầu gia ngày thường lạnh băng lại cao cao tại thượng, hiện giờ ở trên giường nhưng lại điên cuồng thô bạo, thế nhưng nghĩ đến đó làm trái tim cả đám đập nhanh hơn, thân thể phát một trận nóng, một trận ngứa.

Hầu gia ngày thường không thích có tỳ nữ hầu hạ, các nàng là không có cơ hội nhìn đến dáng người của hầu gia, nhưng chỉ nhìn vào thân hình cao lớn đường cong hoàn mỹ của hấn, không khó tưởng tượng khối thân thể kia có bao nhiêu cường hãn mê người.

Nếu hiện tại người nằm ở dưới thân hấn, bị ngọc hành cực đại của hấn điên cuồng chọc vào rút ra là chính mình, như vậy, cho dù đoán thọ mười năm, các nàng cũng nguyện ý.

Tưởng tượng bộ dạng cường hãn của Đông Lăng Mặc ở trên giường, một đám đều nhin không được mà vịn vịn hai chân, ở cửa hoa huyết, âm dịch không được tự nhiên chảy giàn giụa.

Chỉ là một hầu gia đã làm người điên cuồng như thế, nếu đến lúc các vị phu quân khác cũng tới “Hầu hạ”, thất công chúa thật sự sẽ chịu nổi sao?

Phủ Công Chúa có bốn vị nam tử tuyệt sắc, đều là do Thái Hậu khâm điểm cho Thất công chúa làm phu quân, Thất công chúa một người khẳng định chịu không nổi, nếu, bọn họ có yêu cầu.....

Mấy cái tỳ nữ một đám mặt mày hăm xuân, đã hận không thể ngay lập tức đem vài vị phu quân của Thất công chúa dùng sức đẩy ngã, đương nhiên, trước tiên phải xem các nàng có năng lực này không.

Trong tẩm phòng, nữ tử mảnh mai bị nam nhân ở sau lưng tra tấn đến mức nhiều lần đã thiếu chút nữa ngất xỉu, nhưng ngọc hành đánh một chút máu xù nữ vẫn như cũ còn không ngừng ra vào cửa u huyết, mỗi lần rời khỏi, đều có thể mang ra một cỗ mật dịch, mỗi lần cắm vào, lại làm thịt trong hoa huyết đều nó mang sâu vào trong.

Cửa hoa huyết nhỏ nhỏ không ngừng phun ra nuốt vào ngọc hành của hấn, một màn dâm loạn này, làm cho Đông Lăng Mặc càng ngày càng nhiệt tình, càng ngày càng không cách nào dừng lại.

“Không cần, không cần! A..... Chậm, chậm một chút! A a..... Cầu xin ngươi, nhẹ một chút, nhẹ..... A, ân a ——”

Một tiếng thét chói tai từ giữa môi răng Mộ Thiên Thiên tràn ra, cảm giác tê dại từ chỗ sâu trong thân thể nháy mắt cuồng trướng, trước khi nàng kịp

phản ứng lại đây, thân mình nàng đã kịch liệt run rẩy lên.

Cửa hoa huyết không ngừng co rút lại, đem ngọc hành cắn đến gắt gao, làm Đông Lăng Mặc bị đè ép nửa bước cũng khó vào, may mà đồng thời lúc nàng co rút lại, hoa huyết lập tức trào ra đại lượng mật dịch, đem ngọc hành toàn bộ bôi trơn, càng phương tiện cho hắn trừu động.

Nha đầu này..... Vậy mà tới rồi! Đây hẳn là lần đầu tiên nàng cao trào đúng không?

Đông Lăng Mặc bị phát hiện của chính mình kích thích đến hai mắt trở nên đỏ tươi, hưng phấn dị thường, cũng không biết, nguyên lai làm nữ nhân vui sướng, trong lòng mình thế nhưng sẽ có một loại cảm giác tên là thỏa mãn.

Chỉ là, thân thể nha đầu này còn đang không ngừng run rẩy, hoa huyết cũng ở điên cuồng co rút lại, hắn..... Sắp chịu không nổi.

“Thiên Thiên.....” Hắn khàn khàn kêu gọi tên nàng, cơn thịnh vừa to vừa cứng nhảy mắt chọc vào rút ra nhanh hơn, đem nữ tử dưới thân thật vất vả lấy lại tinh thần sau cao trào, thao đến mắt không chế mà hết lên..... Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Hút Một Miếng Cũng Không Chừa

Vừa mới hưởng thụ tư vị mất hồn của lần đầu tiên cao trào trong cuộc đời, Mộ Thiên Thiên còn chưa kịp khôi phục lại, động tác của Đông Lăng Mặc lại ngày càng nhanh, nàng chỉ kịp há mồm hét lên một tiếng, thân thể lại trong nháy mắt run rẩy.

Lần này, run rẩy đến càng mãnh liệt.

Không..... Không được, nàng lại muốn tới!

“A..... A a.....”

Hoa huyết lại lần nữa hưng hăng co rút lại, Đông Lăng Mặc cho dù ý chí có cường hãn đi nữa, lúc này cũng hoàn toàn kiểm không nổi.

“Yêu tinh, nguoi là tiểu yêu tinh!” Hắn cắn răng mắng hai tiếng, cơn thịnh rút cấm bằng tốc độ điên cuồng.

Mộ Thiên Thiên sợ tới mức mở to đôi mắt, rõ ràng thân thể còn đang run rẩy, lại bởi vì biết hắn muốn làm gì mà sợ tới mức nháy mắt hoàn hồn.

“Không! A..... Không cần! A a..... Không cần bắn..... Ồ a..... Ồ bên trong, không cần! Cầu xin nguoi..... A a.....”

Đông Lăng Mặc đã lâm vào điên cuồng, sao lại nghe được lời nàng nói, huống chi, lấy tính tình kiêu căng của hắn, không muốn cho hắn bắn ở bên trong, hắn liền cố tình muốn bắn! Nữ nhân này chẳng lẽ còn không rõ ràng địa vị của chính mình?

Ninh Thái Hậu khâm điểm bốn người bọn họ vào phủ không phải vì tìm bốn vị phu quân có bối cảnh hiển hách cho Thất công chúa, mà chỉ vì mượn sức bọn họ, cho bọn hắn tặng một vụ vật làm công cụ tiết dục mà thôi.

Một công cụ tiết dục, có tư cách gì yêu cầu hắn phải bắn ở chỗ nào?

Có chút giận dữ, Đông Lăng Mặc sau khi điên cuồng cầm mấy chục phát cuối cùng, bỗng nhiên gầm nhẹ một tiếng, đem ngọc hành dùng sức cắn đến chỗ sâu nhất của u kính, để cho tinh dịch nóng bỏng toàn bộ phun vào tử cung yếu ớt của nàng.

Cái đầu nhỏ của Mộ Thiên Thiên bởi vì cao trào mà nâng lên thật cao, tử cung bị tinh dịch nóng bỏng kích thích, lập tức tuyệt vọng mà co rút lại, hoa kính ẩm ướt ẩm áp kia, tức khắc giống như có vô số cái miệng nhỏ không ngừng mút lấy ngọc hành của Đông Lăng Mặc, như muốn đem mỗi giọt tinh dịch bên trong ngọc hành của hắn hút đến sạch sẽ.

Nam nhân thoải mái nhắm mắt lại, hưởng thụ tư vị mất hồn khi hoa huyết mút vào, thẳng đến một giọt tinh dịch cuối cùng đều bị hút lấy, hắn mới chậm rãi mở mắt ra, rũ mắt nhìn cửa hoa huyết vẫn như cũ ngâm lấy ngọc hành cứng rắn.

Cửa huyết nhỏ nhỏ này còn đang không ngừng tràn ra mật dịch, lại không hề thấy một tí tinh dịch trắng bạch của hắn chảy ra tí nào, sau cơn kích động, hắn có chút tò mò phản ứng của hoa huyết lúc này, cho nên, hắn đem ngọc hành chậm rãi rời khỏi hoa huyết, tầm mắt lại vẫn gắt gao đặt trên cửa hoa huyết bị hắn thao đến vừa hồng vừa sưng, nhìn chằm chằm, không hề chớp mắt.

Theo hô hấp của nữ nhân, hoa huyết cũng lúc đóng lúc mở, cửa hoa huyết vừa rồi còn bị căng đến thật to, lúc này đang chậm rãi co lại.

Cho đến lúc hoa huyết cơ hồ hoàn toàn khép kín, tinh dịch của hắn vẫn không chảy ra một giọt, Đông Lăng Mặc lúc này mới hài lòng, vươn ngón tay thô dài xoa xoa cánh hoa, lập tức lại cảm giác được thân hình Mộ Thiên Thiên đang run rẩy.

Hắn gọi lên khoe môi, dùng thanh âm khàn khàn gọi cảm nói: “Miệng thì nói không cần bắn ở bên trong, hoa huyết lại không phải tham lam đến mức hút không chứa lại một giọt?”

Lời editor: Hôm nay có nhiều bình luận và bình chọn nên ta tặng thêm các nàng 1 chương Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Thiếu Chút Nữa Bị Xé Rách

Mộ Thiên Thiên cũng không đáp lại lời nói ngả ngón của Đông Lăng Mặc.

Hắn có chút mất hứng, đem thân thể nhỏ nhỏ của Mộ Thiên Thiên xoay lại đây, để cho nàng nằm ngửa trên giường, mới phát hiện hai mắt nàng nhắm nghiền, xem ra đã trong lần cao trào cuối cùng kích động đến ngất xỉu luôn.

Lông mi thật dài nằm ở dưới mi mắt, phía trên còn sót lại nước mắt mà vừa rồi nàng khóc thút thít, bộ dáng đó trông thật điềm đậm đáng yêu, làm lòng người mềm mại rất nhiều, rồi lại gọi lên ý muốn một lần nữa dùng thứ cực đại của chính mình thật căng ra cánh hoa nàng, một lần nữa đem nàng thao đến khóc.

Bộ dáng của nàng khi khóc thút thít, thật đẹp.....

Khóe mắt liếc thấy vết máu trên khăn trải giường, đẩy lòng một lần nữa bị kích động, bất quá nghĩ đến đây vẫn là lần đầu tiên của nàng, bỗng nhiên, Đông Lăng Mặc sinh ra một loại cảm giác thương tiếc trước giờ chưa từng có.

Nằm xuống ở bên cạnh nàng, Đông Lăng Mặc ôm nàng vào lòng, nhắm mắt lại cùng nàng chợp mắt.

Côn thịt dưới thân còn cứng rắn, để ở giữa hai chân giữa, hắn lại quan tâm thân thể yếu ớt của nàng, cố nén xúc động lần nữa đem nàng đè xuống, chỉ ôm nàng ngủ, lẳng lặng nhắm mắt lại.

Tinh lực cả người còn chưa hoàn toàn dùng hết, nhưng sau khi ôm lấy thân thể nhỏ nhỏ mềm mại của nàng, bỗng nhiên nảy sinh cảm giác an tĩnh cả đời khó có được.

Nhiều năm qua vẫn luôn ở bên ngoài hành quân đánh giặc, sống trong ngày tháng tinh phong huyết vũ, đây là lần đầu tiên, hắn ôm một tiểu nữ nhân cùng ngủ.

Cảm giác..... Có chút tốt đẹp, khó nói nên lời yên bình.....

.....

Đêm đó, không biết nên nói là ngọt ngào hay thống khổ, Mộ Thiên Thiên mơ thấy tinh cảnh trước khi mình xuyên qua, Tiêu Tiêu, bạn tốt của nàng, còn có tên kia nên tính là bạn bè hay là kim chủ đại ca* Quân Tứ Hải.

*Kim chủ: ý nói người bao nuôi có nhiều tiền. Ở đây có thể hiểu là anh QTH bị chị phân vân ko viết nên cho vào friendzone hay bro-zone =]]]

Mộ Thiên Thiên mơ thấy chính mình đem tiền nhuận bút tháng này tiêu hết, sau khi ăn mì gói vài ngày, quyết định cùng Tiêu Tiêu đi chiếm tiện nghi của Quân Tứ Hải.

Mà Quân đại soái ca bởi vì có rất nhiều tiền, mỗi lần bị lừa bao hai người ăn, vẫn không hề tức giận, ngược lại khoe môi vẫn luôn gọi lên một nụ cười nhẹ, cười tươi lên thì còn đẹp trai hơn cả siêu sao quốc tế.....

“Ân.....” Nàng tỉnh lại vì bụng đói kêu vang, lúc thức giấc không cẩn thận di chuyển hai cái đùi, tức khắc đau đến há mồm rên rỉ: “A, đau.....”

Hoa huyết giữa hai chân như bị người khác xé rách, tới bây giờ còn có cảm giác bị căng rách, đặc biệt sau khi nàng mở miệng rên rỉ, đồ vật đang ở bên trong nàng tựa hồ lại phình to hơn nữa.

Nó đang không ngừng trương đại, vốn dĩ đã nhét đầy hoa huyết nàng, lúc này, càng làm hoa huyết bị căng đến chua xót khó chịu.

“Không cần, đau.....” Mộ Thiên Thiên chậm rãi mở mắt ra, xoa xoa đôi mắt chua xót, còn không kịp thấy rõ hết thấy cảnh vật trước mắt, liền theo bản

năng duỗi tay sờ vào hoa huyết, muốn đem đồ vật cấm ở trong u huyết của nàng bên trong lấy ra ngoài.

Đau quá, càng ngày càng đau.....

Thật vất vả, ngón tay ngọc thon dài đụng tới tên đầu sỏ làm đau nàng, nàng không cần nghĩ ngợi liền cầm lấy nó, khi vừa định đem nó rút ra, một bàn tay thô ráp bỗng dưng nắm lấy cổ tay nàng, nắm ngón tay nắm chặt, lập tức làm tay nhỏ không nghe lời của nàng phải buông ra.

“Người xấu.....” Nàng mở mắt ra, một bên nhẹ giọng chửi nhỏ, một bên quay đầu lại để xem người cầm lấy tay nàng, nhưng sau khi khi thấy rõ gương mặt tuấn dật kia, nàng ngẩn ra, ngay sau đó, thanh âm thét chói tai vang vọng toàn bộ Tầm Phòng: “A.....”

Đồng Lăng Mặc có chút bức bối thả tay nàng ra, vừa mới tỉnh táo lại, bởi vì tiếng hét của nàng mà ý thức còn có chút mơ hồ nhanh chóng tỉnh lại.

Tiếng thét chói tai của nữ nhân thật sự vô cùng đáng sợ, tai hắn không chút chuẩn bị liền bị tiếng hét đâm vào đầu đốn, đôi mắt như sao lại còn phủ chút sương mù hơi híp lại, hắn như cũ lờ lững nằm ở đó, mặt không chút biểu tình, nhìn nữ nhân kinh hoàng thất thố muốn chạy ra từ trong lòng hắn. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thêm Một Lần Nữa, Nàng Sẽ Chết Mất!

“Phụt”, khi Mộ Thiên Thiên thoát ra, thứ đồ vật ở bên trong nàng cũng bị mạnh mẽ tách ra.

Thời điểm cơn thịnh và u kinh bị chia lìa, mật dịch bắn ra, dù là Mộ Thiên Thiên hay là Đồng Lăng Mặc, đều nhận không được hít ngược một ngụm khí lạnh.

Hoa huyết ở nháy mắt được hoàn toàn thả lỏng, tuy rằng vẫn còn rất đau, nhưng ít ra không hề bị căng lớn, Mộ Thiên Thiên chịu đựng cảm giác bị xé rách, tay chân luống cuống nhấc lên chân găm che ở trên người chính mình, mới dám trộm quay đầu lại liếc nhìn Đồng Lăng Mặc một cái.

Vừa quay đầu lại, đầu tiên thấy được chính là cơn thịnh thật lớn đang gắng gượng của hắn, trên cơn thịnh rõ ràng còn dính đầy mật dịch, nguyên lai, vừa rồi vẫn luôn cấm trong u huyết của nàng, lại là vật kia của hắn! Hắn cư nhiên lấy vật to lớn kia cấm trong người nàng cả đêm! Hắn sao lại vô si như vậy?

Bất quá, lần này Mộ Thiên Thiên thật sự hiểu lầm hầu gia rồi, trên thực tế, ngay cả bản thân Đồng Lăng Mặc cũng không hiểu được, khi nào hắn đã đem cơn thịnh cấm vào mật huyết nha đầu này, việc này..... Có chút khó giải thích.

Hắn trước giờ không phải kẻ hay giải thích cho người khác, nếu khó nói, vậy đơn giản khỏi nói luôn, tùy nàng muốn nghĩ sao thì nghĩ.

Ánh mắt đặt ở trên cơn thịnh chính mình, nhìn đến mật dịch ónh nhuận ánh sáng, Đồng Lăng Mặc nhận không được, lại lần nữa cứng rắn, hận không thể một lần nữa đem cơn thịnh dùng sức nhét vào mật huyết nhỏ nhỏ của nàng.

Hầu gia thuộc phái hành động, nghĩ đến chuyện gì, liền lập tức làm.

Đôi mắt sáng như sao nheo lại, hắn nhìn chăm chăm vào gương mặt nhỏ có chút tái nhợt của nàng, hạ mệnh lệnh: “Lại đây.”

“Không..... Ta không qua.” Mộ Thiên Thiên lắc đầu như đảo tỏi, vật kia còn đang “chào cờ”, còn có đấy mắt kia ẩn tàng toàn là dục vọng, lúc này đi qua, cùng chịu chết có gì khác nhau?

“Phản kháng?” Lòng mảy Mộ Đồng Lăng Mặc khẽ nhếch, đáy mắt rõ ràng hiện lên một tia không vui, thanh âm bên trong hàm chứa một tia lạnh băng mang theo tàn nhẫn, thậm chí châm chọc: “Công chúa nghĩ ra trăm phương nghìn kế câu dẫn bản hầu, hiện tại lại chơi trò lật mềm buộc chặt, không cảm thấy nhàm chán sao?”

“Ta không có.” Nàng không có, đó là Thất công chúa ác độc trong truyện, không phải nàng.

Nàng chỉ là một tác giả, một cái tác giả nhỏ nhỏ ba bữa không đủ, ăn bữa này lo nghĩ bữa sau.....

Nhưng nàng vẫn rất sợ hắn, bất an mà lùi về góc giường để né tránh, hai chân vừa di chuyển một chút, hoa huyết tức khắc bị đau đến nàng phải hít ngược một hơi khí lạnh.

Nàng nắm chặt chân găm che lấy thân thể của mình, một đôi mắt tràn ngập hoảng sợ, không hề chớp mắt nhìn chăm chăm hắn, thời thời khắc khắc đều phòng bị: “Ta..... Ta hiện tại không nghĩ muốn người, ta thả người tự do, người..... Người đi được không?”

Ánh mắt Đông Lăng Mặc bỗng chốc trở nên âm hàn, Mộ Thiên Thiên hoảng sợ, sợ chọc giận hắn, vội vã giải thích: “Ta..... Ta là nói, ta đã..... Ta.....”

Nàng thật sự không biết phải nói gì, nếu nói nàng không phải thất công chúa hắn có tin không? Nhưng đáng chết, lúc lấy tên cho Thất công chúa, nàng vì sao lại nghĩ không ra tên gì mới mẻ, nhất thời nào tàn lấy tên thật của chính mình cho vai phụ ác độc này?

Đây là ý trời sao?

Nhưng hiện tại, những thứ này đều không quan trọng, quan trọng là, nàng muốn đem nam nhân đáng sợ trước mắt này tống cổ đi, nếu không lại bị hắn cường bạo thì nàng không chết cũng trọng thương.

“Người..... Ta..... Ta là thất công chúa.” Cuối cùng nhớ tới thân phận tôn quý của chính mình, Mộ Thiên Thiên hít sâu một hơi, nỗ lực giả vờ mình không vui, nói: “Ta hiện tại mệt nhọc, ta còn muốn ngủ, người..... Người nhanh chóng đi ra ngoài đi.” Đáng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Ngồi Lên nó, Tự Mình Di Chuyển!

Đông Lăng Mặc nhúc nhích mày kiếm, dù bận vẫn ung dung mà nhìn nữ nhân đang lui trong góc, khóe môi hàm chứa một mặt tà mị ý cười: “Người ra lệnh cho ta?”

“Ta.....” Xem biểu tình này của hắn, Mộ Thiên Thiên liền biết chính mình lại phạm sai lầm, đối với tên này, mệnh lệnh là chắc chắn không dùng được.

Hắn nắm giữ Hạ Triều gần một nửa binh lực, ở Hạ Triều, quả thực có thể nói là một tay che trời, ngay cả hoàng đế đều vì lấy lòng hắn, tự mình sắc phong Định quốc hầu, cho hắn mang binh khí vào triều đường, thậm chí có quyền lợi tùy ý xuất nhập hoàng cung, thậm chí, Hoàng Thượng còn đặc biệt cho phép hắn không cần ở bất luận trước mặt ai hành lễ.

Hắn cao cao tại thượng đã quen, nàng chỉ là một cái công chúa, đối với hắn mà nói tính cái gì? Dám ra lệnh cho hắn, quả thực là không muốn sống nữa.

Khi Mộ Thiên Thiên đang tâm hoảng ý loạn*, Đông Lăng Mặc đã ngồi dậy, ánh mắt lạnh lẽo khóa chặt trên khuôn mặt nhỏ bằng bàn tay của nàng: “Người cho rằng không có bàn hầu ở đây, công chúa như người có thể bình yên mà sống sao?”

*Tâm hoảng ý loạn = Tinh thần bị hoảng loạn

Nghĩa..... Nghĩa là sao? Cái gì mà không có hắn thì nàng không thể làm công chúa? Mộ Thiên Thiên tròn to đôi mắt hạnh, môi mím run rẩy: “Người.....”

“Lại đây.” Thanh âm của hắn thập phần trầm thấp dễ nghe, nhưng lại làm cho người nghe cảm nhận được một trận âm hàn.

Mộ Thiên Thiên chẳng những không có nghe lời hắn mà đi qua, thậm chí, rụt rụt thân mình về phía góc giường: “Không..... Ta không qua.”

“Người dám phản kháng sao?” Ánh mắt Đông Lăng Mặc trầm xuống, đáy mắt hiện lên không vui: “Ta nói, lại đây.”

Tia âm hàn dưới đáy mắt hắn làm Mộ Thiên Thiên sợ tới mức rùng mình, cân nhắc thật lâu, cuối cùng, nàng tâm tình trầm trọng, chậm rãi bò về phía hắn: “Ta..... Ta không làm loại chuyện này, ta, ta nghe lời, nhưng..... Không làm, không làm loại chuyện này nữa.”

Là ai nói người tốt sống không lâu, còn người xấu có thể thọ ngàn năm? Nàng rõ ràng đã xuyên thành vai phản diện độc ác nhất quyền truyện, thế mà sao ở trước mặt hắn lại một chút uy nghiêm cũng không có?

Thậm chí, đến tôn nghiêm cũng không.

Vì sao cái đầu ngọc của nàng một chút đều không linh hoạt, mấy cái âm mưu thủ đoạn, lúc này một chút đều không nghĩ ra được? Ngốc như vậy, sao lại làm Thất công chúa ác độc được?

Không muốn làm công chúa nữa, thả nàng đi có được không?

Đông Lăng Mặc nhìn chằm chằm gương mặt hoảng loạn của nàng, đáy mắt hiện lên một tia phức tạp, chỉ là đáng tiếc, một tia khác thường kia, Mộ Thiên Thiên đang trong cơn kinh hoàng hoàn toàn không thấy được.

Còn chưa đi đến bên người hắn, hắn cũng đã vươn tay một cái, đảo mắt đem nàng ôm vào trong ngực chính mình.

Nhìn nữ nhân còn tưởng liều mình giãy giụa, hần lạnh giọng nói: “Ngoan ngoan chút, ta sẽ ôn nhu hơn.”

“Ta.....” Không tin! Chỉ là, lời này nàng không dám nói ra.

Nàng chớp chớp đôi mắt ngập nước, còn ở muốn giãy giụa lần cuối: “Mới sáng sớm, ta, ta không cần.....”

“Bản hầu cần.” Trước khi nàng kịp phản kháng, hần nhanh tay kéo ra chần gấm che trên người nàng, thân hình to lớn lại lần nữa đè trên người nàng: “Tuy rằng bản hầu không thích trái tim này của ngươi, bất quá, tư vị thân thể của ngươi, bản hầu lại rất yêu thích.”

“Hầu gia, mới sáng sớm..... Vận động quá kịch liệt cũng, cũng không tốt, ân..... A! Nhẹ một chút.....” Bị bàn tay to nóng bỏng của hần dùng sức xoa vù, thân thể Mộ Thiên Thiên lại bắt đầu chậm rãi nóng lên, ngay cả cửa hoa huyết cũng vô si mà bắt đầu xuất hiện cảm giác hư không.

Nhưng nàng vẫn là không muốn lại lần nữa bị hần làm, nàng thật sự không muốn.

“Ta không muốn di chuyển.” Ngón tay dài nắm lấy đầu củ hồng nhạt của nàng dùng sức捏 một chút, nghe được tiếng rên rỉ của nàng, hần bỗng nhiên gọi lên môi, đáy mắt hiện lên một chút ý cười: “Lần này, ngồi lên “nó”, tự mình muốn.”

Lời editor: Hôm nay 2 chương bù cho các nàng chương ngày hôm qua nha. Hôm qua có việc bận, xin lỗi các nàng^^ Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đem Hoa Huyết Mở Ra Cho Ta Xem!

Ngồi lên “nó”, tự mình di chuyển.....

Không đợi Mộ Thiên Thiên kịp phản ứng, Đông Lăng Mặc đã xoay người ngồi dậy, đem nữ nhân đang hoảng sợ bất an đặt ở trên đùi mình.

Hần rũ mắt nhìn khuôn mặt nhỏ bị dọa trắng bệch của nàng, thân thể nóng bỏng, còn thịt dính ở kẽ móng mềm mại của nàng vẫn vô cùng cứng rắn, nhưng, ánh mắt hần lại lạnh như băng: “Nữ nhân, nhớ kỹ bản hầu không phải người kiên nhẫn!”

Mộ Thiên Thiên bị lời nói lạnh băng của hần dọa sợ, theo bản năng động dậy mong, vốn dĩ muốn né tránh cơn thịt của hần, vì thứ cứng cứng cứ dính ở nơi đó của chính mình rất khó chịu.

Không nghĩ tới nàng mới động vài cái, Đông Lăng Mặc liền nhịn không được rầu rĩ hừ hừ, thực rõ ràng bị nàng ma sát đến khó kiềm chế.

“Ngồi lên.” Âm thanh của hần rõ ràng trở nên khàn khàn, dục vọng nơi đáy mắt càng thêm nồng nhiệt, Mộ Thiên Thiên biết, lúc này nếu lại không ngoan ngoãn nghe lời, chính mình sẽ phải chịu càng nhiều đau khổ.

Coi như..... Coi như là đang nằm mơ đi, có lẽ, sau khi tỉnh mộng thì không sao nữa.

Chỉ là, hạ thể đến bây giờ vẫn còn rất đau.....

Nàng nhắm mắt, quỳ gối lên người hần, cắn môi chậm rãi hoạt động móng nhỏ, để cho hoa huyết tự tìm đường cơn thịt của hần.

Bỗng nhiên, cửa hoa huyết cảm thấy một trận tê dại, Mộ Thiên Thiên sợ tới mức mở to đôi mắt, không dám tin tưởng mà cúi đầu nhìn bàn tay to của hần đang sờ đến cửa hoa huyết của mình, chỗ đó, tay hần tựa hồ chưa bao giờ chạm qua.....

“Ân..... Không, không cần đi vào..... A!” Nàng cả kinh mở to hai mắt, đầu ngón tay thô dài của hần cứ nhiên cứ như vậy đã cắm vào.

“Còn chưa đủ ướt đã muốn ngồi lên, ngươi không sợ đau sao?” Ngón tay dài của Đông Lăng Mặc vừa đi vào liền bắt đầu chậm rãi trườn động, huyết nhỏ này vừa hẹp vừa chặt, đến một đầu ngón tay đều cơ hồ không chứa được, sao lại đem cự vật thô to của hần nuốt trọn được?

Đem qua hần đã mất rất nhiều thời gian mới có thể thuận lợi cắm vào, hiện tại mật dịch còn không nhiều lắm, tuyệt đối không vào được.

Mộ Thiên Thiên đỏ mặt, cảm giác được đầu ngón tay kia ở chỗ sâu trong u kín không ngừng quấy phá, thân mình nóng lên, nàng nhịn không được hơi nâng ngực, cái móng vậy mà theo bản năng động đưa theo nhịp độ ngón tay hần.

“A..... Ân a!” Mỗi lần ngón tay dài của hần đi vào sâu hơn, thân thể nàng liền ngăn không được run rẩy một chút, hoa huyết phân bố ra mật dịch cũng càng nhiều, đến cuối cùng, toàn bộ bàn tay của Đông Lăng Mặc cơ hồ đều bị nàng làm cho ướt đầm.

“Thật mất cảm.” Hân gia cuối cùng bởi vì hạ thể của nàng chảy ra càng ngày càng nhiều nước mà cao hứng, ngay cả giọng nói cũng ảm áp hơn nhiều.

Mộ Thiên Thiên thở dài một hơi nhẹ nhõm, không biết vì cái gì, nàng rất sợ nam nhân này, thật sự rất sợ.

Hân cao hứng, nàng mới có thể an tâm.

“Tôi đây, để cho bản hầu nhìn rõ huyết nhỏ của ngươi.” Đông Lăng Mặc bỗng nhiên đem ngón tay dài đang cầm ở hạ thể của nàng rút ra, nhẹ nhàng đẩy, dễ dàng đẩy nàng ngã ở trên đùi chính mình.

“Mở rộng chân ra.” Hân hạ lệnh.

Mộ Thiên Thiên cắn môi, đầu óc phải trải qua một hồi đấu tranh tư tưởng, mới chậm rãi đem hai chân mở ra.

“Rộng hơn chút!” Tiếng nói của nam nhân lớn hơn, hô hấp cũng bắt đầu trở nên dồn dập.

“Ân. ....” Mộ Thiên Thiên bị động tác dâm dăng của chính mình kích thích, hai cái đùi tận lực mở ra, làm hoa huyết ướt át của mình không che lấp hiện ra ở trước mặt hân.

Tưởng tượng thấy ánh mắt nóng của nam nhân hiện tại đang nhìn vào hạ thể nàng, chỉ nghĩ thôi, còn chưa có bất kỳ đụng chạm nào, hạ thể của nàng vậy mà lại ướt thêm một chút.

Mật dịch ào ạt trào ra, đem hai cánh hoa hoàn toàn dính ướt, thậm chí còn dọc theo hoa huyết chảy tới cúc huyết phía dưới, làm cúc huyết cũng trở nên ẩm ướt bôi trơn.

Đông Lăng Mặc bị cảnh này kích thích đến nhiệt huyết sôi trào, cách hoa huyết của nàng không xa là căn cốt thịt đang không ngừng ở sung huyết, trưởng to, hận không thể lập tức cắm vào tiểu huyết dâm dăng này, dùng sức thao nàng!

Nhưng, hân còn chưa chơi đủ, lúc này chỉ mới bắt đầu thôi!

Hân thở hắt ra một hơi, mệnh lệnh nói: “Lấy tay mình, đem chỗ đó mở ra!” Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đi Vào Ngón Thứ Hai, Muốn Nàng...

Tự tay mở rộng hoa huyết ra!

Lời này còn đáng sợ hơn cả “Ngồi lên nó, tự mình động” nữa.

Mộ Thiên Thiên chưa bao giờ nghĩ tên nam nhân cao quý này lại tà ác như vậy..... Tuy đã lớn, nhưng nàng còn chưa bao giờ làm những chuyện dâm dăng như thế, dù là ở một mình cũng chưa!

Sao hân lại như vậy chứ!

Mà khi đôi mắt lạnh lẽo hàm chứa dục hỏa của hân nhìn đến mình, nàng vẫn không nhịn được run rẩy, trái tim nhỏ dấy lên một nỗi sợ hãi khó tả.

Nàng không biết rằng khi mình run lên, cửa hoa huyết lập tức co rút lại, cho dù cửa mình đã được cánh hoa ướt át che bớt, nhưng Đông Lăng Mặc vẫn có thể thấy được rõ ràng phản ứng cơ thể nàng.

Hơi thở của hân ngày càng nặng hơn, ánh mắt sắc bén nhìn về phía nàng, lạnh lùng nói: “Không nghe lời sao?”

Thấy nàng không dám đáp lời, đáy mắt của hân hiện lên ý cười tà mị, bỗng dưng hỏi nàng: “Ngươi biết hiện tại công chúa phủ có tổng cộng bao nhiêu thị vệ không?”

Nàng lắc đầu, không hiểu hân hỏi vậy làm gì.

“Cỗ lễ bọn họ đã lâu chưa được hưởng qua tư vị của nữ nhân rồi?”

“Hầu gia!”, Mộ Thiên Thiên thiếu chút nữa đã bị dọa khóc, thị vệ ở đây không tới một trăm tgif cũng cả chục người, chẳng lẽ nếu nàng không nghe lời, hân sẽ bắt nàng hầu hạ bọn họ sao?

Rõ ràng nàng mới là công chúa, thân phận tôn quý, nhưng nàng lại tin lời hắn nói, hẳn chắc chắn sẽ làm được.

Hắn muốn làm gì, thì không ai có thể ngăn được.

Nàng cắn môi, khóe mắt rung rung, ngón tay run rẩy sờ về phía hạ thể. Khi chạm vào cánh hoa ướt đầm, nàng vẫn sợ tới mức rút tay lại. Nghĩ đến hành động lúc này của mình, nàng hận không thể ngất xỉu cho xong chuyện.

“Mờ ra.” Giọng nói khàn khàn gọi cảm của hắn vang lên cùng với khuôn mặt anh tuấn, nhưng lại đem đến cảm giác như Tu La chốn địa ngục.

Ngón tay một lần nữa đặt trên cánh hoa. Nàng cắn môi một chút, đem hai cánh hoa bẻ ra hai bên.

“To hơn nữa.” Hoa môi hồng nhạt bị hai ngón tay ngọc của nàng bẻ ra, làm hắn nhìn không được mà dăm ngón tay mình vào.

“Ấn.....” Tay run lên, cánh hoa lập tức khép lại. Thoáng nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của hắn quét lại đây, nàng đành chịu đựng cảm giác tê dại mới nổi lên kia, mà tiếp tục bành hai cánh hoa ra cho hắn.

Ngón tay dài của Đông Lăng Mặc vừa đi vào đã nghe được tiếng rên rỉ khó kiểm soát của nữ nhân. Âm thanh yếu ớt như nước đổ làm cả thể xác và tinh thần hắn sung sướng, cơn thịt cũng càng sung to đáng sợ hơn.

U huyết giống như một cái miệng nhỏ nhắn, từ khi ngón tay hắn đâm vào, mị thịt cắn chặt đầu ngón tay hắn, cắn chặt như vậy, đến cả ngón tay cũng có cảm giác từng bước khó đi.

Nhưng càng như vậy, hắn càng muốn dùng sức chà đạp thân hình mảnh mai này, làm cho nàng mất khống chế mà thét chói tai như đêm qua!

“A! Hầu gia..... trước, đầy rồi!” Mộ Thiên Thiên cắn răng, bởi vì hắn đã đâm vào ngón thứ hai, sợ tới mức nàng tức khắc hoảng loạn lên: “Không cần, không cần lại đâm vào, chứa..... chứa không nổi.”

“Đến ngọc hành của bản hầu cũng nuốt vào, thì hai đầu ngón tay tính là gì?” Khóe môi Đông Lăng Mặc gọi lên ý cười, đem hai ngón tay bị dính đầy mật dịch rút ra. Ai ngờ, khi rút đến cửa hoa huyết, bỗng dưng dùng sức đâm mạnh vào hoa huyết nàng. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cao Triều, Cho Bọn Họ Xem Đến Ngơ Ngẩn

“A! Ân a.....”

Âm thanh khóc nức nở của nữ tử vang lên lần nữa. Tiếng rên rỉ mị hoặc này, chỉ cần là nam nhân thì đều khó cầm giữ được.

Đông Lăng Mặc có chút khó kiềm chế, rất nhiều lần muốn rút hai ngón tay ra ngoài, đổi thành cơn thịt của mình rồi dùng sức thao nữ nhân này, thao đến nàng khóc thành tiếng mới ngừng.

Hắn hết chịu nổi rồi!

Nhưng, khi hai ngón tay của mình đâm vài rút ra trong hạ thể nàng, thì tiếng rên rỉ đó lại ngày càng dễ nghe, càng ngày càng câu hồn, làm hắn tiếc nuối không muốn dừng lại.

Hắn thích nghe tiếng rên rỉ của nàng, âm thanh càng dâm dăng, càng lớn hơn nữa, thì càng có thể lấy lòng hắn.

Ngón tay thô dài mạnh mẽ cắm vào, đẩy ra mị thịt trong u huyết một cách thô bạo, rồi lại hung hăng rút ra, cứ mỗi lần rút đến sát miệng hoa huyết, lại bắt ngờ đâm vào.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, tiếng kêu của Mộ Thiên Thiên cũng càng ngày càng thê lương: “Không cần, không cần! A! a..... Hầu gia! A! Sẽ rách, người sẽ..... A! Sẽ đâm rách ta..... A a.....”

“Đâm rách chỗ nào của ngươi?” Đông Lăng Mặc hỏi bằng âm thanh khàn khàn.

Mộ Thiên Thiên chỉ tiếp tục thét chói tai, không dám nói ra nấy lời dâm dăng hơn nữa.

“Bản hầu đang hỏi ngươi, chỗ nào của ngươi bị đâm rách? Có nói hay không?” Tốc độ của hai ngón tay dài lại nhanh hơn một chút, lực đâm vào cũng

mạnh hơn.

“A! A a!” Lần này, nàng thật sự đã hét lên, tiếng rên càng lúc càng lớn, làm nam tử vừa bước nửa chân vào cửa vội thu chân lại, không biết có nên vào cắt ngang bọn họ hay không. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tự An Ủi Trước Mặt Bọn Họ

Mộ Thiên Thiên đời này là lần đầu tiên lên cao triều, thân hình mảnh mai cơ bản chịu không nổi kích thích như vậy, sau khi hoa huyết phun ra, ý thức liền bắt đầu trở nên mơ hồ.

Trong lúc mơ mơ màng màng, tựa hồ cảm giác được hai ngón tay dài lẽ ra đang cắm bên trong hạ thể chính mình lại bị người khác rút ra.

Sau khi ngón tay dài rời khỏi, hoa huyết cảm thấy một trận hư không, ham muốn bị nhét đầy ngày càng mãnh liệt, làm nàng nhịn không được mà bắt đầu vận vẹo hai cái đùi, tự mình duỗi tay đến hoa huyết nỏ mẫn: "Muốn, còn muốn....."

Đầu ngón tay trơn bóng như ngọc sờ đến cánh hoa ướt đẫm, bị ý thức lôi kéo, tiếp tục sờ soạn đến cửa hoa huyết, sau khi tìm được đúng vị trí, chậm rãi cắm vào.

Hiện tại thân thể Mộ Thiên Thiên đang mẫn cảm không chịu nổi, chỉ cần một chút kích thích, cũng đủ để khiến nàng điên cuồng.

Bị ngón tay của chính mình đâm vào, nàng hí nửa đôi mắt, căn bản không thấy rõ mọi thứ chung quanh, chỉ có thể dựa vào cảm giác của chính mình, vô lực mà vận vẹo mông, làm cho ngón tay cắm đến càng sâu: "Àn, muốn....."

Đông Lăng Mặc vừa xuống giường nghe vậy ngẩn ra, tiện tay cầm lấy bộ quần áo trên đất mặc lên người, khi quay đầu lại, liền nhìn thấy động tác tự an ủi* của Mộ Thiên Thiên.

*Tự an ủi = thâm du =]]]

Hắn biết nàng chưa được thỏa mãn, kỳ thật chính mình cũng vậy, cho tới bây giờ còn thật vẫn vừa cứng vừa nóng như cũ, làm quần dài mới mặc bị nổi lên một ngọn núi nhỏ.

Nhưng, Hiên Viên Liên Thành đang ở đây, hắn cho dù có muốn, cũng chỉ có thể đợi tên kia đi trước đã.

Hiên Viên Liên Thành tới đây, đương nhiên là bởi vì có chuyện quan trọng, chờ bàn xong chuyện này, hắn chắc chắn sẽ đem nha đầu này ném đến trên giường, tiếp tục điên cuồng thao nàng.

"Nàng có vẻ còn rất muốn người." Hiên Viên Liên Thành lạnh lùng nhìn nữ nhân sau khi được Đông Lăng Mặc đắp chăn, lại tự tay đem chăn xốc lên, rồi mới ở trước mặt bọn họ tự an ủi, đầy mắt trừ bỏ mấy tia khinh thường, còn có vài phần dục vọng chính hắn cũng không phát hiện ra.

Hoa huyết ướt đẫm như vậy, còn có ngón tay dài kia, không ngừng thâm nhập, thế nhưng hắn nhìn thấy lại có vài phần bức bối, bỗng nhiên cũng rất muốn thử cái cảm giác ngón tay bị hoa huyết của nàng hút lấy gắt gao.

Hắn bị điên rồi mới có thể muốn nữ nhân dâm dăng này.

Lời nói lạnh như băng, làm Mộ Thiên Thiên còn đang chìm đắm trong cao trào tình lại vài phần.

Nàng chậm rãi mở mắt ra, khi thấy rõ mặt của nam tử đứng ở mép giường, lại thấy rõ ngón tay đáng xấu hổ của chính mình đang làm cái gì, trái tim đột nhiên chấn động, thiếu chút nữa đã bị dọa hôn mê bất tỉnh.

"A!" Mộ Thiên Thiên hét lên một tiếng, cố sức nắm lấy cái chăn phủ lên người mình, thật vất vả mới từ trên giường bò lên được, ngẩng đầu oán hận mà trừng mắt nhìn Đông Lăng Mặc một cái. Đông Lăng Mặc làm lơ ánh mắt ủy khuất của nàng, trầm mặc, thậm chí lại có vài phần lạnh băng.

Mộ Thiên Thiên thật sự cảm thấy rất bực tức, ngày đầu tiên xuyên không đã bị nam nhân cưỡng bức, ngày hôm sau lại tự an ủi trước mặt một tên nam nhân xa lạ khác..... Nàng dùng sức cắn môi, nước mắt khuất nhục đảo quanh hốc mắt, chỉ cố gắng chịu đựng không để cho những giọt lệ rơi xuống dưới.

"Tối nay Thái Hậu vì người mở tiệc sinh nhật, lệnh cho người lập tức đến Từ Ninh Cung yết kiến, nói chuyện về việc yến hội." Hiên Viên Liên Thành lạnh lùng nói, nhàn nhạt nhìn những giọt nước mắt nàng cố ẩn giấu một cái, liền xoay người rời đi.

Đông Lăng Mặc từ đầu đến cuối không hề nhìn bọn họ, lệnh cho hạ nhân lấy nước nóng tới để Thất công chúa tắm gội thay quần áo, hẳn thì lại từng bước hướng ngoài cửa đi ra, chỉ ném cho Mộ Thiên Thiên một bóng dáng lãnh ngạnh vô tình.

Tên nam nhân đó, kẻ đùa giỡn thân thể của nàng suốt cả đêm, cứ như vậy đi rồi.....Rất nhanh liền có tỳ nữ đem nước nóng để tắm vào cửa, một tỳ nữ có vài phần xinh đẹp nhìn Mộ Thiên Thiên, cung kính nói: "Thất công chúa, tối nay Thái Hậu nương nương tổ chức yến hội là đặc biệt dành cho người cùng bốn vị hôn phu, thỉnh công chúa lập tức rời giường tắm gội thay quần áo, không cần trễ giờ yết kiến Thái Hậu nương nương."

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cầm Thú Cũng Đẹp Trai Lắm Nha

Yến hội dành riêng cho nàng cùng bốn vị hôn phu?

Mộ Thiên Thiên không có thời gian suy nghĩ nhiều, vài cái tỳ nữ hầu hạ tắm gội, trang điểm, qua không bao lâu, một thiếu nữ xinh đẹp như tiên đã đứng trước gương.

Kỳ thật nàng cũng biết Thất công chúa chính là người con gái xinh đẹp nhất quyển truyện này, ngay cả nữ chính là Lục công chúa ở trước mặt nàng đều so không nổi, nhưng đáng tiếc trong truyện nàng lại là kẻ lòng dạ rắn rết, tàn nhẫn độc ác, cho nên các nam chính một đám rõ ràng là phu quân của nàng, lại vô cùng khinh thường nàng, ngược lại trước sau lên lút cùng Lục công chúa bồi dưỡng cảm tình.

Hôm nay mới là sinh nhật nàng, vậy thì, tình cảm của Lục công chúa với mấy tên nam chính kia chắc chưa hình thành đâu nhỉ?

Nếu như vậy, nếu làm cho mấy người đó nhanh chóng yêu nhau, thì có phải mấy vị phu quân gì gì đó sẽ nhanh chóng rời đi Phủ Công chúa của nàng?

Chỉ là một tên Đông Lăng Mặc cũng đã làm nàng sống không bằng chết, nếu ba tên nữa..... Nàng sợ chính mình chưa tới một tháng đã tỉnh tử nhân vong*.

*Tỉnh tử nhân vong: Nôm na có thể hiểu là làm nhiều cái đó quá mà chếtv

Tên mặc đồ xanh sáng nay, vẻ mặt lạnh lùng, nhìn nàng chằm chằm chắc là Tam hoàng tử của Đông Chu - Hiến Viên Liên Thành, nếu nàng nhớ không lầm thì, Hách Liên Từ Cảm thích đồ màu trắng, còn Phong Ảnh Dạ..... thì chắc là màu xanh lá cây.

Một đám đều là cao thủ võ lâm, thâm tàng bất lộ, sức khỏe chắc chắn hơn người..... Đáng lòng ghê! Sao lúc trước bản thân lại viết bọn họ thành "một đêm bảy lần lang*" hết rồi? Hiện tại, đúng là khóc không ra nước mắt T_T.....

*Một đêm bảy lần lang: Ý chỉ người đàn ông 1 đêm có thể *khụ khụ* đến 7 lầnv

Chỉ hy vọng ba tên còn lại chán ghét nàng, chết cũng không muốn *khụ khụ* với nàng, để cho nàng còn có thể sống lâu một chút.

Trên đường, vừa đi vừa chú ý thăm, từ Thiên Vân Các bước ra cửa, không nghĩ tới vừa liếc mắt một cái đã thấy một thân hình cao lớn.

Quần áo màu tím giúp thân hình cao lớn của hắn càng thêm nổi bật, mắt đen như hắc trạch thạch*, dưới ánh mặt trời càng thêm sâu thẳm, lông mi so với phụ nữ còn dài hơn, chớp mắt một cái, rõ ràng tuyệt mỹ vô song**, lại chớp mắt một cái, vậy mà lại lạnh lẽo như Tu La.

*Hắc trạch thạch: Ta tìm không ra là đá gì, chắc ý tác giả là Hắc diệu thạch chẳng?***Tuyệt mỹ vô song: Nhan sắc xinh đẹp có một không hai.

Hắn rất đẹp trai, nhưng cũng thật đáng sợ. Hèn chi trên đường đi, một đám tỳ nữ nhìn hắn đến mắt nổi trái tim, nhưng lại chẳng ai dám lại gần nửa bước.

Tên Định Quốc hầu Đông Lăng Mặc, kẻ tối qua cường bạo nàng, không ngờ lại đẹp trai như vậy. Dù tối qua ân ái rất lâu, nhưng nàng chưa kịp xem kỹ hắn.

Trong lúc hắn đi, cặp chân rắn chắc mê người kia thật quyến rũ, hiện tại nghĩ đến, tối hôm qua chúng nó thật gọi cảm, còn có cả lồng ngực rộng đầy cơ bắp đó nữa.....

Trong lòng đột nhiên giật mình, cũng không biết là sợ hãi hay là bất an, nàng theo bản năng lui nửa bước, muốn tránh xa hắn.

Như cảm giác được sự tồn tại của nàng, Đông Lăng Mặc bỗng nhiên quay đầu lại, ánh mắt sắc bén quét tới.

Khi Mộ Thiên Thiên tưởng hắn định lại đây chào nàng một tiếng thì hắn đã quay đầu, tiếp tục đi về phía trước.

Đằng kia có một người dắt ngựa đứng đợi, hần thấy Đông Lăng Mặc đi lại liền khom đầu hành lễ.

Đông Lăng Mặc khẽ nhếch môi một chút, nhưng lại không phát ra tiếng động nào, chân nhún một chút, đã ngồi vững vàng trên lưng ngựa, rồi quất thẳng mà đi.

Động tác mạnh mẽ mẽ người, bóng dáng cũng tuấn dật vô song, nhưng, ai biết ở trên giường, hần lại y hệt một tên cầm thú chứ?

Hử..... Đẹp trai cũng vô dụng, chỉ hù được người khác thôi.

Tưởng tượng đến cự vật của hần, hoa huyết lập tức theo phản xạ mà nổi lên một tia đau đớn, Mộ Thiển Thiển nhanh chóng thu hồi suy nghĩ, theo bước tỳ nữ đi tiếp, lại không dám suy nghĩ miên man nữa.

Không biết yến hội tối nay, có bao nhiêu thứ đáng sợ hơn đang chờ nàng. Không hiểu sao, trong lòng lại nổi lên chút cảm giác bất an.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Để Xem Tiểu Huyết Có Bị Rách Hay Không?

Trong truyện thì, Ninh Thái hậu là một kẻ vô cùng ghê gớm, tựa như Thái hậu Từ Hy vậy, dù là hậu cung hay triều đình đều có sức ảnh hưởng cực lớn.

Mà nàng, từ hôm nay trở đi, có một cuộc sống mới, một thân phận hoàn toàn mới —— Thất công chúa của triều Hạ, Mộ Thiển Thiển.

Đương nhiên, nếu như mấy cái đó không phải do nàng bị ảo tưởng mà tưởng tượng ra.

Âm thầm nhéo đuôi mình một cái thật mạnh, đau đến mức nàng muốn rót nước mắt.

Trước mắt thì, những thứ xung quanh diễn ra vô cùng chân thật, dù rằng nàng vẫn chưa hoàn toàn thích nghi được.

Hiện tại Mộ Thiển Thiển đang đứng trước một bể tắm cực đại, tuy rằng nàng không hiểu rõ ràng mình mới tắm xong, giờ đến đây lại bị bắt tắm lần nữa, nhưng nghe nói trong cung ai cũng không dám ngỗ nghịch Thái Hậu, ngay cả hoàng đế cũng vậy, cho nên, đành phải tuân theo lệnh bà ta thôi, nếu không, khó mà giữ cái mạng nhỏ này.

"Cởi áo cho Thất công chúa." Thường ma ma, người phụ nữ có khuôn mặt không khác Dung ma ma bao nhiêu, mở miệng nói.

Mộ Thiển Thiển rung mình một cái, còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì đã có hai cung nữ lại đây cởi xiêm y giúp nàng.

"Ta..... Ta tự làm được, không..... Không cần các người." Mộ Thiển Thiển thật sự không quen với loại phục vụ này, đặc biệt quanh bể tắm còn có vài cung nữ đứng nhìn.

Kêu nàng cởi quần áo trước mặt nhiều người như vậy, xấu hổ chết mất.

Nhưng, hai cung nữ kia căn bản không nghe nàng nói, nhanh chóng đem quần áo của nàng cởi sạch sẽ.

Thân mình trước đây trơn bóng mịn màng, nay bị che kín những dấu vết xanh tím do nam nhân chà đạp. Nhìn đến chúng, ánh mắt Thường ma ma sáng ngời, vội hỏi: "Thất công chúa, tối hôm qua người và Hầu gia đã viên phòng sao?"

Mộ Thiển Thiển cắn môi, tuy rằng mặt đã đỏ bừng, nhưng vẫn gật đầu.

Thường ma ma có vẻ rất hưng phấn, lập tức cho người đỡ Mộ Thiển Thiển xuống bể tắm rửa sạch sẽ rồi lại đem nàng lên bờ, tiếp theo, lại cho nàng trần trụi nằm thẳng trên giường làm từ bạch ngọc.

Thân thể vẫn trần như nhộng, bộ dạng này thật khó xử. Đã vậy, Thường ma ma còn dùng giọng nói khàn khàn của mình mà nói: "Thất công chúa, mở hai chân ra, để ma ma nhìn xem"

Cái..... Sao? Mở chân ra cho bà ta xem?

Mộ Thiển Thiển sợ tới mức thiếu chút nữa lăn xuống giường, để..... cho một bà lão nhìn đến nơi đó của nàng, quả thật.....

"Thất công chúa sao rồi? Sao lại bày ra bộ dáng ngại ngùng như vậy?" Bỗng nhiên, một giọng nói trầm thấp vang lên từ sau lưng, "Mau, mở chân ra, để ta nhìn xem tiểu huyết đáng thương đó có bị Hầu gia thao rách hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Nếu Nàng Bị Bọn Họ... Cùng Nhau Chà Đạp

Giọng nói trầm thấp kia... rõ ràng là của đàn ông, nghe vậy, Mộ Thiên Thiên lập tức ngồi bật dậy.

Ở trong đây lại có nam tử! Nhưng nàng hiện tại..... Nàng không mặc gì hết, hấn sao lại dám đi vào tùy tiện như vậy.

Mộ Thiên Thiên vừa kinh hoàng vừa tức giận, vội vàng ngồi dậy từ trên giường, bỗng nhiên, một sức mạnh cường hấn vô hình, lạnh lẽo đẩy nàng nằm lại trên giường.

"Không....." Một bàn tay đặt trên vai ngọc bóng loáng của nàng, vừa muốn liều mạng phản kháng, Mộ Thiên Thiên lại thấy khuôn mặt trước mắt mình — một gương mặt của nữ nhân.

Ngũ quan tinh xảo, xinh đẹp vô song, rõ ràng là một mỹ nhân tuyệt sắc, nhưng giọng nói kia.....

"Phong cô nương." Thường ma ma hay kiêu ngạo ra oai với đám cung nữ, giờ lại hành lễ với cô ta vô cùng cung kính.

Các cung nữ cũng lập tức hành lễ, các nàng tôn kính Phong cô nương này, vậy mà so với Thất công chúa như nàng chỉ có hơn chứ không có kém.

Mộ Thiên Thiên vừa thấy liền hiểu, Phong cô nương trước mặt này nhất định là tâm phúc của Thái Hậu.

Phong cô nương không để ý tới những người khác, chỉ rũ mắt nhìn Mộ Thiên Thiên vừa bị chính mình ấn nằm xuống, môi mỏng khẽ nhếch, cười đến yêu mị: "Thất công chúa ngoan nào, mở hai chân ra, để ta nhìn xem tiểu huyết."

Lại là câu này!

Mộ Thiên Thiên lắc đầu thật mạnh, hai cái đùi khép lại gắt gao.

"Nhìn người kia, lại không nghe lời." Phong cô nương cũng không hề tức giận, chỉ có bàn tay đang đặt trên vai nàng bỗng dưng trượt xuống, bất ngờ cảm lấy một bên ngực của nàng, ngón tay kẹp lấy nhũ hoa hồng nhạt se nhè nhẹ.

"A!" Mộ Thiên Thiên hét nhỏ một tiếng, muốn đem nữ nhân kỳ quái này đẩy ra, nhưng không biết vì sao, khi nàng chạm vào người cô ta, sức lực toàn thân trong nháy mắt biến mất, cả người mềm yếu, chỉ có thể miễn cưỡng đỡ dậy nửa thân trên của mình.

"Không! Đừng..... Chạm vào ta!" Nàng giận đỏ mặt, cắn môi phần nộ trừng mắt nhìn Phong cô nương.

Phong cô nương lại vẫn không thèm để ý, tay phải đưa xuống vùng đất thần bí giữa hai chân nàng, trong tình huống nàng hoàn toàn không có bất luận sức phản kháng nào cả, dễ dàng banh hai chân nàng ra, để hoa huyết bại lộ ở trước mặt cô ta.

"Hầu gia đúng là sẽ không biết thương hương tiếc ngọc, tối hôm qua chắc rất đau phải không?" Phong cô nương duỗi tay đem cánh hoa đang khép kín của Thiên Thiên đẩy ra, vừa nhìn thấy hoa huyết, vẫn sung đỏ đến đáng sợ.

"Đừng chạm vào....."

"Đừng sợ, ta sẽ thoa thuốc cho người, tiểu huyết sẽ hồi phục nhanh thôi." Phong cô nương không để ý tới sự kháng cự của Thiên Thiên, từ trong hũ của cung nữ kế bên một lọ tay thuốc mỡ màu hồng nhạt, thoa vào tiểu huyết: "Thánh dược này, toàn bộ hoàng cung chỉ có Thất công chúa có thể sử dụng thôi, những công chúa khác dù muốn cũng không đủ tư cách."

Hoa huyết thật sự rất tinh xảo, cũng rất xinh đẹp, nàng vốn muốn thoa thuốc, nhưng khi nhìn hoa huyết hơi hơi mờ ra rồi khép lại kia, bất giác xem đến mê mẩn.

Tiểu gia hóa đáng thương này, bị mấy tên nam nhân sức khỏe lẫn võ công đều kinh người kia, nếu họ đồng thời thao nàng, mạng nhỏ của nàng thật có thể giữ được sao?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Sẻ Cho Bọn Họ Dục Tiên Dục Tử

"Không..... Ta không cần cái đó!" Cảm giác được đầu ngón tay của Phong cô nương đang đè trên miệng hoa huyết của chính mình, Mộ Thiên Thiên lập tức hô nhỏ một tiếng.

Phong cô nương không suy nghĩ nữa, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang chìm trong bất an của nàng, cười nói: "Thuốc này không những giúp hết sưng, mà còn có thể làm cho tiểu huyết càng chặt hơn, mỗi một lần thịt hành của đàn ông cắm vào, đều giống như đang thao xử nữ vậy, sẽ làm cho bọn họ dục tiên dục tử, vĩnh viễn không thể quên được tư vị mất hồn đó."

Hoàn toàn không thêm đề ý đến ánh mắt vừa xấu hổ lại vừa tức giận của Mộ Thiên Thiên, Phong cô nương tiếp tục nói: "Có điều, sau khi sử dụng thuốc này, chỉ sợ Thất công chúa phải chịu khổ một chút, bởi vì, nếu thịt hành của bọn họ quá lớn, mỗi lần Ngải đều sẽ rất đau, mỗi lần đi vào đều sẽ rất khó khăn."

"Ta không cần....." Mộ Thiên Thiên dùng sức muốn gỡ tay, nhưng thật sự một chút sức lực đều không có.

"Đừng lo lắng, tuy rằng sẽ đau, nhưng, sẽ làm nam nhân rất thích, nghĩ lại, bọn họ có thể mỗi ngày thao xử nữ, Ngải nói xem chắc chắn bọn họ rất thích rồi." Miệng huyết được nhẹ nhàng thoa thuốc lên, ngón tay dài bôi từng lớp từng lớp thuốc mỡ lên hoa huyết của nàng.

Nhìn đến hai cánh hoa phớt hồng đang khép lại chặt chẽ, Phong cô nương nhịn không được thở dài nói: "Tiểu huyết của Thất công chúa quả là danh khí trăm năm khó gặp, cho dù không thoa thuốc này, thì tuyệt đối mười năm cũng như một ngày, vẫn chặt như lúc ban đầu, còn cánh hoa này... thật đẹp."

"Đừng chạm vào ta!" Mộ Thiên Thiên thật sự tức giận, nàng ta là một cô gái mà lại nói toàn những lời thô tục, còn có giọng nói đó, nếu nàng nhắm mắt lại, liền cảm thấy y như đang có một tên đàn ông đang đùa giỡn hoa huyết của mình vậy, sao nàng không tức giận được chứ?

Nhưng không biết nàng ta dùng phép gì trên người mình, làm cho nàng toàn thân mềm nhũn, hoàn toàn không có chút sức lực nào.

Phong cô nương lại lấy một lượng thuốc mỡ bằng một lòng tay, muốn thoa vào bên trong hoa huyết của nàng, ngón tay dài căn bản không thể cắm vào được, liền nhăn lại mi, "Chặt như vậy?? Đến đầu ngón tay cũng không cắm vào được, làm sao thoa thuốc cho Người đây. Mau thả lỏng chút, để ta tiến vào."

Trước ánh mắt kinh hoàng của Mộ Thiên Thiên, Phong cô nương nhếch mép cười, bỗng nhiên cúi đầu cắn nhũ hoa của nàng, mút vào thật mạnh.

"A....." Nàng hút rất mạnh, thậm chí còn dùng hàm răng cắn lấy nhũ hoa yếu ớt nữa, Mộ Thiên Thiên chịu không nổi tra tấn như vậy, lập tức nhịn không được, bắt đầu rên rỉ, "Không! A..... A! Tránh ra! A....."

Nhưng Phong cô nương lại còn tiếp tục mút vào thật mạnh, giống như đứa trẻ đang cố mút sữa vậy, lại cảm nhận được tiểu huyết không chảy ra chút mật dịch nào, Phong cô nương có chút bất mãn, lập tức dùng ngón tay đè xuống thịt châu của Mộ Thiên Thiên.

"A....." Mộ Thiên Thiên vận vẹo thân mình, lại không thể trốn thoát bàn tay nàng, vừa kích thích lại vừa khó chịu, khiến nàng phút chốc khó chịu đến muốn khóc.

Cuối cùng, miệng huyết vì bị kích thích, chảy ra một chút mật dịch. Không thêm đề ý nàng có thể chịu nổi không, Phong cô nương tiếp tục cắn lấy nhũ hoa của Mộ Thiên Thiên, ngón tay dài còn dính thuốc mỡ lập tức hướng đến chỗ sâu nhất của hoa huyết mà cắm vào.

"A..... A a..... Buông ra! A....."

Sau khi ngón tay đi vào, liền không ngừng động tác đâm vào rút ra, thuốc mỡ lạnh lẽo kích thích khiến hoa huyết không ngừng co rút, thân mình của nàng cũng liên tục run rẩy.

Thiên Thiên cắn môi, quay mặt không muốn nhìn cảnh này, cố gắng kiềm nén những giọt lệ trong mắt, không muốn để bọn chúng rơi xuống.

Không khóc, đừng khóc, nhịn một chút là được, nhịn chút sẽ qua thôi, nàng phải mạnh mẽ.....

Khi không thể nhịn nổi nữa, nàng không kiềm được mà hét lên: "A a....."

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Sáng Nay, Tự An Ủi Trước Mặt Hắn

Trên mặt chiếc gương dài hoàn toàn được làm từ thủy tinh là một thân hình tinh tế xinh đẹp, cùng khuôn mặt dùng từ bể nguyệt tu hoa* để tả cũng không phải là ngoa.

*Bé nguyệt tu hoa: Hình dung sắc đẹp đến nỗi khiến mặt trăng phải che lại, hoa phải hổ thẹn. Tức là rất đẹp.

Đây là khuôn mặt hiện tại của nàng, của Thất công chúa, kẻ điểm lệ nhưng lại độc ác mà nàng miêu tả!

Nàng xinh đẹp không gì sánh được, so với tiên nữ còn mê hoặc hơn, chỉ đáng tiếc, trong mắt nhiều người, địa vị của nàng lại hèn mọn đến con kiến cũng không bằng.....

Suốt cả buổi sáng, Mộ Thiển Thiển có chút mất hồn mất vía, từ sau khi Phong cô nương kia thoa cho nàng chút thuốc rồi rời đi, thuốc đó trong u huyết của nàng lúc lạnh lúc lại nóng, làm nàng vẫn có chút mơ mơ màng màng.

Trong lúc đó không biết bản thân đã ăn vào cái gì, cũng không biết các cung nữ lại thay cho nàng bộ đồ nào, cũng chẳng biết ai đã đưa nàng về Công chúa phủ chỉ cách hoàng cung vài dặm này, chỉ nhớ là thường ma ma đã nói, tối nay trước yến hội, còn phải tắm gội lần nữa, để ở lại Từ Ninh Cung mà hầu hạ các vị hôn phu của nàng.

Đường đường công chúa một nước, nhưng lại không thể làm chủ vận mệnh của mình, cuộc đời thật đáng buồn.....

Bước đi trên con đường nhỏ yên tĩnh trong rừng, cho lui hai cung nữ vẫn luôn đi theo phía sau nàng, Mộ Thiển Thiển đi dạo một mình ở phía sau hoa viên.

Sau khi con chân động với dung nhan tuyệt thế này qua đi, nàng bắt đầu nhớ về từng chút từng chút quãng thời gian ở hiện đại.

Cho dù mỗi ngày nàng gõ chữ đến 3, 4 giờ sáng, thì vẫn không đủ tiền ăn uống sinh hoạt, ít nhất, ở đó có người thân bạn bè, cũng có người thương nàng.

Quân Tử Hải chắc chắn rất thương nàng, vì lúc nào hắn cũng vui vẻ để cho nàng cùng Tiêu Tiêu đánh, đương nhiên, đây là thương chứ không phải yêu.

Ở chỗ này cái gì cũng không có, dù có diện mạo xinh đẹp lại không thể yêu soái ca, có tiền lại không thuộc về nàng, có quyền còn phải bị Đông Lăng Mặc ăn hiếp, ở chỗ này, nàng có cái gì?

Sâu trong đình viện, ả ả có tiếng cười?? Cười, nàng chỉ do dự nửa khắc liền cất bước theo tiếng đi qua.

Còn chưa tới gần liền nghe được từng trận tiếng cười yêu kiều của các cô nương, tò mò, nàng vạch cành hoa lá chắn trước mắt ra, ghé mắt nhìn vào.

Một cảnh thật đẹp!

Đón gió ngọc thụ đón gió lập, ong điệp quanh quần ở bên người.*

*: câu này mình cũng không biết dịch sao nữa, mong bạn nào dịch giúp.

Hắn giương cung, nhắm ngay đám chim nhạn đang bay lượn trên trời kia, "Vèo" một cái, mũi tên rời cung, bay đi.

Chỉ kịp nghe tiếng kêu thảm thiết của chim nhạn, ngay sau đó, một con bị bắn trúng rời khỏi đàn nhạn, rơi xuống.

"Bang" một tiếng, rớt ngay kế chân nàng.

Tam hoàng tử của Đông Chu, Hiền Viên Liên Thành, tối hôm qua còn chưa nhìn rõ diện mạo của hắn, hiện tại nhìn thấy, mới biết được thì ra phu quân của nàng người nào cũng tuấn kiệt mê người.

Chỉ cần nhìn ánh mắt trái tim của những tỷ nữ kia đứng nhìn hắn là biết nam nhân này mê hoặc đến cấp độ nào rồi.

Từng đôi mắt hoa si, không kém lúc nhìn Đông Lăng Mặc bao nhiêu.

Có thể làm việc trong Công chúa điện có tính là may mắn khoogn nhỉ, ít nhất, mỗi ngày đều có thể ngắm soái ca, nghĩ thôi cũng thấy hạnh phúc.

Nếu nàng không phải Mộ Thiển Thiển, mà chỉ là một tỷ nữ bình thường, nàng cũng sẽ cảm thấy rất hạnh phúc.

Nhưng mà nàng..... Sáng nay từng ở trước mặt Hiền Viên Liên Thành..... tự an ủi.....

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Công Chúa, Người Không Mặc Quần Áo!

Tuy rằng khi nhớ đến chuyện đáng xấu hổ mình đã làm trước mặt hắn, Mộ Thiển Thiển cảm thấy thật đáng lòng, nhưng chuyện đã xảy ra, có mắc cỡ cũng chẳng làm được gì.

Nàng không có ưu điểm gì, chỉ được cái tính tình lạc quan mà thôi.

Cổ chịu cảm giác đau nhói từng cơn như bị xé rách ở hoa huyết, Mộ Thiển Thiển hơi do dự, cuối cùng vẫn nhặt lên con chim nhạn đã chết trên mặt đất, đi về phía Hiên Viên Liên Thành.

"Chim của ngươi nè." Nàng vươn tay, đưa con chim ra trước mặt hắn, nếu nó đã rơi cạnh chân nàng, thì cũng không thể giả vờ không thấy mà bỏ đi được.

Đám tỳ nữ nhìn thấy nàng, lập tức ngưng hết tiếng cười, hành lễ rồi vội vàng lui xuống.

Hiên Viên Liên Thành chỉ liếc nàng một cái, tầm mắt chuyển từ mặt nàng đến thử trong tay nàng, cánh môi hơi giật giật, giọng khinh thường: "Ngươi đã chạm vào, dơ bẩn."

Dứt lời, xoay người rời đi.

Thiển Thiển đôi mắt như nước của mình, không chớp mắt nhìn hắn chằm chằm.

Khi nàng ra khỏi phòng đã rửa tay rồi mà? Dơ gì chứ?

Chỉ sợ, không phải tay nàng dơ, mà là thân thể, hoặc là tâm hồn nàng.

Giờ thì tốt rồi. Ai kêu chính nàng lại viết ra tên kiệt ngạo khó ở, ngạo mạn vô lễ như vậy làm gì? Đúng là gieo gió gặt bão mà.

Nàng đến gần cái hồ cách đó không xa, vừa khom người muốn rửa sạch vết máu trên tay, lại nghe thấy một tiếng gào đầy thù hận: "Mộ Thiển Thiển, đồ độc ác, ta giết chết ngươi!"

Ngoái đầu nhìn lại, thấy một tỳ nữ cầm dao chạy như điên về phía nàng.

Thiển Thiển hét lên thất thanh, vội vàng lùi về phía sau, vừa lui một cái, thân hình mềm yếu "Bùm" một phát, rơi xuống hồ nước.

Nàng thuộc dạng vịt lên cạn, bao nhiêu năm đi bơi, nhưng đó giờ chỉ dám đứng ở khu nước cạn ngắm soái ca sáu múi thôi.....

"Cứu mạng, cứu mạng, ặc....."Trong tầm mắt, thấy được Hiên Viên Liên Thành thoát cái xuất hiện ngay bờ hồ, giật lấy con dao trong tay tỳ nữ kia, dễ dàng bắt lấy tỳ nữ kia, nhưng lại tro mắt nhìn nàng thảm thiết cầu cứu, không hề có ý muốn giúp kéo nàng lên.

Thậm chí, hắn đáy mắt lộ ra vài tia khinh thường, cùng với vẻ chán ghét nồng độ.

"Cứu....." Một lượng nước lớn tràn vào mũi, nàng muốn giơ tay kêu cứu, nhưng thân thể bắt đầu rã rời.

Cái tên kia, thấy chết không cứu.....

.....

"Công chúa, tỉnh rồi thì uống thuốc đi." Tiếng nói từ tính, nhẹ nhàng thoảng qua như gió, lại thấm vào nội tâm một chút ngọt ngào, ấm áp.....

Mộ Thiển Thiển giơ tay dụi dụi tầm mắt còn mơ hồ, chậm rãi mở mí mắt nặng trĩu lên.

Mệt mỏi quá, cả người đều mệt, giữa hai chân còn có cảm giác chua xót đau đớn.

Vừa mở mắt, đã thấy thân ảnh làm cho hô hấp của nàng bị rối loạn.

Thái dương như mây, tóc đen như mực, khuôn mặt trong cương có nhu, trong cái nhu lại có chút lạnh băng, áo trắng hơn tuyết, tuấn mỹ vô song. Quả là nhân gian tuyệt sắc (đẹp nhất nhân gian).

Hô hấp lại loạn thêm một vòng, ý thức của Mộ Thiển Thiển thanh tỉnh lại trong nháy mắt.

Cho dù đôi phương không hề mở miệng nói thêm lời nào, chỉ qua bộ dạng xuất trần như tiên này, nàng có thể chắc chắn, trước mắt chính là trang chủ của Thiên Hạ Đệ Nhất Trang, lại là mỹ nam được mệnh danh "quý thủ tiên y"* , là vị phụ quân duy nhất có quan hệ không tệ với Mộ Thiển Thiển trong truyện, Hách Liên Tử Cầm.

*quý thủ tiên y: Theo ta hiểu thì có hai nghĩa: Thứ nhất là chỉ HLTC lãnh khốc như quý, nhưng bộ dạng bên ngoài thì xuất trần như tiên. Thứ hai là chỉ tài y học của HLTC, có khả năng giết người như quý, cũng có thể cứu người như tiên.

"Đây là nơi nào?" Nàng vừa mới ngồi dậy liền nhận ra trên người mình chỗ nào cũng đau đớn, dưới thân sưng đau, trên người đau nhức, cả người như bị xe cán qua vậy, đau đến thương tích đầy mình.

Hách Liên Từ Cầm ánh mắt lóe lóe, chỉ liếc qua người nàng một cái rồi lại quay mặt đi: "Công chúa, ngươi không có mặc quần áo."

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Mê Tình Hương Bên Trong Hoa Huyệt

Nàng không mặc quần áo.....

Mộ Thiển Thiển vừa cúi đầu, đã bị một màn trước mắt hù sợ.

Quần áo..... Sao nàng lại không mặc gì vậy? Không chỉ lộ ngực, mà ngay cả hoa huyết giữa hai chân.....

Trên âm hộ của nàng chẳng có tí lông nào, vì vậy, cho dù miệng huyết đóng chặt, vẫn có thể nhìn thấy hoa môi hồng phấn.

Không kịp thét chói tai, nàng luống cuống muốn đem chân che lại thân thể, lại bỗng dưng bị người khác nắm chặt lấy tay nhỏ.

"Đừng!" Không biết có phải bị Đông Lăng dọa sợ hay không, khi Hách Liên Từ Cầm cầm lấy tay nàng, nàng liền hét lên theo bản năng.

"Đừng nhúc nhích." Ánh mắt của Hách Liên Từ Cầm dừng lại trên thân hình đầy dấu vết xanh tím của nàng, đáy mắt dần dần đen lại.

"Đừng nhìn!" Mộ Thiển Thiển sợ đến mức lập tức đưa tay khác cầm lấy một cái chân khác lôi lại, nhưng lại tiếp tục bị Hách Liên Từ Cầm cầm lấy.

Hách Liên Từ Cầm nhẹ nhàng đẩy, dễ dàng đẩy ngã Mộ Thiển Thiển ở trên giường, hấn cúi đầu xuống, trong nháy mắt đã tới sát người nàng.

Mộ Thiển Thiển sợ tới mức lập tức nhắm mắt lại mắt, đôi tay không động đậy được, chỉ có thể quay đầu đi, cực lực tránh né.

Tưởng rằng hấn muốn hôn nàng, ai ngờ hấn chỉ cúi người, ngửi thử hương vị trên người nàng.

Khi Mộ Thiển Thiển mở mắt ra, Hách Liên Từ Cầm đang hứ ở ngực nàng, cái mũi gần như vậy, ngay cả hơi thở phả ra, nhũ hoa nắn cảm cũng có thể cảm nhận được.

Có chút nóng, chút ngứa, có một loại..... cảm giác tê dại kỳ lạ.....

"Ân....." Thân thể cảm thấy khô nóng một cách khó hiểu, giống như động dục vậy, nháy mắt đã cảm thấy hoa huyết hơi ướt ướt.

Sao lại như vậy? Chỉ là bị nam nhân nhìn, bị hơi thở của hấn phả một chút, nàng liền..... Liền ướt, tại sao? Chuyện này quả thật quá dâm dăng!

Nàng không tin chính mình sẽ trở nên dâm tiện như vậy, nhưng mà, khi chớp mũi của Hách Liên Từ Cầm trượt xuống một đường theo bụng nhỏ của nàng, dừng lại ở trước hoa huyết của nàng ngửi một chút, thân hình nàng liền mềm nhũn, nhìn không được rên lên một tiếng.

"Đ..... Đừng mà." Biến thái! Rõ ràng diện mạo như tiên, vậy là lại làm ra việc đáng khinh như vậy? Ngửi thân thể của nàng? Nàng không phải hoa, cũng chẳng phải đồ ăn, sao hấn dám làm như vậy?

"Ai đã hạ mê tình hương trên người ngươi?" Lúc Mộ Thiển Thiển vừa xấu hổ lại vừa tức giận, Hách Liên Từ Cầm bỗng nhiên ngừng đầu từ giữa hai chân nàng, buông ra tay nàng, bàn tay to ôm lấy eo liễu của nàng, ánh mắt có chút không vui nhìn thẳng mặt nàng.

Hắn trầm giọng hỏi: "Đặt trong hoa huyết? Tiệc sinh nhật đêm nay, các nàng liền tính đưa người như vậy tới hầu hạ bọn ta sao?"

Ngón tay dài mang theo một sợi mật dịch từ trong hoa huyết, đưa lên chớp mũi người, độ ẩm trong đáy mắt chợt giảm xuống: "Có biết loại thuốc này rất độc hay không? Nếu dùng nhiều, cả đời này ngươi lại không có khả năng thụ thai được nữa! Vì thế chúng ta cam tâm tình nguyện ở lại Phủ công chúa, đến chuyện này ngươi cũng nguyện ý làm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chặt Đến Đầu Ngón Tay Cũng Không Chui Vào Được

Mê tình hương gì? Sao lại vô sinh? Mộ Thiên Thiên đến một chữ cũng nghe không hiểu.

Nàng chỉ biết khi ngón tay dài của Hách Liên Từ Cầm đụng đến cửa hoa huyết của mình, thân hình nàng đột nhiên run lên, mặt dịch bắt đầu tuôn ra.

Nàng vận vẹo hai chân, nhin không được nhỏ tiếng rên rĩ: "A, nóng....."

Bỗng nhiên hoa huyết bị căng ra, nàng giật mình, bị chuyện này hù sợ đến mức lập tức thanh tỉnh lại.

Nâng mí mắt nhìn lên, nàng thấy Hách Liên đã cắm vào ít nhất một phần ba ngón tay thon dài của hắn vào nhục động.

Lập tức, xấu hổ, giận dữ, kinh hoàng và ủy khuất, đủ loại cảm xúc tuôn trào, vì vậy, cho dù lúc này ngón tay đó làm nàng rất thoải mái, nàng lại vẫn nỗ lực đẩy nó ra: "Không cần! Đừng mà..... Xin người, đừng!"

"Người đã quên ta biết y thuật sao?" Hách Liên Từ Cầm mày cũng không nhú, ngón tay dài tiếp tục gian nan cắm vào nhục động của nàng: "Có phải người thấy rất dễ động tình, vô cùng muốn bị nam nhân đè xuống, dùng sức thao? Đừng lộn xộn, ta đang cứu người."

Giọng nói của hắn pha chút lãnh đạm, cho dù nói ra những lời dâm uế như vậy, nhưng bởi vì thái độ thân nhiên của hắn, những lời đó cũng làm người khác say mê.

"Á..... Đau." Mộ Thiên Thiên vận vẹo miệng nhỏ, chỉ là một đầu ngón tay, nhưng vẫn làm nàng đau đến lệ ngập hốc mắt.

"Hoa huyết thật chặt, ta không tiến vào được, công chúa, thả lỏng, để ta vào." Hách Liên Từ Cầm ngẩng đầu lên từ giữa hai chân nàng, nhìn khuôn mặt đỏ hồng của nàng: "Có biết ai đã đưa người lại đây không?"

"Hả?" Thiên Thiên vốn đang kháng cự ngón tay hắn, lại bởi vì hắn đột ngột đổi chủ đề mà chưa kịp phản ứng: "Ai..... Ai đã đưa ta lại đây?"

"Là Hiên Viên Liên Thành." Hách Liên Từ Cầm hơi hơi nhíu mày, mê tình hương được thoa vào quá nhiều, may mà chưa bỏ vào quá lâu, chưa kịp hấp thu hết, hiện tại, nhục động của nàng chặt đến cả đầu ngón tay của hắn cũng chui không lọt.

Mạnh mẽ cắm vào một chút, Mộ Thiên Thiên lập tức lại rên rĩ, có thể nghe thấy đau đớn từ thanh âm của nàng.

Hách Liên Từ Cầm bỗng nhiên cúi người về phía trước, dùng thân hình của mình, ép nàng nằm ngay ngắn lại trên giường.

"A..... Đau....."

"Ta biết." Hắn đè lên người nàng, ngón tay kia vẫn cắm ở hoa huyết nàng như cũ.

Nhưng khuôn mặt của hắn lại thân nhiên, đáy mắt thì đến chút dấu hiệu động tình cũng không có, không chán ghét, cũng chẳng thích thú.

Nam tử tuần dật như vậy, nên mặc dù ngón tay hắn vẫn cắm trong nơi tư mật nhất của nàng, nàng vẫn không thể nào hận nổi hắn.

"Vì sao không tự bôi lên bờ, nếu ta nhớ không lầm, người bôi đâu có kém?" Ánh mắt của Hách Liên Từ Cầm tuy rằng không tính là nhu hòa, nhưng so với hai tên nam nhân kia thì đỡ hơn gấp mấy lần, "Hay là người cố ý chờ Hiên Viên Liên Thành đến cứu?"

Xì poi phần 2: Một cục thịt bự thiết bự vào tối thứ 6, 21h

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Tử Cầm, Thao Ta Đi!

Nghĩ đến chuyện Mộ Thiên Thiên vì làm cho Hiên Viên Liên Thành thương xót, để hắn cứu bản thân, vậy mà thiếu chút nữa mất mạng, Hách Liên Từ Cầm không biết nên cảm thấy buồn cười, hay là nên trách cứ nàng suy nghĩ hoang đường.

"Sau này đừng lấy mạng mình để cầu xin chút lòng thương hại của người khác, không đáng." Hắn nhàn nhạt nói, "Người đã quên là mình từng chui vào bể tắm cầu dẫn hắn sao? Kỹ thuật bôi tốt đến vị Tam hoàng tử cao ngạo kia đều phải hổ thẹn không bằng, vậy mà lại đi giả vờ chết đuối, cuối cùng hắn chịu đi cứu người cũng đã là một kỳ tích."

Thấy đôi mắt của hắn dù nhìn thân thể của nàng cũng không hề rung động chút nào, Mộ Thiên Thiên liền hiểu rõ Hách Liên Từ Cầm không hề thích Thất công chúa nàng, nhưng ít ra không hề chán ghét.

Nhưng mà.....Biết bơi?

"Ta..... Ta không biết bơi, ần..... Thật sự không biết, a....." Hên chi Hiên Viên Liên Thành sẽ tro mắt nhìn nàng giãy giụa, mà không hề có ý muốn cứu giúp, may mà cuối cùng..... "A! Từ Cẩm, không..... A....."

Hắn dùng ngón cái ấn lấy thịt châu trên hoa huyết của nàng, không mạnh không yếu, bắt đầu xoa nắn! Mộ Thiển Thiển chỉ cảm nhận được một luồng sóng nhiệt truyền ra từ thịt châu, chậm rãi lan khắp toàn thân, làm cả người nàng đều thấy hư không.

Không..... Không thể như vậy, hắn không hề thích nàng..... Nhưng mà, lúc này, nàng lại rất thích hắn chạm vào bản thân, thậm chí muốn càng nhiều hơn nữa.

Chắc chắn là do mê tình hương gì đó, bằng không sao nàng lại dâm dăng như vậy. Nàng thậm chí còn mở rộng hai chân, thuận tiện cho hắn đùa bỡn xoa huyết nàng?

"Đừng kháng cự, nhắm mắt lại, an tâm hưởng thụ." Hách Liên Từ Cẩm rũ mắt nhìn chăm chăm khuôn mặt phấn hồng của nàng, rồi bắt đầu rời gương mặt đầm mồ hôi của nàng, chậm rãi dời về đôi gò bồng đầy đặn của nàng, cùng với hai nhũ hoa đỏ thắm.

Chần chờ một chút, hắn cuối cùng cúi đầu, ngậm lấy đầu vú bên phải của nàng, mạnh mẽ hút một cái.

"A....." Mộ Thiển Thiển theo bản năng vươn tay, ngón tay nắm lấy tóc hắn, đầu vú nhỏ bị hút một cái, không chỉ nhục động chảy ra càng nhiều mật dịch, mà ngón tay cũng như được phép thông qua, lại cắm vào thêm một chút.

"Từ Cẩm..... A! Đừng cắn! Không..... Ần! Cắn ta, cắn..... Ta."

Hách Liên Từ Cẩm hơi ngẩn ra, nhìn thân hình trắng tuyết trước mặt này, tuy rằng sắc mặt vẫn như cũ, nhưng thái dương đã chảy ra một tầng mồ hôi mỏng.

Tuy rằng đó giwof bản thân không hề thích nữ nhân này, nhưng hôm nay nàng rất khác, kiêu nộ, yếu ớt lại bất lực, vậy mà lại gọi lên lòng thương tiếc của hắn.

Còn có, nàng nói nàng không biết bơi.....

Không phải là không động tình trước thay đổi của nàng, chỉ là hiện tại, trước hết hắn cần móc hết mê tình hương còn sót lại trong hoa huyết nàng ra ngoài.

Nhắm mắt lại, nghe tiếng rên rỉ của nàng, hắn bỗng dừng há miệng, đem đầu vú của nàng tiếp tục hút lấy.

"A....." Mộ Thiển Thiển tự giác nâng lên thân mình, hận không thể nhét toàn bộ nhũ phong vào miệng hắn, để hắn mạnh mẽ nuốt vào.

Lý trí bị mê tình hương thiêu đốt không còn sót chút gì, nàng khép hờ hai mắt, môi mỏng hồng nhạt khẽ nhếch, động tình gọi lên: "Từ Cẩm, muốn ta..... Muốn ta, ần....."

Trợn mắt nhìn đến đôi mắt bị nhiễm chút tình dục của Hách Liên Từ Cẩm, nàng hoàn toàn mất đi lý trí, mơ hồ cùng dục hỏa khó nhịn, khẩn cầu hắn: "Huyết..... Tiểu huyết rất khó chịu, ần..... Thao ta..... A..... Được không?"

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Nhìn Thấy Nàng Liên Muốn Mạnh Mẽ Thao

Thao nàng..... Được không?

Đôi mắt ngập nước lại đầy tình dục, đáng thương hề hề lại bất lực, cứ như đem toàn bộ hy vọng đều ký thác trên người hắn.

Nàng đang ý lại hắn, đôi mắt chân thành trừ bỏ tình dục, còn có bất an cùng thống khổ, so với Thất công chúa kiêu ngạo độc ác lại tràn ngập dâm dục trước kia khác biệt hoàn toàn.

"Người là ai?" Từng giọt mồ hôi to như hạt đậu chảy xuống từ thái dương của Hách Liên Từ Cẩm, rơi xuống ngực nàng, lại bởi vì da thịt nàng quá trơn mềm, nên giọt mồ hôi tiếp tục lăn xuống...

Hách Liên Từ Cẩm bị cảnh trước mắt làm cho cổ họng khô cạn, máu toàn thân dồn hết xuống hạ thân, làm cho thịt hành ban này có chút thức tỉnh, lúc này hoàn toàn sung to lên.

Ngọc thể hoành trần, hắn bị dục vọng dẫn dắt, theo bản năng dùng thịt hành chọc chọc vào người nàng, dù cách quần áo, vẫn thoải mái nói không nên lời.

Thiên Thiên mở to đôi mắt bị đục vọng khổng chế, nhìn khuôn mặt mướt mồ hôi của hắn, nói giọng khàn khàn: "Ta là Mộ Thiên Thiên, ta không phải....."

Nàng lắc đầu, theo tiềm thức chán ghét thân phận này: "Ta không phải Thất công chúa, ta không phải..... Đừng chán ghét ta, ta không phải! Ân..... Từ Cẩm! Từ Cẩm..... A..... Tiểu huyết không thoải mái, tiểu huyết ngứa..... A!"

Mật dịch chảy nhiều như vậy, ngón tay của Hách Liên Từ Cẩm cuối cùng cũng thuận lợi đi vào.

Thọc vào rút ra vài cái, nhục động trở nên càng ngày càng ẩm ướt, nhìn đầu ngón tay vừa rút ra từ hoa huyết của nàng có một lớp hồng nhạt, hòa cùng dâm dịch của nàng, dâm uế nói không nên lời, lại làm hắn càng thêm miệng khô lưỡi khô.

"Ráng một chút nữa, ta sẽ lấy hết mị tình hương ra cho ngươi." Bỗng nhiên buông ra nàng, Hách Liên Từ Cẩm thoát cái leo xuống giường, đi đến giá thuốc lấy một chai thuốc, khi quay đầu lại, liền bị cảnh tượng trước mắt làm cho máu toàn thân hoàn toàn sôi trào.

Trong mắt hắn chỉ thấy được nữ tử đang ngồi trên giường. Khóe mắt nàng còn vương lệ, ngón tay ngọc lại đặt ngay ở cửa hoa huyết, từ từ cắm vào.

Nàng..... Đã sắp không kiềm chế được nữa.....

Phần lớn mê tình hương đã thấm vào cơ thể nàng, lúc này lại bị hành động của hắn gọi lên đục hòa, rốt cuộc đã không thể không chế bản thân được nữa.

Cơ bắp toàn thân căng cứng, Hách Liên Từ Cẩm lại hoàn toàn không để ý tới bảo bối đã đội quần thành ngọn núi nhỏ của mình, bước nhanh qua, rút ngón tay nàng ra, đẩy nàng ngã trở lại trên giường, rồi để miệng bình ngay cửa hoa huyết, nhanh chóng rót thuốc bên trong vào.

Sau khi nước thuốc đã vào, hắn vừa lấy ngón tay thay nàng rửa sạch nhục động, vừa trầm giọng nói với ra bên ngoài: "Thiên Hủ, mang một thùng nước nóng để tắm đến đây."

Bên ngoài, tên nam tử tên Thiên Hủ kia không biết ở nơi nào, nhưng lập tức trả lời, rồi cất bước đi xa.

Mộ Thiên Thiên vẫn nắm chặt góc áo của Hách Liên Từ Cẩm như cũ, khóc thút thít, nói giọng khàn khàn: "Từ Cẩm, khó chịu..... Làm ta, Từ Cẩm làm ta..... A....."

Ánh mắt Hách Liên Từ Cẩm hơi trầm xuống, làm nàng..... Không phải hắn không muốn, nhưng lúc này mà thao nàng, bản thân hắn cũng sẽ bị mê tình hương ảnh hưởng.

Một khi trúng mê tình hương, chỉ sợ mấy ngày sắp tới, trước khi độc tính của nó tan hết thì mỗi lần hắn nhìn thấy nàng, đều sẽ muốn mạnh mẽ thao nàng đến ngắt xiếu.

Đục vọng như nước, chính hắn cũng sẽ không khống chế được,... Nàng cũng muốn như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Mở Ra, Đâm Vào

"Từ Cẩm....." Thanh âm kiều mị của nữ tử lại vang lên lần nữa.

Thịt hành sung to của Hách Liên Từ Cẩm thiếu chút đã phá rách quần mà ra, đã vậy, nàng lại còn dùng ánh mắt đáng thương đó để câu dẫn hắn!

Đây chính là..... Chính nàng tự làm tự chịu!

Thuốc mỡ còn sót lại trong nhục động hắn đã giúp nàng rửa sạch hết, còn mê tình hương đã thấm vào thân thể nàng, hắn bắt lực, mà lúc này, có vẻ, bị mê tình hương kích thích, không chỉ một mình nàng.....

Hai mảnh mồi mọng kia liên tục gọi tên của hắn, Hách Liên Từ Cẩm chưa bao giờ biết, rằng một nữ tử kêu tên của mình lại mê người như vậy.

Rất êm tai, nàng kêu "Từ Cẩm", tiếng nói mị hoặc như lửa, đem chút lý trí của hắn hoàn toàn thiêu đốt.

Cúi đầu, vội vàng ngậm lấy cánh môi của nàng mút vào, bàn tay đầy vết chai do thường xuyên cầm kiếm, nay đang bao lấy nhũ phong của nàng không ngừng xoa nắn, vết chai thô ráp ma sát làm cho đầu vú của nàng dần dần cương cứng.

Nhũ hoa cương cứng chẳng những kích thích hắn, mà còn càng làm nàng không thể kiềm chế nổi!

Mộ Thiên Thiên không thể nghĩ gì nhiều, hai đùi mở thật to, siết chặt lấy vòng eo cường tráng của hắn, không ngừng lấy xương mu và hoa huyết ma sát

thịt hành còn giấu dưới lớp quần áo của hắn.

Bởi vì cảm giác được hắn vẫn còn ăn mặc quần áo, Mộ Thiển Thiển lập tức bắt mẫn mà né tránh hắn môi, thờ hồng học nói: "Cời..... Cời ra! A! Làm ta! Mau làm ta! Ân..... Mau tiến vào, thật là khó chịu....."

Hách Liên Từ Cẩm cả người đầy mồ hôi, bị nàng trêu chọc đến thiếu chút muốn chửi thề, thịt hành trướng đau như muốn nổ tung!

Hắn tùy ý kéo dài lưng xuống, nhanh chóng lấy ra thịt hành đã trướng to đến mức lộ cả gân xanh, nhắm ngay hoa huyết của nàng, mạnh mẽ đâm vào.

Mặc dù hoa huyết trước đó đã được hắn an ủi, cũng đã đủ ẩm ướt, nhưng đến lúc này vẫn chặt chẽ như lúc ban đầu, còn thịt chỉ vào được nửa phần đầu, liền bị kẹp cứng lại.

Dù thế, khi thịt hành nóng bỏng gát gao chen vào hoa huyết ướt đẫm, hai người nhin không được mà đồng thời run lên, xúc cảm đó, không chỉ làm Mộ Thiển Thiển cảm động muốn khóc, cũng gọi lên một đợt sóng lớn trong lòng Hách Liên Từ Cẩm.

Hắn..... Chưa bao giờ gần gũi với nữ tử như vậy, thịt hành thô dài kia, đến hôm nay mới là lần đầu tiên lộ ra trước mặt nữ tử.

Nàng..... Nếu đã bán đường thành thân, đã là nương tử của hắn. Đối với nữ nhân của mình, cần gì phải kiềm chế?

Không phải chưa từng nghĩ tới chuyện này, nhưng vì chưa hề gặp được nữ nhân mình yêu, cho dù hiện tại hắn vẫn chưa thích nữ tử dưới thân, nhưng hắn lại mê muội đôi mắt rung rung kia của nàng.

Bỏ nhu phong qua một bên, Hách Liên Từ Cẩm trực tiếp ngồi dậy, ngón tay để ở cửa hoa huyết, nhanh chóng mở rộng môi âm hộ của nàng, làm cho cửa hoa huyết mở lớn hơn nữa.

Bất chấp sẽ làm nàng đau, nam nhân mắt không chế mà gầm nhỏ một tiếng, mạnh mẽ đâm sâu vào.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Quả Nhiên Chỉ Xứng Làm Công Cụ Tiết Dục

A!"

Mộ Thiển Thiển đau đớn hét lên một tiếng, nhục động nho nhỏ bị thịt hành thô to lấp đầy.

Nàng run lên, Hách Liên Từ Cẩm lập tức cảm giác được thịt hành của mình bị nhục động của nàng chặt chẽ mút vào, cán nuốt, thậm chí có thể nói là găm cắn, bên trong như có vô số miệng nhỏ, cái nào cũng giành nhau hầu hạ hắn.

Lần đầu trong đời thao nữ nhân, vừa mới đi vào đã bị khoái cảm xa lạ này thiếu chút bức hắn bắn, cũng may, nghị lực của hắn không tính là kém.

Nhẹ nhàng di chuyển, đem thịt hành rút ra một chút, nữ tử dưới thân lại hô lên đau đớn.

Mộ Thiển Thiển mặt đầy mồ hôi, mở mắt ra nhìn hắn, bởi vì đau đớn, lúc này, lý trí của nàng vậy mà khôi phục được một chút.

Nhìn thấy Hách Liên Từ Cẩm đang ở trên người mình, còn thịt cực đại kia còn chôn sâu trong thân thể của nàng, trong nháy mắt, cảm giác ủy khuất cùng đau thương như dòng non lấp biển nổi lên trong lòng nàng.

"Vì sao?" Thanh âm nàng khàn khàn, nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống: "Người xấu, các người đều là người xấu! Đừng đụng ta, không..... A! Hách Liên Từ Cẩm, người là đồ đáng ghét, không cần..... A a!"

Nam nhân không muốn nghe nàng nói năng vô nghĩa, thịt hành rút ra đến cửa nhục động, liền lập tức, trong nháy mắt lại cắm vào toàn bộ, cắm đến cuối cùng, đâm đến cửa tử cung của nàng.

Thịt hành mạnh mẽ đẩy ra thịt huyết, như cuồng phong mà thọc vào lại rút ra, nam nhân thoải mái đến không thể ngừng lại, Mộ Thiển Thiển cũng chậm rãi thoát khỏi ủy khuất, lạc vào lốc xoáy tình triều.

Thật thoải mái, thịt hành cắm đến thâm thủy văng ra bốn phía, làm nàng kích động đến không ngừng vận vẹo hông nhỏ, chỉ muốn hắn cắm càng sâu một chút, lại sâu chút.....

"A..... A a! Từ Cẩm! Từ Cẩm..... A..... Thật lớn, ta rất thích....." Âm thanh dâm đãng tràn ngập toàn bộ phòng, cũng từ trong phòng vang ra ngoài.

Thiên Hủ vừa chuẩn bị nước nóng trở về liền cuồng quít né tránh. Mà nam nhân nghe được Thất công chúa bị ám sát, rơi xuống nước bị thương, vội vàng

từ ngoài thành trở về, lúc này toàn thân cứng đờ, thậm chí toàn thân tan ra khí lạnh.

Tối hôm qua nữ nhân này bị chính mình thao đến mức liên tục thét chói tai, lại chưa từng nói qua nửa câu rằng nàng thích, mấy câu nói lấy lòng kia, tất cả đều là do hấn ép buộc mới chịu nói ra.

Nhưng hiện tại, Hách Liên Tử Cầm một câu cũng chưa nói, chỉ cần điên cuồng thao nàng, thế nhưng thao đến mức nàng không ngừng nói thích hấn.

Nàng thậm chí còn nói cơn thịnh hấn vừa to vừa dài, cấm làm nàng thật thoải mái!

Hấn băng ở đáy mắt Đông Lăng Mặc hoàn toàn bị chôn sâu theo động tác nhắm mắt của hấn, quay người lại, hấn lại là Hắc gia lạnh lùng, không thèm nhìn đến phong cảnh kiều diễm trong phòng.

Nữ nhân này, quả nhiên chỉ xứng làm công cụ tiết dục.

Nhưng mà hấn không biết, nữ tử trong phòng bị mê tình hương hoàn toàn không chế, căn bản không biết chính mình giờ khắc này rốt cuộc đang nói cái gì.

Trong lúc cuồng loạn, nàng hít sâu một hơi, khi thịnh hành đang cả đến mức nàng không ngừng cao trào, thất thanh thét to: "A! Tử Cầm..... A! Mặt sau, làm ta từ phía sau, mạnh mẽ thao ta! A....."

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Khoái Cảm Khi Bị chà Đạp

Thao nàng từ phía sau!

Hách Liên Tử Cầm bị tình dục hoàn toàn thiếu hồng hai mắt, bỗng nhiên lui về phía sau, cơn thịnh to lớn "Phốc" một tiếng rút ra từ nhục động Mộ Thiên Thiên.

Mộ Thiên Thiên chỉ cảm thấy toàn thân, khi cơn thịnh rời đi, trở nên hư không, đang muốn mở miệng giữ lại, Hách Liên Tử Cầm bỗng dừng dùng tay xoay nàng ngã xuống.

Mộ Thiên Thiên cũng ngay lúc này, quan sát được cơn thịnh vừa rời làm nàng dục tiên dục từ kia.

Phía trên nó còn dính đầy mật dịch của nàng, sáng bóng, màu da có vài phần trắng hồng, so với các loại trong phim người lớn đẹp gấp mấy lần.

Cũng không biết vì sao, khi nhìn đến màu da trên cơn thịnh Hách Liên Tử Cầm, nàng là có thể chắc chắn này nam tử hoặc là xử nam, hoặc cũng chỉ mới làm có vài lần.

Cơn thịnh đẹp như vậy, giống như bản thân hấn, vừa sạch sẽ, lại mê người.....

Hai tròng mắt nàng mê ly, cảm nhận được cực đại cơn thịnh lại đến gần của hoa huyết, nàng thở hổn hển một tiếng, nhịn không được nhẹ kêu: "Tử Cầm..... A! A a! Tiến..... Lại đi vào! A....."

Thật sự thật lớn, đã bị hấn làm lâu như vậy, vậy mà hiện tại, khi đi vào vẫn khó khăn như vậy.

Mộ Thiên Thiên bị sóng nhiệt nóng đến mức cả người run rẩy, nhục động bị cơn thịnh đâm vào, dù chỉ cấm một cái, nàng vẫn bị kích thích đến quỳ thẳng người, thét chói tai.

Nữ nhân quý gối ở đó, không phải nằm bò, mà là quỳ thẳng tắp, để thuận tiện cho nam nhân phía sau thao nàng, mông nhỏ tận lực nâng lên, động tác quả thực dâm dăng nói không nên lời.

Hách Liên Tử Cầm cúi đầu nhìn mông nhỏ của nàng, bên trong hoa huyết còn cấm cơn thịnh to lớn, mỗi khi hấn cấm vào một chút, thân thể của nàng liền quỳ càng thẳng, mông cũng sẽ nâng cao hơn, hình ảnh này, làm cho thú tính của hấn tuôn ra điên cuồng.

Bàn tay to ôm lấy nhũ phong của nàng, mạnh mẽ xoa nắn, còn có hai đầu vú nhỏ nhỏ, cũng bị hấn tàn nhẫn vằn vê.

"A!" Mộ Thiên Thiên bị hấn bóp đến kêu lên đau đớn, rõ ràng là đau, nhưng khoái cảm bị chà đạp kia, còn lấn át cả cái đau.

Đầu vú nhỏ bị nhéo đến mức sưng sưng, thân mình run lên, lượng lớn dâm dịch từ hoa huyết tuôn ra, dọc theo cơn thịnh chảy xuống...

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Cởi Quần Áo, Thì Ra Hắc Cường Tráng Đến Vậy

Hách Liên Từ Cẩm nhanh chóng phát hiện, nữ nhân này trời sinh chính là thiếu thảo, động tác của hắc cường thô bạo, nàng lại càng thích!

Cho nên hắc cường đến một chút thương tiếc cũng không cho, cũng không có cách để khống chế bản thân mà thương tiếc, đầu ngón tay nheo đầu vú đỏ tươi của nàng, dùng sức càng nhiều mà vô nản.

"A a..... A..... Từ Cẩm, Từ Cẩm..... Ân....." Mộ Thiên Thiên thật sự bị kích thích rồi, đầu vú đau quá, lại sướng đến nàng càng thêm không thể kiềm chế.

Môi mọng hồng nhạt khẽ nhếch, nàng thế nhưng không màng tất cả mà lớn tiếng nói: "Cường bạo ta Từ Cẩm, mau cường bạo ta! A..... Rất muốn bị chàng thảo hư, a a....."

"Vật nhỏ thiếu thảo, là chê ta quá ôn nhu sao?" Giọng nói hắc cường khàn khàn, bàn tay to nâng lên mặt nàng, cắn xuống cánh môi đỏ mọng của nàng: "Nếu như vậy, ta liền thảo hư ngươi! Thảo đến ngươi chịu không nổi mới thôi! Vươn ra đầu lưỡi, mau!"

Mộ Thiên Thiên bị thanh âm thô bạo của hắc cường nuốt đến co rụt lại hoa huyết, dâm thủy lại chảy thêm một bãi, ngoan ngoãn đem đầu lưỡi thò ra, lập tức đã bị hắc cường cắn lấy, dùng sức mút vào.

Phân lưỡi giống như bị hắc cường hút vào bụng, cánh môi bị gặm cắn tàn nhẫn, nàng bắt đầu cảm thấy đau đớn, hô hấp cũng càng ngày càng không thuận.

"A..... Ngọt ngọt....." Thiên Thiên bắt đầu giãy giụa, không chỉ hô hấp không được, trước ngực cũng truyền đến đau đớn, đầu vú nho nhỏ phẫn nộ sắp bị hắc cường cắn đứt, nhưng hắc cường vẫn đè lại đầu, điên cuồng hôn nàng, tay lại chà đạp đầu vú yếu ớt của nàng.

Cảm thấy hít thở không thông xen lẫn đau đớn, làm Mộ Thiên Thiên lại tìm về một chút lý trí, thân thể mỗi một giác quan đều cảm thấy được rõ ràng, còn thịt to lớn kia vẫn như cũ cắm trong hoa kính, còn có môi lưỡi nóng bỏng.....

"A! Không..... Ân a a....." Cái miệng nhỏ cuối cùng được nghỉ ngơi một lát, nàng đang muốn há mồm thở dốc, không ngờ đại nhục bổng thể nhưng đột nhiên cắm vào, đôi mắt ngập nước của Mộ Thiên Thiên trừng lớn, trước mắt tối sầm, chỉ cảm thấy khoái cảm to lớn nháy mắt đem thân hình nhỏ nhỏ của nàng bao phủ, làm nàng trừ bỏ run rẩy hưng phấn từng đợt từng cao trào thì chẳng làm được gì khác.

Lượng lớn dâm dịch nóng bỏng trào ra, đã dính ướt quần áo của Hách Liên Từ Cẩm, hắc cường mồm thở phì phò, bỗng dừng cơn thịt lùi xa, hoàn toàn rời xa thân mình nàng, tùy tay đem nàng đẩy ngã xuống, bàn tay to gỡ tay xé áo mình ra.

Roẹt một tiếng, một bộ áo trắng phiêu dật hoàn toàn bị xé nát, theo tay hắc cường ra, ở giữa không trung vẽ ra một đường cong hoàn mỹ, nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất.

Mộ Thiên Thiên thở hổn hển quay đầu lại, trong tầm mắt, nam nhân trần truồng cùng cơ bắp rắn chắc no đủ đến mức cả vân da đều có thể nhìn rõ, không sót gì.

Hắc cường ôn nhuận, lại giống như tiên, nhưng cởi quần áo, lại có bộ dạng cường hãn như vậy, khi hắc cường tới gần, Mộ Thiên Thiên chỉ cảm thấy bản thân lại run rẩy lần nữa, nhưng lần này, lại bởi vì sợ hãi hơi thở nồng nặc sự nam tính của hắc cường.....

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Dù Không Yêu, Lại Vẫn Thảo Nàng

Thịt hành vì tình dục mà trở nên nóng bỏng đỏ đậm lại lần nữa để trước cửa hoa huyết của Mộ Thiên Thiên, hơi thở của hắc cường nóng đến mức làm nàng theo bản năng muốn lùi bước, nhưng, Hách Liên Từ Cẩm không cho phép!

Thịt hành đã chuẩn bị chiến đấu cả rồi, sao lại cho nàng không chiến mà chạy?

Hoa huyết bị cấm lúc lâu vẫn như cũ khẽ nhếch, hoa môi ướt đầm bị đẩy ra, hai mắt Hách Liên Từ Cẩm lập loè màu đỏ tươi thú tính, hai tay thô lệ nắm chặt eo nàng, bỗng nhiên gặm nhẹ một tiếng, thịt hành thô dài thể như chẻ tre, mạnh mẽ cắn vào, cắn đến tận cùng.

"A! Ân a....." Mộ Thiên Thiên run rẩy, vô lực thừa nhận.

Sau khi thật hành đi vào, căn bản không hề dừng lại, không ngừng thọc vào rút ra trong nhục động ẩm ướt, tốc độ điên cuồng cùng lực cắm càng ngày càng mạnh, cắm đến Mộ Thiên Thiên trừ bỏ không ngừng hét chói tai, thì ngay cả sức để thở cũng không có.

Lực cắm thật đáng sợ, tốc độ mau đến mức làm người ta không thể thừa nhận.....

"A a....."

Thân thể nhỏ nhắn theo va chạm của hắn mà không ngừng lắc lư, thật hành thô to đến cơ hồ muốn thao hư hoa huyết, Mộ Thiên Thiên bị làm được văng đầu hoa mắt, hoa huyết rõ ràng bị cắm đến đau quá, nhưng, một cô khoái cảm không nói nên lời lại từ hoa huyết không ngừng trào ra, không ngừng tràn trề, cuối cùng, hoàn toàn bao phủ lấy nàng.

"A..... A a! Từ Cám..... A!"

Thân hình run rẩy nhỏ xinh của nữ nhân, nhìn trên vách tường chiếu ra hai cái bóng kia, cũng nhìn thấy cây gậy thô dài kia không ngừng ra vào nàng thân thể, thứ đoá..... to như vậy, dài như vậy, nàng vậy mà lại có thể nuốt vào toàn bộ.....

Thể xác và tinh thần bị kích thích đến điên cuồng run rẩy, sau một tiếng cao vút hét chói tai, hoa huyết bỗng nhiên trào ra một cổ mật dịch nóng bỏng, sau đó, toàn bộ huyết động điên cuồng co rút lại.

"Tiểu yêu tinh!" Hách Liên Từ Cám chửi nhỏ một tiếng, thật hành bị hoa huyết gắt gao hút lấy, không ngừng hướng vào chỗ sâu trong tử cung, mạnh giống như nếu không hút lấy cả linh hồn của hắn thì không cam lòng, làm hắn hoàn toàn nổi cơn điên.

Cuối cùng sau mấy chục lần cường hãn thọc vào rút ra, hắn đem thật hành đưa vào chỗ sâu nhất trong hoa huyết, đụng đến miệng tử cung, phun từng đợt tinh dịch nóng bỏng của chính mình vào chỗ sâu nhất ở hoa tâm.

"A....." Mộ Thiên Thiên đã hoàn toàn xụi lơ, lại vẫn như cũ bị tinh dịch nóng cháy của hắn kích thích đến hoa huyết lại lần nữa run rẩy không ngừng.....

Cho rằng hết thấy đều đã qua, không nghĩ mới qua không đến nửa nén hương thời gian, thật hành vẫn như cũ ở bên trong hoa huyết nàng thể nhưng lại lần nữa trướng to, lại lần nữa ở nhục động ẩm ướt của nàng điên cuồng thọc vào rút ra! "A....."

..... Nàng không biết chính mình đã cao trào bao nhiêu lần, chỉ biết là khi thật hành của nam nhân sau lưng hoàn toàn rời khỏi chính mình, nàng đã hoàn toàn không còn chút sức lực, mềm như bông mà ngã vào trên giường, hai cái đùi không thể khép lại.

Ít nhất..... Có một canh giờ đi? Hắn vậy mà thao nữ nhân này suốt một canh giờ!

Nhìn tinh dịch trắng đục hòa thành hỗn hợp với mật dịch của nàng từ cửa hoa huyết khẩu chậm rãi chảy ra, đầy mắt Hách Liên Từ Cám từ màu đỏ tươi chậm rãi trở về bình tĩnh.

Không có tình yêu, lại..... vẫn muốn nàng, thậm chí, thao tận hai lần!

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Người Có Thích Ta Không?

Mộ Thiên Thiên tỉnh lại lần nữa, đã là lúc mặt trời lặn.

Ký ức trước khi ngất xỉu ủa về, lúc này không bị mê tình hương khống chế, ý thức của nàng đã hoàn toàn thanh tỉnh lại.

Làm ta..... làm ta từ phía sau..... Cường bạo ta..... Cầu xin người, Từ Cám, mau làm ta.....

Nàng nhắm mắt lại, giữa hai chân có đau nhức, cũng không bằng đau đón trong lòng, từ khi nào, nàng lại trở nên dâm tiện phóng đảng như thế?

Đến nơi này mới có hai ngày thôi, hai ngày ngắn ngủi, không chỉ thân phận, mà còn cả thân thể và chính nàng cũng thay đổi.

Nàng trở nên thật đáng sợ.....

"Là do bị mê tình hương khống chế, không phải lỗi của người, sau này sẽ đỡ hơn nhiều."

Tiếng nói dễ nghe truyền đến từ mép giường, nàng hơi hơi nghiêng đầu nhìn qua, Hách Liên Từ Cám đã ăn mặc chỉnh tề, đứng ở đó, nhìn nàng.

Thanh âm có vài phần dịu dàng, nhưng, ánh mắt hắt nhìn nàng lại bình tĩnh không gợn sóng. Nam nhân vừa cùng nàng điên loạn đảo phượng, liều chết triển miên trên giường đó, giờ lại chẳng khác kẻ xa lạ là bao.

Mộ Thiển Thiển theo bản năng muốn ôm chần sát vào người, nhưng khổ nỗi tay chân đều không nhấc lên nổi, mí mắt cũng ngày càng nặng.

Hách Liên Tử Cẩm buông chén thuốc trong tay ra, cúi người xuống muốn nâng nàng dậy, thấy nàng tránh né, hắt lĩnh đạm nói: "Ngươi dù gì cũng là nương tử của ta, đã bái đường thành thân rồi, dù có muốn ngươi cũng là chuyện bình thường, có gì mà hoảng sợ?"

"Ngươi thích ta sao?" Mộ Thiển Thiển vừa hỏi xong đã cảm thấy hối hận, Thất công chúa là người như thế nào? Người như vậy làm gì có ai thích? Bọn họ ở trong công chúa phủ là có mục đích riêng, tuyệt đối không phải vì nàng.

Chính là, không thích nàng lại muốn nàng..... Chẳng lẽ nam nhân thời đại này cũng sống thoáng như vậy sao?

Hách Liên Tử Cẩm quả nhiên không muốn trả lời, bế nàng lên, để nàng dựa vào ngực mình, hắt khẽ chén thuốc lại gần bên môi nàng: "Thân thể của ngươi đã hấp thu phần lớn Mê tình hương rồi, lúc này không có cách nào trừ tận gốc ngay lập tức, chỉ có thể uống thuốc đem nó áp chế."

"Có thể áp chế nó mãi mãi được không?" Nàng quay đầu, giương mắt nhìn hắt.

"Không thể." Một khi bị kích thích, được tính liền sẽ từ từ có hiệu lực, chuyện này cần có thời gian, hắt nói: "Ta sẽ nghĩ cách cứu ngươi, đừng lo lắng."

Mộ Thiển Thiển không nói cái gì, chỉ cúi đầu ngoan ngoãn uống thuốc, thuốc rất đắng, nhưng không muốn bản thân trở nên dâm đẳng như vậy, nàng vẫn nhắm mắt, nỗ lực nuốt xuống.

Bộ dạng ngoan ngoãn lại đầy ủy khuất này, vậy mà lại làm Hách Liên Tử Cẩm đau lòng kỳ lạ, Thất công chúa trước đây, có bao giờ nhu thuận lại ngoan ngoãn như này?

Nàng nói nàng là Mộ Thiển Thiển, lại không phải Thất công chúa, lời này..... Có thể tin hay không?

Thiển Thiển nghĩ rằng hai người họ ở chung sẽ rất khó xử, nhưng không biết vì sao, dựa vào lồng ngực của hắt, ngửi thấy mùi thuốc nhàn nhạt trên người hắt, nghe tiếng tim đập mạnh mẽ của hắt, khi trong đầu đã quên những hình ảnh điên loạn đảo phượng kia, vậy mà lại cảm nhận được chút an tĩnh, yên bình khó nói.

Một cảm giác năm tháng tình hảo*, hy vọng lúc này, thời gian vĩnh viễn dừng lại, vĩnh viễn, đừng để nàng phải mở mắt ra, đối mặt với thế giới điên cuồng trước mắt.

*: Ta hiểu nôm na là thời gian an bình lắng đọng lại

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Người Vì Sao Không Chán Ghét Ta?

"Người vì sao không chán ghét ta?" Nàng giương mắt nhìn Hách Liên Tử Cẩm, câu hỏi này vẫn luôn là một vấn đề tồn tại trong tim nàng.

Hách Liên Tử Cẩm vươn tay lau chỗ nước thuốc trên môi nàng, tình mâu lẫn tránh một tia kinh ngạc

"Ta vì sao phải chán ghét ngươi, ngươi sau lưng ta làm chuyện gì xấu?"

Ngữ khí kia, giọng nói kia tràn ngập sùng nịnh cùng ôn nhu, nào có một tia chán ghét? Nàng muốn nói gì đó lại thôi, đôi mắt từ khi nào lại âm ập nước. Nàng cuống quýt xoay mặt, cầm lấy ống tay áo lau sạch sẽ, sau đó miễn cưỡng quay lại, nhìn hắt cười cười:

"Mọi người đều ghét ta, ta chính là kì quái như vậy... vì sao, ngươi lại không?"

"Ngươi là công chúa, không có người nào chán ghét ngươi cả."

Hách Liên Tử Cẩm thu hồi bát thuốc nàng vừa uống, đứng lên nói:

"Thuốc này rất đắng, ta đi lấy cho ngươi chút mứt hoa quả, ở đây chờ ta."

Nàng gật đầu. Bên giường có nữ trang cùng xiêm y mới, nàng vội mặc vào. Hai chân vẫn bủn rủn, nàng gắng gượng bước xuống giường, chậm rãi đi ra cửa. Nàng chưa bao giờ tỉ mỉ quan sát nơi ở của hắt, hắt mặc bạch y lúc nào cũng phiêu dật như thần tiên, không biết nơi này phải chăng cũng là tiên cảnh?

Toàn đình viện này rất bình thường, chẳng phải tiên cảnh gì cả nhưng thật yên tĩnh, trong viện bố trí rất mộc mạc, thoạt nhìn giống như một gia đình nghèo bình thường, hình ảnh phồn hoa phú quý sáng nay nàng nhìn thấy ở phía sau viện, thật là hoàn toàn đối lập. Trong viện thật yên tĩnh, đến cả một cung nữ quét dọn cũng không có, chủ nhân của nơi này dường như rất không thích nói chuyện, tính cách tĩnh lặng làm cho người ta có một cảm giác vô cùng an tâm.

Hách Liên Từ Cẩm trở về là lúc nhìn thấy nàng tựa vào cánh cửa, ngắm nhìn mảnh sân đầy hoa cỏ đến gần người, vài sợi tóc tinh nghịch phát phơ theo gió, hình ảnh này khiến người ta cảm thấy một nỗi cô đơn và bất lực. Hách định thần lại, đi đến bên nàng.

"Thân thể ngươi còn yếu, nên ở trong phòng nghỉ ngơi."

"Bên trong thật buồn." Nàng lắc lắc đầu, nhận lấy mút hoa quả hắc đưa, chọn chọn vài cái cho vào miệng. Thật ngọt!

"Đây là chỗ nào? "

Nàng lại lấy một ít mút quả, mùi thơm ngon làm tinh thần nàng phấn chấn hẳn lên.

"Vì sao một tỷ nữ quét dọn cũng không có?"

Nghe vậy, Hách Liên Từ Cẩm rũ mắt nhìn chằm chằm nàng, nhìn một lúc lâu, đáy mắt thoáng một tia quái dị, nhưng rất nhanh hắc khôi phục lại về bình tĩnh, thờ ơ còn có pha lẫn một chút sùng nịnh.

"Công chúa không thích chỗ của ta có nữ nhân, cho nên, bên cạnh ta không có bất kỳ tỷ nữ nào, chỉ trừ..."

Hắn do dự nửa khắc, nhưng dưới ánh mắt mong đợi của nàng, hắc khê thốt ra một câu không mang tình cảm

"Từ Linh Nhi bị công chúa hạ lệnh giết chết trong ngục."

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Ôn Nhu Chỉ Vì Báo Thù Sao?

Trừ Linh Nhi

Linh Nhi, có lẽ từ đây cái tên này sẽ mãi quanh quẩn bên cạnh nàng. Mộ Thiên Thiên đỡ cửa, kém một chút đã vì kích động mà ngã xuống đất. Gió nhẹ thổi, mang theo hương thơm nhàn nhạt làm người ta thư thái, thế nhưng nó lại không thổi đi cái phiền muộn trong lòng người.

"Thực xin lỗi, ta..."

Nàng không biết phải nên nói cái gì? Nói nàng không phải Mộ Thiên Thiên? Nói rằng nàng không phải là người hại chết Linh Nhi? Hay là nên nói hắc hắc xem như mọi chuyện trước đây chỉ là một giấc mộng, mọi thứ chỉ bắt đầu từ bây giờ? Nhưng đối với nàng mà nói, hiện tại cứ như nàng đang tự đặt mình vào giấc mộng. Nàng nắm lấy cánh cửa, Hách Liên Từ Cẩm đối với nàng dịu dàng như vậy, phải chăng hắc chỉ vì muốn báo thù cho Linh Nhi?

Lúc Hách Liên Từ Cẩm vươn tay nàng cũng đầu thời bất giác lùi lại, thân thể bất chợt loáng choáng xuyt ngã. Hắc muốn gạt vài sợi tóc trên mặt nàng ấy thế lại thuận tay, dễ dàng đỡ lấy nàng xuyt ngã.

"Không phải ta. Không phải ta hạ lệnh, không!"

Mộ Thiên Thiên theo bản năng thủ trước mặt, hoảng loạn thét lên. Nàng không biết phải giải thích mọi chuyện như thế nào, nàng thật sự không muốn hại nàng ấy, nàng vừa mới tỉnh lại đã thấy một nữ nhân bị một đám nam nhân cường bạo, nàng không biết chuyện gì xảy ra, Linh Nhi thậm chí đã bị đám người ấy cường bạo đến chết. Thật sự không liên quan đến nàng, nàng không biết gì hết, cái gì cũng không biết.

"Ta không phải muốn hại ngươi."

Thấy nàng bị dọa đến cả người run rẩy, Hách Liên Từ Cẩm bắt lực thở dài, ôm nàng vào phòng.

Mãi đến khi thân hình nhẹ nhàng rơi xuống giường, nàng cuộn quít nép vào một góc, đôi mắt vẫn dõi theo hắc tràn ngập sợ hãi và phòng bị. Thật không thể trách nàng tại sao lại kích động như vậy, một ngày một đêm này nàng đã trải qua nhiều biến cố lắm rồi, cả trái tim và tinh thần đều tổn thương nghiêm trọng.

"Linh Nhi có kết cục này chỉ trách nàng ta không an phận, muốn quyến rũ Đông Lăng Mặc, hắc là người của ngươi, ngươi đem Linh Nhi xử tử cũng

không ai trách người."

Hắn ngồi bên giường, ánh mắt nhu hòa nhìn nàng: "Lại đây"

"Không..."

Nàng dùng sức lắc đầu, mặc dù giờ phút này hắn hết sức vô hại nhưng nàng vẫn như cũ rất sợ hắn. Bất quá...

"Linh Nhi chủ động quyến rũ Đông Lăng Mặc sao?"

Nàng nhớ đến nam nhân kia nhìn Linh Nhi chết trước mặt hắn, ấy thế mà nửa điểm cũng không thêm dè ý, nàng không đoán ra nam nhân này, hắn tà mị, lãnh khốc thậm chí khát máu, nàng thật không thể nhìn thấu hắn.

Hách Liên Từ Cẩm không biết nàng đang nghĩ gì, xem nàng khăn trương, tâm tình bất định như vậy, hắn ôn nhu nói:

"Lại đây, để ta xem mạch cho ngươi."

"Ngươi muốn làm gì?"

Đón nhận ánh mắt nhu hòa của hắn, Mộ Thiên Thiên cắn môi, trầm giọng hỏi:

"Nếu ngươi cảm thấy báo thù cho Linh Nhi khiến ngươi sáng khoái, vì sao còn ép buộc ta!"

câu này mình cũng ko biết viết mà, chắc ý là sao ko giết cho lẹ ấy, mà trong câu lại không phải viết vậy... nói chung là mình dốt lắm

Nàng thật không chịu nổi! Tối hôm qua thân thể bị Đông Lăng Mặc tra tấn vô cùng thâm trọng, vừa rồi lại bởi vì mê tình hương mà cùng hắn... cùng hắn điên cuồng làm tình *có nên dùng chữ này ko, hơi tục nhỉ* hiện tại lại muốn tra tấn nàng sao... Nếu muốn tìm nàng tính sổ không bằng thống khoái cho nàng một đao, cứ như vậy, nàng sẽ điên mất.

Đương nhiên, nếu có thể hay không mắng nàng một chút? Ai! Một đao... cũng rất đau ấy...

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Vì Sao Nhất Định Phải Làm Loại Chuyện này

Mộ Thiên Thiên có chút nhụt chí, bản thân nàng đã trải qua nhiều chuyện như thế, tinh thần được rèn giũa đã cứng rắn lên không ít, thế mà lúc này, bị chính sự sợ hãi tận đáy lòng làm cho nó tan thành mây khói.

Hách Liên Từ Cẩm nhân nhợt nhìn nàng, nàng cũng nhìn theo hắn không chớp mắt. Biểu cảm của nàng nói cho hắn biết, nàng đang phần nộ, hoảng loạn, bất an,... lại có một chút mê muội.

Chẳng biết qua bao lâu, cuối cùng hắn thở dài một hơi, hướng nàng vươn tay:

"Lại đây, ngươi vừa mới uống thuốc, hiện tại đến để ta xem mạch."

Thấy nàng lắc đầu cự tuyệt, hắn vươn tay dễ dàng kéo nàng vào trong lòng, đặt nàng nhẹ nhàng ngồi lên đùi hắn.

Thiên Thiên cảm thấy vừa rồi là một trời đất chuyển động, chờ đến khi nàng thích ứng được, ngón tay của Hách Liên Từ Cẩm đã dừng lại ở động mạch trên cánh tay nàng. Mạch tượng của nàng mềm yếu vô lực, bệnh tình không tính là nghiêm trọng nhưng tâm phiền ý loạn, tinh thần bất an.

Hắn dời cánh tay giữa ngực nàng, đem nàng đang có ý định gãy dựa giam cầm lại trên đùi hắn. Nhìn ánh mắt kinh hoàng của nàng, hắn thở dài:

"Ta với Linh Nhi nói chuyện không quá ba câu, ta cũng sẽ không vì người đối xử với nàng ấy như thế mà trả thù."

Nhìn đôi mắt ngập nước của nàng, hắn cười yếu ớt:

"Nói như thế, ngươi đã hiểu chưa?"

"Nhưng..." Nếu như hắn đối với Linh Nhi không có nửa điểm tình ý, sao lại giữ lại duy nhất nàng ta bên cạnh hầu hạ?

Hắn cứ nhiên nhìn thấy suy nghĩ của nàng, hắn sùng nịnh nhéo mũi nàng, cười ôn nhu:

"Có phải bởi vì Linh Nhi phản bội, nên ngươi hiện tại đối với bất cứ kẻ nào cũng không dễ dàng tin nhiệm? Đến cả ta cũng hoài nghi?"

Nàng thật là không phải hoài nghi hắn, chỉ là... nàng căn bản không hiểu hắn. Ai biết trong lòng hắn đang nghĩ gì? Nàng hít sâu một hơi, rốt cục không nhìn được hỏi hắn một câu nghi vấn tận đáy lòng.

"Ngươi vì sao đối tốt với ta như vậy? Mọi người đều chán ghét ta, xem thường ta, ngươi vì sao đối với ta lại ôn nhu như thế?"

Đồng Lăng Mặc bức bách nàng, Hiên Viên Liên Thành khinh thường nàng, các cung nữ tránh né nàng, nàng sao lại không nhìn ra bọn họ đối với nàng vô phần chán ghét, nhưng... vì sao, hắn lại không giống như họ?

Hách Liên Tử Cẩm nhìn nàng, trong ánh mắt hiện lên tia phức tạp, có hoang mang, hoài nghi, thậm chí không vui.

Hắn nghiêm túc hỏi:

"Ngươi là ai?"

Mộ Thiển Thiển bị hàn ý trong mắt hắn làm cho hoảng loạn, nàng không tự giác muốn trốn tránh, nhưng mà cánh tay hắn mạnh mẽ ở bên hông nàng cứ như gọng kiềm không cho nàng trốn thoát dù chỉ một li. Nàng theo bản năng kéo vạt áo hắn, nhìn hắn bằng đôi mắt bất an

"Ta... ta không biết.."

Không biết? Cái này có tính là đáp án không? Nàng nói nàng không phải Thất công chúa? Vậy nàng là ai?

Bàn tay hắn chậm rãi tiến đến cổ áo nàng, dưới ánh mắt ngờ ngác của nàng, hắn bỗng dùng sức kéo một. "Xoẹt" một tiếng, xiêm y mỏng manh dưới bàn tay hắn bỗng hóa thành từng mảnh hoa tuyết, phiêu dật rơi xuống.

Mộ Thiển Thiển hét lên, cuống quýt lấy tay che trước ngực.

"Đã sắp xé rách rồi... đừng, không nên như vậy..."

Hách Liên Tử Cẩm hoàn toàn không để ý đến lời cầu xin của nàng, hắn nhẹ nhàng kéo nàng ngã sấp trên đùi hắn, thắc lưng dễ dàng được hắn tháo ra. Nàng bây giờ cứ như một đứa trẻ sơ sinh lồ lộ trước mặt hắn.

Một giọt nước mắt khuất nhục chảy xuống, nàng cắn chặt môi, dùng sức nuốt xuống tất cả những bi ai. Vừa rồi vẫn còn hảo hảo tốt với nàng, chẳng lẽ nam nhân, trừ bỏ làm loại chuyện này thì không thể cùng nữ nhân vui vẻ ở chung sao? Vì sao nhất định phải làm loại chuyện này?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Chương 36

Hách Liên Tử Cẩm dừng ở cánh môn của Mộ Thiển Thiển, nhẹ nhàng vuốt.

Hắn so với nữ nhân còn xinh đẹp hơn, khí chất cứ như thần tiên lạc giữa phàm thế, có sao lại ở trên người nàng làm chuyện xấu xa, lưu manh này? Mộ Thiển Thiển dùng sức cắn môi, cảm giác khuất nhục cùng vô lực luân phiên xuất hiện.

Hắn lại cứ nhiên không tiếp tục gây rối, chỉ khẽ vuốt ve tiểu thí thí (cái này hình như là hậu môn thì phải? Hà hà... ta không chắc lắm), xem nốt son đỏ trên cánh hoa môn phần nộm của nàng.

Là Mộ Thiển Thiển không sai, nhưng vì sao nàng lại nói bản thân không phải Thất công chúa? Hôm nay nàng bị đưa đến đây, khi tỉnh lại nhận thấy hắn, đáy mắt nàng có si mê, cũng có xa lạ. Cứ cho nàng tính trẻ con, cùng nàng chơi đùa một chút, nàng ngờ, nàng thật sự đã quên hắn.

Hắn xoay người nàng lại, nhìn khuôn mặt ửng hồng cùng đôi mắt ngập nước của nàng, thân nhiên nói:

"Công chúa, không cần tiếp tục chơi đùa nữa."

Mộ Thiển Thiển tay vẫn kiên định che ngực, tận lực đứng dậy, đáng thương nhìn hắn.

"Ta không biết... Ta quên chuyện quá khứ, ta tỉnh lại sau đó... Đã quên hết..."

Hách Liên Từ Cầm nâng cầm nâng lên, nhìn sâu vào đôi mắt nàng, trừ bỏ sự chân thành lại thiếu một phần âm u hẳn quen thuộc. Hắn không nói chuyện, cứ như thế nhìn nàng, hẳn muốn từ đôi mắt này tiến vào chỗ sâu nhất trong tâm hồn nàng. Mộ Thiển Thiển đón nhận ánh mắt phức tạp của hắn, tâm hồn bé nhỏ như bị hàn quang soi rọi. Lạnh thật! So với điều hòa 16 độ còn làm cho người ta dựng tóc gáy hơn.

Bốn mắt nhìn nhau, không biết bao lâu, bàn tay của hắn từ cầm nâng từ từ hạ xuống, chạm nhẹ vào chiếc cổ non mịn, một đường thẳng xuống mon tròn xương quai xanh của nàng. Nhẹ nhàng gỡ tay bàn tay đang che trước ngực, bầu ngực đầy đặn cứ thế phô bày trước mặt hắn.

Mãi đến khi cảm giác tê dại truyền đến, Mộ Thiển Thiển mới bừng tỉnh. Hách Liên Từ Cầm đang dịu dàng hôn nàng, bàn tay to của hắn dừng lại ở ngực nàng nhẹ nhàng vuốt ve. Nàng cả kinh há mồm muốn kháng cự, hắn lại thừa dịp nàng há miệng, cái lưỡi nóng bỏng của hắn không ngần ngại công thành đoạt đất, cùng đầu lưỡi của nàng nhịp nhàng khiêu vũ. Từ phút bạn đầu xa lạ, bây giờ hắn đã không thấy cũng giỏi, một trận xâm nhập khiến cho một kẻ không có kinh nghiệm như Mộ Thiển Thiển hoàn toàn bị dụ dỗ. Vốn tay nàng đang chặn trước ngực hắn, lại không biết thế nào đang choàng lấy cổ hắn từ bao giờ. Đôi môi nóng bỏng của hắn chảy nhẹ xuống ngực nàng, lực đạo không nặng không nhẹ cắn mút khiến nàng không tự giác ưỡn ngực cùng phát ra tiếng ngậm nga kiều mị.

Nếu không phải cảm nhận được một cổ hơi lạnh như băng tỏa ra khắp phòng. Nếu không phải cảm nhận được hơi thở nóng bỏng phả vào cơ thể... nàng sẽ thật sự ở nơi này cùng nam nhân ôn nhu này triệt để trầm luân. Trong cơn ý loạn tình mê, Mộ Thiển Thiển mở đôi mắt nhuộm dục vọng, tầm mắt lướt qua Hách Liên Từ Cầm... Đó là Đông Lăng Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Kẻ Này Đi, Kẻ Khác Lại Đến!

Đông Lăng Mặc tựa vào bàn nhìn chăm chăm nàng. Đôi mắt hắn tối đen như bầu trời đêm, sâu thẳm phức tạp khiến nàng không sao hiểu nổi. Đôi mắt ấy tràn ngập sự khinh thường cũng băng lạnh, tà mị cũng đậm đặc (thờ ơ) khiến cả người hắn thoát nhìn vô cùng quỷ dị.

Mộ Thiển Thiển bị dọa thét lên một tiếng, dùng sức đẩy nam nhân đang say sưa cắn mút nhũ tiêm của nàng. Thật ngẫm tới, lại có thể dễ dàng đẩy Hách Liên Từ Cầm ra như thế. Nàng cuống quýt lui lại mép giường, kéo chăn quấn chặt lấy thân thể mỏng manh đang run rẩy. Lại nhìn Hách Liên Từ Cầm, quần áo hắn vẫn chỉnh tề như cũ, không có lấy một điểm hỗn loạn. Cứ như rằng nam nhân cùng nàng kích tình ái muội, phản phát một hồi phong hoa tuyết nguyệt đều là hư ảo. Tất cả trầm luân chỉ có bản thân nàng mà thôi!

Đông Lăng Mặc ở bên bàn khinh thường nói:

"Tur vị không sai? So với nữ tử thanh lâu thế nào?"

Hách Liên Từ Cầm ngồi bên giường, ngoái đầu nhìn lại hắn.

"Ta chưa từng dạo thanh lâu, thứ lỗi không thể so sánh"

Mộ Thiển Thiển đem cả người vùi trong chăn, nghe bọn họ đối thoại đầy vũ nhục, trong lòng nàng ngoài tuyệt vọng, oán hận thì chính là sợ hãi. Đông Lăng Mặc đối với nàng khinh thường, nàng đã quen rồi. Có sao khi Đông Lăng Mặc xuất hiện, cả Hách Liên Từ Cầm cũng biến thành như vậy? Vừa rồi có phải hắn biết Đông Lăng Mặc ở đây nên mới cố tình cùng nàng... Hắn rốt cuộc muốn thế nào? Giờ khắc này trong đầu nàng chỉ có một ý nghĩ: Hắn sẽ giết nàng, hẳn nhất định sẽ giết chết nàng. Nàng không biết bản thân vì sao lại nghĩ như vậy, nhưng chắc chắn là như vậy. Nàng thế này có tính là nương tử đang gian dâm với kẻ khác trước mặt tướng công của mình không? Hắn dù sao cũng là người đàn ông đầu tiên của nàng..

Hách Liên Từ Cầm bạch y phiêu dật rời đi... thay vào đó là thân hình cao lớn của Đông Lăng Mặc. Hắn đổ ở bên giường, chắn đi ánh sáng chiếu vào nàng. Không gian đột nhiên tỏa ra khí lạnh trí mạng, làm cho người ta trong nháy mắt như rơi xuống hầm băng, máu trong người dường như đông lại cả rồi.

Kẻ này vừa đi, kẻ khác lại thay vào!

Mộ Thiển Thiển nhìn hắn, tâm tư cuộn cuộn không yên, cuối cùng nàng quấn cái chăn mỏng như khăn tắm trên người, diu dằng ngoan ngoãn tiến đến chỗ hắn, nửa ngồi nửa quỳ trước mặt hắn. Vươn cánh tay không biết liếm si quàng lấy cổ hắn.

"Ta sai rồi. Thật sự xin lỗi, đừng tức giận với ta có được không?"

Cốt khí là gì? Trân quý lắm sao? Trước mặt nam nhân này, cốt khí gì đó thật không đáng giá một đồng tiền. Nàng thật sự rất ở hắn, hắn... biết nàng cùng Hách Liên Từ Cầm làm chuyện này, liệu... có phải sẽ tự tay bóp chết nàng hay không?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Chương 38

Mộ Thiên Thiên tựa đầu vào lực Đông Lăng Mặc, cả người chẳng có lấy nửa điểm khí lực. Nàng không biết vì sao lại sợ hắn, lần đầu nhìn thấy hắn, khi kinh diễm qua đi thì lại nổi lên sự sợ hãi không lời. Sợ đầy mắt đầy hân ý của hắn, sợ thân hình cường hãn của hắn, sợ hắn mỗi lần nổi lên dục vọng lại làm nàng chết đi sống lại, càng sợ... hạ thể cường hãn của hắn...

Hiện tại cứ nghĩ Đông Lăng Mặc muốn thân thể của nàng, được rồi, nàng thuận theo... dù sao phản kháng cũng không có tác dụng.

Đông Lăng Mặc không khiến nàng thất vọng, hắn giơ tay kéo cái chăn trên người nàng. Mộ Thiên Thiên đến kinh hô cũng không dám, tùy ý để hắn thường thức cô thể nàng.

"Đứng dậy." - Đông Lăng Mặc ra lệnh.

Mộ Thiên Thiên vẫn như cũ cắn môi, chần chờ một chút vẫn quyết định đứng dậy, bầu ngực mềm yếu cứ thế phơi trần trước mặt hắn.

Khắp tuyết nhũ đều là dấu vết xanh tím, mới cũ đều có, còn có vừa rồi Hách Liên Từ Cầm không chừng cũng để lại không ít dấu vết.

Đông Lăng Mặc mặt không biểu quan sát bầu ngực đêm qua hắn còn cực kì yêu thích, lúc này đái mắt đến nửa điểm dục vọng cũng không có. Cuối cùng là lạnh lùng nhìn thân thể nàng một, thấy không có gì bất ổn mới lãnh đạm nói:

"Gói kỹ vào."

Mộ Thiên Thiên không nghĩ đến hắn dễ dàng buồn tha nàng như vậy, hay là... bởi vì nơi này không phải chỗ của hắn nên hắn không muốn tiếp tục cái hành vi man rợ đó với nàng? Nhưng mặc kệ, thế nào cũng được, hiện tại tránh được một kiếp là tốt rồi. A di đà phật!

Đang luống cuống tay chân đem bản thân bọc lại, bỗng hắn đột nhiên ôm lấy nàng, đi nhanh ra cửa. Bên ngoài vẫn yên tĩnh như cũ, Hách Liên Từ Cầm từ đâu xuất hiện, tay hắn còn cầm túi nứt hoa quả.

"Thân thể ngươi chưa khỏe, ngày mai đừng quên đến bắt mạch."

Hắn đặt túi hoa quả vào tay nàng, ánh nhìn của hắn vẫn nhu hòa như tháng ba xuân phong

"Tối nay gặp."

Nàng thật không hiểu nam nhân này, có đôi lúc lúng lúng như băng, đôi khi lại cực kì ôn nhu. Vừa rồi hắn còn cùng Đông Lăng Mặc trêu đùa nàng hiện tại đối với nàng lại nhu tình vạn dặm. Rõ ràng không phải diễn trò, nhưng rốt cuộc hắn lại là có ý gì?

Không để nàng tiếp tục suy nghĩ, Đông Lăng Mặc ôm nàng rời đi. Thẳng đến khi trong tầm mắt không còn bóng dáng đình viện yên tĩnh nàng mới thu hồi ánh mắt, tựa đầu vào ngực Đông Lăng Mặc, nhắm mắt dưỡng thần. Khoảng thời gian yên tĩnh nghỉ ngơi giống như bây giờ thật không nhiều, trở lại chỗ của hắn, hắn nhất định sẽ nghĩ ra trăm phương ngàn cách tra tấn nàng. Kết cục phía trước của nàng không biết sẽ khủng bố như thế nào? Tại một nơi tự cho là quen thuộc, thực tế lại hoàn toàn xa lạ, nàng cứ thế không cẩn thận nhảy lên thớt, như con cá nhỏ chuẩn bị làm thịt, căn bản dù có phản kháng cũng vô phương. Suy nghĩ càng lúc càng mơ hồ, nàng không tự giác cựa quậy tìm một vị trí thoải mái trong vòng tay Đông Lăng Mặc. Cái ôm của hắn ấm áp quá, làm người ta đột nhiên cảm thấy thật an tâm..

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Chương 39

Mùi hương trên người Đông Lăng Mặc nhẹ nhàng rót vào mũi nàng, chỉ mới hai ngày mà nàng dường như đã cảm thấy quen thuộc với mùi hương này. Không biết tại sao khi ở trong lòng hắn nàng lại cảm thấy an tâm, lắng nghe nhịp tim trầm ổn mà hữu lực của hắn, nàng cảm thấy thư thái vô cùng. Mí mắt ngày một nặng, nàng cố hồ không mở mắt nổi nữa. Rất mệt, thật sự rất mệt, nàng muốn ngủ... Có lẽ khi ngủ dậy nàng sẽ phát hiện bản thân đang nằm

trên chiếc giường quen thuộc, xa xa là bàn học cùng với cái laptop thân yêu của nàng.

Nữ chủ đã chết, toàn văn hoàn.

Nhưng nữ chủ làm sao có thể chết đi? Mà nàng, từ khi nào bắt đầu chán ghét thủ đoạn hùng tàn, nhân thần cộng phần (người thần đều phần nộ) của Thất công chúa như vậy?

Thân thể được người nào đó nhẹ nhàng đặt lên giường.

Trong mơ màng nàng nhìn thấy một đôi mắt trong như nước, hàng lông mi run run, trông thật đẹp mắt. Đôi mắt này sao lại chân thật như vậy, nàng dụi mắt, xách nhận lại bản thân có phải nhìn lầm rồi không.

"Tình rồi à?"

Hắn cuối đầu, từ trên cao nhìn xuống, cứ như một vị vương giả nhìn xuống thiên địa vạn vật, trong đôi mắt không có nửa điểm gợn sóng lại làm cho người ta không tự giác e ngại.

"Mặc... Đông Lăng Mặc."

Lần này nàng không có kêu sai tên, nàng kêu sai lần nữa, hắn nhất định sẽ gom nợ cũ nợ mới, một lần tính hết với nàng. Tuy vậy, nàng lại cảm thấy bản thân vừa đắc tội với hắn, tuy rằng ánh mắt hắn lúc này cũng được tính là ôn hòa, nhưng nàng biết, nàng lại chọc hắn mất hứng. Bản thân nàng cùng Hách Liên Từ Cẩm ở trên giường làm loại chuyện này, hắn nhất định đã tức giận đến mức muốn giết nàng... Nỗi sợ hãi làm nàng tỉnh táo lại, không tự động lùi về phía sau, nàng ngăn đầu đón nhận ánh nhìn của hắn, run giọng nói:

"Ta... Ta không biết vì sao cùng hắn... Ta... Ta không phải cố ý, thật xin lỗi, ta thật sự không phải cố ý, ta..."

Nàng không biết phải giải thích thế nào, bản thân cùng Hách Liên Từ Cẩm làm loại sự tình này, lúc này giải thích cái gì cũng đều không có ý nghĩa. Nhưng mà, sao nàng lại vội vã muốn giải thích cùng hắn? Đối với một nam nhân đã cường bạo mình lại giải thích loại sự tình này, có phải dư thừa quá không?

Đông Lăng Mặc rũ mắt nhìn nàng, môi mỏng khẽ nhếch.

Rõ ràng bản thân cảm thấy có đủ lý do không cần thiết phải đề ý đến tội cường gian này, nhưng, hắn càng không nói chuyện nàng càng cảm thấy sợ hãi, thật sự sợ hãi.

Nàng không muốn chết...

"Hắn cũng là phu quân của công chúa, người muốn cùng hắn ở trước mặt ta làm loại chuyện này, ta cũng không thể tức giận."

Hắn giật giật môi, tràn ra một câu làm nàng hoàn toàn không thể tin được. Lời nói rõ ràng ôn hòa, nhưng đầu đó lại là hơi lạnh kinh người. Nếu không sợ chết, nàng có thể thử nói tán thành. Cái gì mà không tức giận? Rõ ràng là tức giận đến mức bóp chết nàng, nam nhân đều là loài động vật sống với tập tính khẩu thị tâm phi.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Một Ngày Hai Nam Nhân

Nhìn bộ dạng sợ hãi của nàng, hắn bỗng nhiên trầm giọng nói:

"Ngươi, đến thay y phục, tắm rửa cho công chúa!"

Hắn là đang ngại nàng bẩn... Theo đây mắt hắn, Mộ Thiên Thiên đọc được điều này. Nàng mới vừa xuống giường của một nam nhân khác, ngại nàng bẩn... Cũng là bình thường? Cho nên, nàng không tức giận, cũng không oán hận hắn, ai bảo bản thân nàng trong vòng một ngày lại có thể cùng hai nam nhân lên giường.

Nhóm tỷ nữ ngạc nhiên tiến lại gần, Đông Lăng Mặc quăng Mộ Thiên Thiên cho các nàng rồi rời đi.

Mộ Thiên Thiên để hai tỷ nữ hầu hạ nàng tắm rửa, hai người này thái độ đối với nàng luôn dè dặt cẩn trọng, chỉ sợ đắc tội nàng. Về phần vừa rồi tại sao các nàng ấy lại ngạc nhiên, đơn giản là các nàng ấy không phải kẻ hầu hạ tại Tuyệt các. Nghe nói Tuyệt các này không có tỷ nữ hầu hạ, mà hai tỷ nữ bình thường chỉ xuất môn thay Hầu gia làm việc.

Tên kia cũng không giữ tỳ nữ bên cạnh... Cũng không biết nghĩ được cái gì, khi nghe tin tức này, Mộ Thiển Thiển có chút cao hứng.

"Các người tên gọi là gì?"

Nhìn ánh mắt đồng thời kinh ngạc của hai nàng, Mộ Thiển Thiển bắt đầu nói:

"Ta vừa bị rơi xuống hồ, đầu giống như là bị hỏng rồi, có một số việc... không nhớ rõ."

"Hồi công chúa, nô tỳ tên gọi Dương Quang." – Một nô tỳ lập tức phản ứng lại đồng thời nháy mắt ra hiệu với người bên cạnh.

Người còn lại cũng lập tức trả lời: "Nô tỳ là Du Lan."

Du Lan, Dương Quang, hai cái tên thực dễ nghe, nhưng đáng tiếc, họ đều tựa hồ rất sợ nàng.

Mộ Thiển Thiển gạt đầu, không nói gì nữa. Du Lan đang giúp nàng lau khô tóc, chuẩn bị hảo hảo giúp nàng chải chuốt. Mộ Thiển Thiển thân nhiên nói: "Tùy ý buộc lại là được rồi."

Du Lan không dám nói thêm gì, tuy là nàng bảo tùy ý nhưng vẫn phải làm sao cho nàng thật đẹp mắt.

Mộ Thiển Thiển đứng lên, nhìn mình ở trong gương một hồi lâu. Vừa mới tắm rửa, quả nhiên sắc mặt ửng hồng, màu da trắng nõn, nhẵn mịn, da thịt non mềm như nước, quả thật là đẹp đến hoa mắt. Đáng tiếc, một mỹ nhân như vậy lại có phẩm hạnh không tốt, ở nơi này căn bản không có ai tình nguyện yêu thích nàng, chân thành đối đãi với nàng.

Bỗng nhiên có một cỗ gió lạnh đánh úp lại, nàng vẫn chưa kịp phản ứng, bên cạnh đã nghe Du Lan và Dương Quang hành lễ: "Tham kiến Hài gia."

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Thời Điểm Bị Hấn Thao

Mộ Thiển Thiển lại bị ôm đi, nam nhân thân hình cao lớn rắn rỏi đem nữ nhân bé bỏng ôm vào lòng, hướng đến tắm phòng. Hắn cứ ôm tới ôm lui thế này làm cho nàng cảm thấy sắp biến thành kẻ ốm yếu, sắp chết đến nơi, đúng như kiểu hồng nhan đoản mệnh. Về phần hắn nếu biết đại khái lúc này nàng đang nghĩ gì, nhất định sẽ bị chọc đến tức chết. Trong thiên hạ này, có bao nhiêu nữ tử hận không thể được hắn ôm trong lòng như vậy, cũng chỉ có Mộ Thiển Thiển nàng, sống trong phúc mà không biết hưởng. Nàng không biết bản thân là nữ tử Hài gia nguyện ý ôm, là nữ tử duy nhất.

Trở lại tắm phòng, Đông Lăng Mặc ôm nàng vào cửa liền bước đến sau nội trướng.

"Ta... Ta có thể tự đi." - Mộ Thiển Thiển nhẹ nhàng xoắn xoắn vạt áo hắn, bất an nói.

Tuy rằng ôm nàng không lâu, nhưng dù sao cũng là ôm một người sống, đi một quãng đường dài như vậy, hắn cũng không đỡ mệt, thở gấp, hoàn toàn không có nửa phần mệt mỏi. Khí lực cường hãn này khiến nàng âm thầm bội phục. Đổi lại là nam nhân khác, có lẽ chính là ôm nữ nhân vài phút liền sẽ bất động, nếu có thể động cũng sẽ không giống như hắn, ôm nàng hoàn toàn giống như ôm một đứa trẻ, vô cùng thoải mái tự nhiên.

"Hào."

Đông Lăng Mặc trầm giọng nói, tùy ý gờ tay, ném nàng đến giường lớn cách đó không xa.

Tuy rằng là giường có chăn đệm mềm mại, nhưng bị hắn ném như vậy, Mộ Thiển Thiển vẫn bị làm cho một trận hỗn độn, ngũ tạng lục phủ như bị vắn vào nhau, xem chút toàn bộ thức ăn buổi tối đều bị phun ra.

Nàng biết bản thân đã chọc hắn nổi giận, đến giờ vẫn chưa hết. Lúc này, hắn còn có thể giả dạng vài phần ôn nhu, chờ đến nơi này, lúc mọi người lui ra hết, hắn liền bắt đầu lộ mặt.

Nàng nhẹ nhàng ngồi dậy, ngẩn đầu đáng thương nhìn hắn, căn môi không dám nói lời nào.

"Buổi sáng đến chỗ Thái Hậu thế nào?" Đông Lăng Mặc cuối đầu nhìn nàng đột nhiên hỏi.

Nghĩ đến buổi sáng đến chỗ Thái Hậu, nghĩ đến việc bị nhét vào me tình hương, nghĩ đến Phong cô nương... Mộ Thiển Thiển không nhịn được run nhẹ thân mình.

Nàng đang bất an, hần nhìn ra được, không đợi nàng trực tiếp trả lời, hần tiếp tục hỏi: "Hách Liên Từ Cẩm nói thế nào?"

"Hần... Hần nói các nàng hạ mê tình hương, phát tác... Thời điểm phát tác liền hồ đồ... Bản thân mơ hồ..."

"Cho nên thời điểm ngươi bị Hách Liên Từ Cẩm thao, bản thân nói cái gì đều không biết?"

Hần không nghĩ tới, chính hần lại còn để ý đến việc này.

Mộ Thiển Thiển bởi vì ngượng ngùng nên mặt đỏ lên, một người tôn quý như vậy, nói chuyện sao cứ luôn... Bị Hách Liên Từ Cẩm... thao, nói chuyện không thể văn minh một chút sao?

"Tra lời." Nam nhân đứng bên giường rõ ràng đã bắt đầu thiếu kiên nhẫn, thanh âm có vài phần trầm thấp.

Mộ Thiển Thiển phát hoảng, theo bản năng trả lời: "Ta không biết, ta thậm chí cho rằng... Tưởng hần chủ động... Cường..."

Nàng thật không phải muốn giải vây cho bản thân, khi đó, nàng thật sự không biết bản thân đang làm cái gì, nhưng nam nhân kiều ngạo này sẽ tin sao?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Đến Đây Hầu Hạ

Mộ Thiển Thiển lại bị ôm đi, nam nhân thân hình cao lớn rắn rỏi đem nữ nhân bé bỏng ôm vào lòng, hướng đến tấm phòng. Hần cứ ôm tới ôm lui thế này làm cho nàng cảm thấy sắp biến thành kẻ ôm yếu, sắp chết đến nơi, đúng như kiểu hồng nhan đoản mệnh. Về phần hần nếu biết đại khái lúc này nàng đang nghĩ gì, nhất định sẽ bị chọc đến tức chết. Trong thiên hạ này, có bao nhiêu nữ tử hận không thể được hần ôm trong lòng như vậy, cũng chỉ có Mộ Thiển Thiển nàng, sống trong phúc mà không biết hưởng. Nàng không biết bản thân là nữ tử Hầu gia nguyện ý ôm, là nữ tử duy nhất.

Trở lại tấm phòng, Đông Lăng Mặc ôm nàng vào cửa liền bước đến sau nội trướng.

"Ta... Ta có thể tự đi." - Mộ Thiển Thiển nhẹ nhàng xoắn xoắn vạt áo hần, bất an nói.

Tuy rằng ôm nàng không lâu, nhưng dù sao cũng là ôm một người sống, đi một quãng đường dài như vậy, hần cũng không đổ mồ hôi, thờ ơ, hoàn toàn không có nửa phần mệt mỏi. Khí lực cường hần này khiến nàng âm thầm bội phục. Đổi lại là nam nhân khác, có lẽ chính là ôm nữ nhân vài phút liền sẽ bất động, nếu có thể động cũng sẽ không giống như hần, ôm nàng hoàn toàn giống như ôm một đứa trẻ, vô cùng thoải mái tự nhiên.

"Hào."

Đông Lăng Mặc trầm giọng nói, tùy ý giờ tay, ném nàng đến giường lớn cách đó không xa.

Tuy rằng là giường có chăn đệm mềm mại, nhưng bị hần ném như vậy, Mộ Thiển Thiển vẫn bị làm cho một trận hỗn độn, ngũ tạng lục phủ như bị vắn vào nhau, xem chút toàn bộ thức ăn buổi tối đều bị phun ra.

Nàng biết bản thân đã chọc hần nổi giận, đến giờ vẫn chưa hết. Lúc này, hần còn có thể giả dạng vài phần ôn nhu, chờ đến nơi này, lúc mọi người lui ra hết, hần liền bắt đầu lộ mặt.

Nàng nhẹ nhàng ngồi dậy, ngẩn đầu đáng thương nhìn hần, căn môi không dám nói lời nào.

"Buổi sáng đến chỗ Thái Hậu thế nào?" Đông Lăng Mặc cuối đầu nhìn nàng đột nhiên hỏi.

Nghĩ đến buổi sáng đến chỗ Thái Hậu, nghĩ đến việc bị nhét vào me tình hương, nghĩ đến Phong cô nương... Mộ Thiển Thiển không nhịn được run nhẹ thân mình.

Nàng đang bất an, hần nhìn ra được, không đợi nàng trực tiếp trả lời, hần tiếp tục hỏi: "Hách Liên Từ Cẩm nói thế nào?"

"Hần... Hần nói các nàng hạ mê tình hương, phát tác... Thời điểm phát tác liền hồ đồ... Bản thân mơ hồ..."

"Cho nên thời điểm ngươi bị Hách Liên Từ Cẩm thao, bản thân nói cái gì đều không biết?"

Hần không nghĩ tới, chính hần lại còn để ý đến việc này.

Mộ Thiển Thiển bởi vì ngượng ngùng nên mặt đỏ lên, một người tôn quý như vậy, nói chuyện sao cứ luôn... Bị Hách Liên Từ Cẩm... thao, nói chuyện

không thể vẫn mình một chút sao?

"Tra lời." Nam nhân đứng bên giường rõ ràng đã bắt đầu thiếu kiên nhẫn, thanh âm có vài phần trầm thấp.

Mộ Thiên Thiên phát hoảng, theo bản năng trả lời: "Ta không biết, ta thậm chí cho rằng... Tưởng hấn chủ động... Cường..."

Nàng thật không phải muốn giải vây cho bản thân, khi đó, nàng thật sự không biết bản thân đang làm cái gì, nhưng nam nhân kiêu ngạo này sẽ tin sao?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Chương 43

Đông Lăng Mặc hoàn toàn không để ý lời nàng, hấn đi đến bên giường, bắt đầu thoát y. Mộ Thiên Thiên không tự giác lui sâu vào trong giường, cô nam quả nữ sống chung, vào thời điểm đêm khuya tịch mịch, hấn cứ như thế thoát y, không phải là... Đầu còn chưa kịp phản ứng, Đông Lăng Mặc đã thoát y chỉ còn để lại áo lót khổ mỏng manh. Hấn quay đầu lại nhìn nàng vẫn không có động tĩnh, chau mày kiểm, hấn lạnh lùng nói: "Con không đứng dậy thay quần áo, đêm nay ở Từ Ninh Cung có yến hội, người không tính đến tham dự à?"

"Cái gì?" Yến hội?

Mộ Thiên Thiên mặt ửng hồng nay chầm rãi biến thành nhợt nhạt, yến hội... Chính là yến hội cho sinh nhật thứ mười sau của nàng, hôm nay phát sinh nhiều việc quá. Cứ nhiên làm nàng quên mất.

Nhưng Từ Ninh Cung...

"Không! Ta không đi!" Nhớ tới lời Hách Liên Từ Cẩm nói về mê tình hương, nàng sợ tới mức mặt lạnh như băng, liên tục lắc đầu: "Ta không đi, ta không muốn đến chỗ đó... Ta, ta không muốn đi."

Thường ma ma nói nói nàng chạng vạng lại đến tắm rửa thay quần áo, nàng không cần nghĩ cũng biết bọn họ muốn làm cái gì, nàng chỉ sợ bọn họ lại hạ được nàng. Thân thể là của chính mình, nàng phải hảo hảo yêu quý.

Đông Lăng Mặc trầm mặc nhìn nàng, không nói chuyện.

Mộ Thiên Thiên đón nhận ánh mắt của hấn, cũng không biết vì sao, giờ phút này nàng bỗng có một loại cảm giác, có lẽ chỉ có nam nhân trước mặt này mới có thể cứu được nàng.

Không cần suy nghĩ, nàng tiến đến, nắm vạt áo hấn, bi thương nói:

"Hầu gia, ta... Ta không muốn đi Từ Ninh Cung, các nàng muốn hại ta... Không, ý ta không phải như vậy, ta... ý ta là..."

Ở trong hoàng cung này, chi cần không cẩn thận, tùy tiện nói một câu có thể dẫn đến họa sát thân, nàng vừa nói "các nàng ấy muốn hại nàng", nghĩ đến đã phát hoảng.

"Hách Liên Từ Cẩm đã nói gì với người?" Đông Lăng Mặc vẫn không có biểu cảm gì, trán mặt vẫn không một tâng gợn sóng, tựa hồ hiện tại nghe nàng nói, hấn tùy ý hỏi một câu, căn bản không có việc gì đáng lo.

Mộ Thiên Thiên có chút chần chờ nhưng thấy thần sắc hấn hiện lên sự không kiên nhẫn, trong lòng nàng hoảng hốt lập tức đem chuyện ở Từ Ninh Cung nói ra, cùng với sau này cùng Hách Liên Từ Cẩm... Từ đầu tới cuối nói với hấn một lượt.

Đôi mắt Đông Lăng Mặc sâu thẳm làm người ta hoàn toàn không thể nhìn thấu. Hấn trầm mặc hồi lâu, bỗng nhiên ngồi xuống giường, hướng nàng thân nhiên nói:

"Đi lại hầu hạ."

Đi qua hầu hạ?

Mộ Thiên Thiên chớp chớp đôi mắt to ngập nước, nàng nhất thời do dự không muốn đi tới.

"Không muốn ở trong này hầu hạ là muốn đi Từ Ninh Cung hầu hạ những nam nhân khác?"

Đông Lăng Mặc duy trì quan sát bộ dạng sững sờ của nữ nhân này, nhìn đến bộ mặt ngốc nghếch ấy, hấn lại không có nữa điểm phản cảm, ngược lại,

hình như có một chút... đáng yêu. Tuy rằng, hần kì thật không biết hai chữ đáng yêu này làm sao có thể bật ra từ đầu mình.

Mộ Thiên Thiên đứng hình một lúc lâu mới phản ứng lại câu nói của hần. Ở trong này hầu hạ hần, sẽ không cần đi Từ Ninh Cung hầu hạ nam nhân khác, nói như vậy... Nàng không cần phải đến Từ Ninh Cung báo danh?

Khuôn mặt đột nhiên sáng ngời, không cần suy nghĩ nàng lập tức xông đến, dứt khoát ngồi lên người hần. Nhưng, ngồi lên rồi nàng mới ý thức được, hình như... hầu hạ người khác tựa hồ không phải như vậy. Nàng không có kinh nghiệm, căn bản không hiểu.

"Thực xin lỗi... ta có chút, có chút kích động."

Nàng vừa định bước xuống thì bàn tay to của nam nhân nào đó đã khóa chặt trên hông nàng, khiến nàng không có chỗ trốn.

"Hầu gia..."

"Cứ như vậy, để ta xoa."

Hần nhắm mắt lại, cánh tay vẫn như cũ ở bên hông nàng, nhưng trừ việc đó lại không có hành động nào khác.

Mộ Thiên Thiên thở ra một hơi, nghĩ nghĩ một chút liền vươn ngón tay dài giúp hần xoa huyết thái dương. Mặc dù hần bảo nàng ở lại nhưng nàng vẫn có chút lo lắng, không biết qua bao lâu, rốt cục nhìn không được, nàng liền hỏi hần: "Thái hậu bên kia..."

"Không tin ta?" Đông Lăng Mặc vẫn nhắm nhưng thanh âm bắt đầu hơi lạnh.

Mộ Thiên Thiên vội trả lời: "Không phải!"

Nàng lúc này không biết nên nói gì, tay vẫn như cũ, không nặng không nhẹ giúp hần xoa huyết thái dương, nghĩ đến tình hình bên Từ Ninh Cung, nàng thật vẫn có chút không yên lòng.

Bỗng nhiên, thân hình thất kinh, cả người bị hần xoay ngược lại, nàng theo bản năng chống tay trên ngực hần. Thanh âm trầm thấp đầy từ tính của Đông Lăng Mặc từ đỉnh đầu vang lên: "Ta mệt mỏi, bởi ta ngủ, đợi lát nữa tình dục sẽ dùng bữa."

"Hầu gia..."

"Ta cam đoan lão thái bà sẽ không vì chuyện này mà đến tìm ngươi gây phiền phức."

Mộ Thiên Thiên không nói nữa, suy nghĩ một chút, liền an tâm gối đầu lên cánh tay hần, nhắm mắt lại.

Nàng bỗng nhiên nhớ tới, đêm nay hần tựa hồ luôn xưng "ta" mà không phải là "bản hầu", vừa rồi hần còn cam đoan... Như vậy, thật có cảm giác an toàn, có hương vị của nam nhân. Thân mình không biết vì cái gì chủ động rút vào trong lòng hần. Đông Lăng Mặc vẫn còn chưa ngủ, khẽ vươn tay nắm thắt lưng nàng, nhẹ nhàng đẩy ra, không cho nàng cơ hội dựa vào cơn thịnh nộ đang khởi binh tạo phản của hần.

Trên thực tế, hần rất muốn nàng... Nhưng hần lại có một chút tiếc nuối cảm giác an bình hiện tại. Bởi vì chút cảm giác an bình này, lại có nàng ngủ bên cạnh khiến hần tình nguyện khắc chế dục vọng, không muốn đánh vỡ khoảnh khắc ấm áp, tuyệt đẹp này.

Để một nữ nhân ý lại... tư vị thật không tệ!

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Chỗ Dựa Vững Chắc

Sáng sớm tỉnh lại, bên người đã không còn thân ảnh của Đông Lăng Mặc, Dương Quang và Du Lan đang ở bên ngoài, dường như đã chờ lâu rồi. Mộ Thiên Thiên tỉnh lại cảm thấy toàn thân rã rời vì đói, vốn dĩ hôm qua chỉ nói ngủ một chút, nào ngờ tận đến hừng đông nàng mới tỉnh.

Du Lan cùng Dương Quang hầu hạ nàng rửa mặt chải đầu, đến lúc nàng ăn no nê vẫn chưa thấy Đông Lăng Mặc xuất hiện.

Mộ Thiên Thiên kéo Du Lan lại, nhỏ giọng hỏi: "Tôi hôm qua... Ta không có đi Từ Ninh Cung, bên kia có truyền đến tin tức nào không?"

Du Lan tuy rằng cảm thấy Thất công chúa lúc trước vào bây giờ quá không giống nhau, nhưng Thất công chúa hỏi, nàng sao dám không trả lời.

"Nghe nói Hầu gia muốn công chúa ở lại, Thái hậu nương nương không những không tức giận ngược lại còn bảo Thường ma ma sáng sớm mang đến mỳ

rương thuốc bỏ quý hiếm, đều đã được cất giữ, công chúa tùy thời điểm có thể đến xem."

Mộ Thiên Thiên thở phào một hơi, đối với mấy thứ Từ Ninh cung đưa đến, nàng thật không có hứng thú nhưng nghe nói Thái hậu không mất hứng, nàng cuối cùng cũng an lòng.

Định Quốc hầu mặt mũi đúng là không nhỏ, chẳng trách Đông Lăng Mặc tới qua một chút cũng không để ý, có chỗ dựa vững chắc như vậy, cảm giác thật không tệ nha. Thật đáng tiếc, chỗ dựa vững chắc như vậy nhưng lại không lâu bền, chẳng biết khi nào hắn đột nhiên quay đầu đối phó nàng.

Dựa vào hắn? Ngẫm lại vẫn là quên đi.

"Đúng rồi, tỷ nữ hôm qua..."

Xảy ra nhiều chuyện như vậy, nàng cơ hồ đã quên mất chuyện này, bản thân một chút nữa thôi đã bị chết đuối trong hồ, cái chức công chúa này cũng quá là không an toàn.

Mộ Thiên Thiên nhìn Du Lan, tò mò hỏi: "Tỷ nữ ngày hôm qua muốn ám sát ta thế nào rồi? Nàng là ai?"

"Hồi công chúa, tỷ nữ Mẫn Nhi và Linh Nhi cùng nhau lớn lớn, tình cảm như tỷ muội, nàng biết Linh Nhi... bị công chúa ban chết, ghi hận trong lòng, cho nên... Công chúa xin yên tâm, Hầu gia đã đem nàng ta đến Hình bộ, nàng không còn cơ hội quay về hãm hại công chúa."

Hình bộ, nghe tên đã khiến người ta thấy sợ hãi. Nàng cũng không phải thánh mẫu Maria, đã có gan ám sát công chúa thì cũng nên lường trước hậu quả. Nàng muốn nhân từ cũng không nhân từ được. Huống chi người là do Đông Lăng Mặc đưa đi. Mệnh lệnh của hắn ở nơi này chính là thiên ý, dè dặt qua không bị hắn chinh đến chết đã là vạn hạnh rồi, nàng không ngóc đến mức lại đi chọc giận hắn. Cũng không biết có phải bởi vì phát hiện nàng và Hách Liên Từ Cẩm "yêu đương vụng trộm", nàng trước tiên cuối đầu nhận lỗi cho nên hắn buông tha nàng..

"Đi thôi, giới thiệu một chút chỗ này cho ta. ... Chỗ kia là của người nào?"

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Chương 45

Phu quân ở chỗ nào, Thất công chúa làm sao không nhớ rõ?

Du Lan không biết có phải Thất công chúa đang khảo nghiệm năng lực làm việc của nàng hay không, dù trong lòng vẫn có chút nghi ngờ, nhưng nàng cũng chỉ xưng người nữa khác, lập tức cung kính trả lời: "Hồi công chúa, nơi đó là của Phong thiếu gia."

Phong thiếu gia - Phong Dạ Ảnh – đệ nhất phú hào. Thất công chúa trong một lần cải trang vi hành, tình cờ gặp mặt đã nhất kiến chung tình mà "thình" nam nhân kia trở về.

Đến lúc này vẫn là chưa lệch nguyên tác của nàng quá xa, trong điện Thất công chúa thật sự có bốn nam nhân suất chung1 là Đông Lăng Mặc, Hách Liên Từ Cẩm, Hiên Viên Liên Thành cùng với người chưa từng gặp mặt Phong Dạ Ảnh. Hách Liên Từ Cẩm cùng Đông Lăng Mặc thái độ đối với nàng tựa hồ đều vô cùng kém. Về phần Hiên Viên Liên Thành, dù sao cũng chính là chán ghét nàng, nàng và hắn không có quá nhiều tiếp xúc, lấy tình huống hiện tại tựa hồ không có khác biệt quá lớn.

Phong Dạ Ảnh đâu? Hắn có phải hay không cũng giống như vậy, không chán ghét nàng những vĩnh viễn không thích nàng? Tốt nhất là vĩnh viễn không yêu thích!

Không phải là nàng tự ki, nàng chính là sợ nhất trở thành công cụ tiết dục của nhiều nam nhân, ở trên giường tùy ý cho người ta chà đạp, cái gì mà mất hồn thực cốt, một chút cũng không giống, rõ ràng đây là một loại ép buộc.

Mộ Thiên Thiên vốn muốn hỏi một câu "ta có thể vào xem hay không?" nhưng nghĩ lại, nàng mới là chủ nhân của nơi này, ở đây nàng được tự do ra vào không phải sao?

Đông Lăng Mặc không ở đây, thật là thư thái...

Bước vào U Dạ các, dù chưa nhìn thấy chủ nhân của nó, nhưng có thể cảm nhận được sự kiêu hùng của chủ nhân từ cái tên của nó. Đình viện này bố trí thanh lịch, lộ ra sự trang nghiêm, cao quý, từng cành cây ngọn cỏ đều được cắt tỉa gọn gàng.

Cung nhân trong viện nhìn thấy công chúa, ai ai cũng kính cẩn hành lễ, thái độ cẩn trọng, không dám có một tia chậm chạp.

Thiên Thiên vẫy tay để những người khác đi xuống, nàng gọi một nam tử ăn mặc khác những tôi tớ kia lại hỏi: "Gia tử của người đâu?"

Theo như nàng miêu tả (vì Mộ Thiên Thiên là tác giả của bộ truyện này, chẳng biết xui xẻo làm sao lại bị xuyên không) Phong Dạ Ảnh không chỉ tuất dật phi phạm, còn nho nhã ôn nhuận, quả là hình tượng bạch mã hoàng tử trong lòng các nữ nhân, là thân tiên giữa người phạm. Nàng có chút muốn gặp siêu cấp soái ca này, tất nhiên chỉ là muốn gặp mà thôi.

"Công chúa, công chúa?"

Mộ Thiên Thiên bị thanh âm của hắn kéo về hiện thực, nàng cuộn quít nhìn y: "Người vừa rồi nói cái gì?"

"Hồi công chúa, chủ tử đang ở Giang Nam, phỏng chừng quá nửa tháng mới có thể trở về."

"Nga!" Có chút thất vọng...

"Người tên là gì? Là quản gia nơi này sao?"

Hắn há miệng thở dốc, trên mặt lóe qua tia kinh ngạc.

"Hồi công chúa, tiểu nhân là Phong Dương, là quản sự nơi này."

Kỳ thực, Thất công chúa vẫn thường đến nơi này, làm sao lại không biết hắn, nhưng nàng đã hỏi, hắn theo lẽ thường mà trả lời thôi.

Tính tình thất công chúa có chút tàn bạo, ai cũng không dám đắc tội nàng.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Giữa Ban Ngày Ban Mặt Bị Lỗ

Mộ Thiên Thiên ở trong sân đình đi dạo một lúc liền rời đi, soái ca không có ở đây, phong cảnh cũng không có cái gì để xem. Huống chi trọng diện công chúa, một Đông Lăng Mặc tà mị, cuồng ngạo; một Hách Liên Từ Cẩm tuần mỹ phiêu dật, một kẻ chẳng qua chỉ mới gặp mặt cũng làm cho người ta khó mà quên được Đông Chu Tam Hoàng tử Hiên Viên Liên Thành. Nhiều soái ca như vậy, thiếu một Phong Dạ Ảnh cũng chẳng sao.

Chỉ là vì chưa gặp mặt hắn, nên đối với hắn vẫn có một chút tò mò.

Vừa bước ra khỏi U Dạ các, nàng còn đang do dự chưa biết đi đâu thì tiếng vó ngựa dồn dập từ xa tiến lại gần, nhất thời hoa mắt, thân hình bị nam nhân nhất bổng lên.

Chờ đến khi nàng kịp phản ứng thì người đã bị nam nhân bắt lên ngựa, con ngựa kêu vang một tiếng lập tức phu như bay về phía trước.

Nàng đã nói ở nơi này một chút cũng không an toàn, tùy tiện đi lại trong viện cũng có thể bị bắt đến nơi hoang vu hẻo lánh nào đó. Thị vệ trong điện đều là người mù sao, không thấy nàng một người lớn như vậy, còn sống sờ sờ bị một ác tặc bắt đi?

Ngày thường hạ nhân trong phủ chắc là chịu không ít ngược đãi từ Thất công chúa, lần này thấy rốt cuộc cũng thấy một kẻ có lương tâm bắt nàng khỏi nơi này cho nên mọi người đều vờ như không nhìn thấy, thậm chí còn vỗ tay trầm trồ khen ngợi, ước gì nàng chết ở bên ngoài, vĩnh viễn không thể trở về gây họa cho nhân thế?

"Ba" một tiếng, thân hình bị ném vào đống rơm, nàng không nhìn rõ hắn là ai, theo bản năng hai tay hoàn trước ngực, che vị trí trọng điểm mới là thượng sách.

Ở một nơi vắng vẻ thế này, vừa rồi cái tên bắt nàng rõ ràng là một nam tử, dù rằng không rõ danh tánh, nhưng nàng một tuyệt sắc giai nhân thế này rất dễ khiến người ta nảy sinh ác niệm.

Theo đống rơm đứng lên, nàng đưa mắt nhìn lại, một người một ngựa hướng phía bờ sông, người nọ ngồi xổm xuống rửa tay cùng tẩy sạch mặt.

Bóng lưng có chút quen thuộc, những vẫn là không nhớ ra ai.

Thừa dịp hắn không để ý, Mộ Thiên Thiên rón ra rón rén đi ra khỏi đống rơm, hít một hơi thật sâu sau đó chuồng đi nhanh như bay.

Không có người tới cứu thì chỉ còn cách tự cứu mình, tuy rằng trốn trở về cũng không có bao nhiêu an toàn nhưng vẫn còn hơn ở nơi này để hắn tiền dâm hậu sát.

Nàng cứ thế chạy đi nào biết bên bờ sông thân ảnh kia chỉ thoáng một cái đã đứng trước mặt nàng. Chẳng kịp phản ứng, "phanh" một tiếng, hấn vững vàng đứng tại chỗ, nàng bị đánh bay ra ngoài.

Nàng bị ai phát hiện, tốt xấu gì thì bản thân cũng là một uyệt sắc giai nhân, hoàn toàn không hấp dẫn nam nhân nào ra tay anh hùng cứu mỹ nhân hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Muốn Bay Lên Không, Ta Ôm Ngươi Lên

Bị đụng một cái, ngũ tạng lục phủ xém chút nữa phá thể chui ra, Mộ Thiên Thiên cố hết sức ngồi dậy, rốt cuộc cũng thấy rõ mặt mũi tên hỗn đản kia là ai.

Nàng không tự giác thu nhanh vạt áo, con ngươi tràn ngập phẫn nộ bị nhìn hấn: "Không cần, ta... Ta bần! Đừng chạm vào ta!"

Hiên Viên Liên Thành nhú mày, một mặt khinh thường: "Ngươi còn biết bản thân bần sao?"

Thiên Thiên nhất thời thái dương treo đầy hắc tuyến, không phải nàng biết, rõ ràng chính hấn nói nàng bần!

Không đợi này nghĩ nhiều, Hiên Viên Liên Thành xoay người hướng con ngựa đi đến, để lại phía sau hai chữ không mang theo chút tình cảm: "Theo ta."

Mộ Thiên Thiên thở ra một hơi, tuy rằng thái độ của hấn cũng không tính là tốt, bất quá, hiện giờ nàng vẫn được xem là an toàn.

Ngực bị hấn đụng đến đau, nàng phải hao hết sức chín trâu mười hổ mới bò dậy nổi.

"Nhanh lên." Quay đầu lại thấy nàng chính là lấy tốc độ con rùa mà đi tới, Hiên Viên Liên Thành nhú mày, lạnh giọng thúc giục.

"Trước hết chạy mười vòng quanh núi." Hấn đem con ngựa kéo đến trước mặt nàng, ý bảo nàng lên ngựa.

Mộ Thiên Thiên trời sinh đối với sinh vật có thể tích lớn cũng không cảm thấy quá sợ hãi, có thể là ánh mắt đầy hàn khí của Hiên Viên Liên Thành làm cho nàng e ngại mà thôi. Nàng dè dặt, cẩn trọng đi đến bên con ngựa, một con ngựa trắng rất đẹp, nhưng nàng không biết tiếp theo phải làm thế nào.

"Muốn ta ôm ngươi lên?"

Trong lòng nàng vui vẻ, ngoái đầu nhìn hấn cười ngọt ngào: "Ân."

Hấn tùy ý giơ tay, thân hình nàng lập tức bay lên sau đó ngã trên lưng ngựa, sau giây phút hỗn độn, nàng tựa hồ nghe được tiếng nam nhân khinh thường nging: "Ngu ngốc!"

Nàng ngu ngốc, điểm nàng chính nàng cũng đâu phủ nhận! Nàng thế nào lại khấn cầu Hiên Viên Liên Thành ôm nàng lên ngựa? Nàng ngu cũng đừng hy vọng mơ thấy. Oa Oa... ngực đau quá! Thật là đau không chịu nổi, thật muốn xé xiêm y ra xem có phải hai túi thích sau hai lần va chạm đã biến dạng luôn rồi không?

Vừa ở trên lưng ngựa, Mộ Thiên Thiên không tự giác căng thẳng, lớn như vậy đây là lần đầu tiên cười ngựa nha.

Hoàn hảo! Con ngựa này thật ngoan, không có trực tiếp ném nàng xuống đất. Nhưng mà, dây cương thật là phức tạp, không biết nên nắm dây nào.

Không chờ mong Hiên Viên Liên Thành đến chỉ giáo nhưng đối mắt hoang mang vẫn không nhận được hướng về phía hấn.

Hiên Viên Liên Thành đi vài bước liền ngừng lại, quay đầu nhìn nàng, hấn mồm nheo lại: "Không nghe lời ta nói hay sao?"

Cười ngựa chạy mười vòng, nàng đâu phải không nghe thấy? Vấn đề là nàng không biết cười ngựa. Do dự cả buổi, rốt cuộc cũng thấy hấn mất hết tính nhẫn nại, nàng cả kinh.

"Ta chưa từng cười qua ngựa. Ta không biết."

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Không Là Công Chúa, Là Nữ Nô

Hiên Viên Liên Thành kinh ngạc, tuy nhiên tất cả ngạc nhiên nơi đây mất nhanh chóng thay bằng kinh thường cùng chán ghét.

Khả năng cưỡi ngựa của Mộ Thiên Thiên là do hắn dạy, thậm chí nàng đã biết trước rồi. Chỉ là vì muốn ứng phó Thái Hậu hắn mới đến để bị nàng làm quấy rầy mà thôi.

Năm ngày nhất luyện là nàng đề xuất, nếu không phải xem trọng Thái Hậu, hắn xme thường nhìn thấy nàng.

Mộ Thiên Thiên cũng biết bản thân hiện tại là thập phần chọc chết người khác, nhưng nàng thật sự là lần đầu cưỡi ngựa, đừng nói đến chuyện giục ngựa chạy, dù cưỡi ngựa đi thông thả cũng là không có khả năng.

"Người chỉ cho ta thế nào để cưỡi là được rồi, ta sẽ không phiền người nghĩ ngợi." Nàng tận lực khiến âm thanh có vẻ mềm mại và vô hại. "Nếu... Nếu người cảm thấy phiền, không bằng... Không bằng chúng ta trở về đi?"

Đang yên lành luyện ngựa cái gì? Hạ Triều (chắc là tên nước này ấy!) chắc không khổ đến mức muốn nhất quốc công chúa đi đánh giặc?

"Kéo dây cương, hai chân kẹp bụng ngựa."

Hắn xoay người tiến lại đóng rom cánh đỏ không xa ngồi nghỉ. Nữ nhân này vì khiến cho hắn chú ý, từ trước tới giờ đã không thiết dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, nàng không phiền hắn cũng thấy phiền.

Hắn hưng hăng uống mấy ngụm nước sau đó ngã lưng xuống đóng roi, ngẩn nhìn trời mây. Bầu trời ở bên ngoài xanh gấp mấy trăm lần, mây ở bên ngoài càng thuần khiết, mộc mạc, không thể phủ nhận, hắn nhớ nhà, nhưng hoàng cảnh của hắn, nhà... vẫn thật xa không với tới.

Nhìn thân ảnh kia ẩn vào một mảnh cỏ dại, không biết vì sao Mộ Thiên Thiên dâng lên một tia cô độc, không phải vì hắn, mà là vì bản thân nàng. Ngủ dậy liền đi đến thế giới hỗn loạn này. Thất công chúa chính bản thân đã là cận bã, cha không thương mẹ không yêu, thậm chí bản thân có cha có mẹ hay không cũng không rõ. Bản tiểu thuyết này bắt đầu không bao lâu, rất nhiều chuyện tác giả là nàng còn chưa viết rõ thì đã hương tiêu ngọc vẫn. Thân phận Thất công chúa tôn quý nhưng lại vấp phải hết trắc trở này đến trắc trở khác, không có người chân chính tôn kính nàng, thậm chí mọi người đều muốn bỏ đá xuống giếng ước gì nàng biến mất sớm một chút.

Nàng là công chúa sao? Căn bản nàng chính là nữ nô.

Ít nhất đối với Đông Lăng Mặc mà nói, nàng là nữ nô triệt để.

Tay thu nhanh dây cương, nàng học theo hắn dùng sức kẹp chặt bụng ngựa, con ngựa kêu lên một tiếng liền chạy về phía trước. Mộ Thiên Thiên không nghĩ tới con ngựa đột nhiên chạy như điên lên, trong lòng nàng hoảng hốt, tay không tự giác buông dây cương... Sau đó một tiếng thét chói tai, nàng liền rơi xống bãi cỏ.

Tuy rằng ngã trên cỏ, nhưng mà từ trên lưng ngựa rơi xuống vẫn là làm cho nàng đau muốn chết đi. Hiên Viên Liên Thành vẫn như cũ ngẩn người nhìn trời. Cái gì mà anh hùng phi thân ôm nữ tử vào lòng trước khi rơi xuống... Đúng là khoa trương, tất cả đều là tưởng tượng ra, một chút thực tế cũng không có.

Nàng theo bản năng lấy tay sờ mặt, trên tay đều là vết trầy nhưng thật may trên mặt vẫn không sao. Khó khăn lắm mới có được một dung mạo tuyệt sắc như thế, nào không muốn cứ như vậy bị hủy.

Nàng từ trên đất đứng lên, con ngựa như có linh tính chậm rãi tiến về phía nàng. Nàng áp chế sợ hãi trong lòng, nắm lấy yên ngựa, thử hơn mười lần cuối cùng cũng thuận lợi leo lên. Lần này nàng nắm chặt dây cương, chân kẹp bụng ngựa, lực so với lúc này đã giảm đi nhiều. Con ngựa chậm rãi đưa nàng từ bãi cỏ lên đường đất.

Mặc dù chủ nhân của nó cuồng vọng, kiêu ngạo, nhưng con ngựa này vẫn thật dịu ngoan.

Kỳ thực cưỡi ngựa cũng không có quá nhiều khó khăn, giục ngựa đi được một vòng nàng rút ra được điều này.

Bất quá, Hiên Viên Liên Thành không hài lòng nàng dùng tốc độ này cưỡi ngựa. "Ba" một tiếng, hòn đá từ tay hắn chuẩn xác đáp xuống mông ngựa.

Con ngựa bị đau, nháy mắt phi nhanh.

Kết quả không cần nghĩ cũng biết.

Nàng từ mặt đất bò dậy, ngồi cả một nén hương mới đứng lên được, ngũ tạng lục phủ cứ sôi cuộn cuộn lên. Lên ngựa thôi mà, có phải là muốn lấy mạng nàng đâu?

Nàng khom người nhặt một hòn đá trên đất, tiến gần hai bước, dùng sức hurls hất mà ném. Hiên Viên Liên Thành như có siêu năng lực, ngón tay búng nhẹ một cái, hòn đá lập tức phản hồi về phía nàng, "hòn" nhẹ một cái vào trán.

"A!" Mộ Thiển Thiển ôm trán, quả là đau đến lợi hại.

Chờ trận đau nhức đi qua, nhìn lại hai lòng bàn tay rướm rướm vết máu. Đúng là quá dọa người.

Xong rồi, xong rồi. Lần này đúng là xong đời rồi!

Thấy nàng vội vàng đến bờ sông, Hiên Viên Liên Thành có chút bất an. Hắn không nghĩ bản thân tùy ý bắn hòn đá ra như thế lại làm nàng bị thương, với thân thù của nàng, muốn né tránh là chuyện quá dễ dàng, hất lại còn chưa dùng đến nửa thành công lực. Mặc kệ thế nào, làm bị thương công chúa, tội này cũng không nhẹ, tùy rằng hắn cũng chẳng e ngại luật lệ hoàng cung, bất quá hắn thật không muốn sinh thêm nhiều chuyện.

Mặt nước tĩnh lặng phản chiếu một hình ảnh hoa nhưòng nguyệt thẹn, chỉ đáng tiếc, trên thái dương lại xuất hiện một vết sẹo, nhìn thấy mà kinh tâm.

Lấy nước trong rửa sạch vết thương, vỗ về chỗ đau đớn, Mộ Thiển Thiển thương tâm rơi hai giọt lệ.

Một gương mặt như vậy lại cứ nhiên bị hủy trong tay hắn, tuy rằng vết sẹo nhỏ này không ảnh hưởng đến toàn thể dung mạo của nàng, nhưng, một nữ nhân trên mặt lại có vết sẹo, đó là đã kích lớn cỡ nào?

Nàng quay đầu thấy Hiên Viên Liên Thành tới gần, hất nhìn vết thương của nàng, ánh mắt lại không biểu lộ chút cảm xúc. Tên này, làm người khác bị thương mà thái độ lại như vậy! Tuy rằng là nàng ném hất trước, nhưng chính hất hại nàng ngã ngựa còn gì!

Nàng cắn cắn môi, nhin nửa ngày, rốt cục vẫn không nhìn được. Nàng cắn răng vọt tới, ôm hắn cùng nhau ngã nhào xuống sông.

Người không phạm ta, ta không phạm người, nhưng người phạm ta, ta... ta cùng người đồng quy vu tận!

Nước sông cũng không quá sâu, chỉ tới bả vai của Hiên Viên Liên Thành, nhưng đối với Mộ Thiển Thiển mà nói, để chìm chết con vịt cạn như nàng thì không cần lãng phí nhiều nước tới vậy.

Nàng nhận ra sai lầm này thật trầm trọng, muốn đồng quy vu tận cùng người khác, ít nhất cũng nên chọn một tên không quá chênh lệch chiều cao với mình.

Hiên Viên Liên Thành ung dung nhìn nữ nhân như con bạch tuộc gất gao ôm lấy hắn, đáy mắt dâng lên mấy phần tình cảm phức tạp. Vừa rồi thất thân một chút lại khiến hắn dễ dàng bị nàng kéo xuống nước, khi hắn kéo nàng khỏi người, vọt tình chạm vào kinh mạch của nàng... Nữ nhân này, trong người lại không có nửa điểm công lực!

"Người là ai?" Hả neho mắt nhìn gương mặt hoảng loạn của nàng, trầm giọng hỏi.

"Ta... Ta.. Trước tiên, để ta lên bờ đã." Mộ Thiển Thiển gất gao ôm lấy cổ hắn, hai chân quẩn lấy thác lưng, thề chết không buông.

Hiên Viên Liên Thành mấp mái môi: "Không phải ngươi muốn xuống nước chơi đùa sao?" Hắn bỗng nhớ đến hôm qua nàng rơi xuống nước, biểu hiện lúc ấy và bây giờ thật sự không giống người biết bơi. +

Hắn trầm giọng hỏi lại: "Ngươi rốt cục là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Chờ Ta Chơi Đã Sẽ Để Ngươi Đi

Hiên Viên Liên Thành cũng không phải người đầu tiên hỏi nàng vấn đề này, Mộ Thiển Thiển chưa quên Hách Liên Tử Cầm cũng hỏi cùng một vấn đề như vậy, nàng đáp "không biết" liền bị hất dề xuống, xe nát quần áo. Sau đó... Sau đó, lại hôn, lại... tóm lại là bị Đông Lăng Mặc bắt gian tại giường. Bây giờ Hiên Viên Liên Thành lại đang hỏi nàng.

Nàng theo bản năng buông tay choàng trước ngực, bỗng nhiên bị mất điểm tức, cơ thể nàng tự động chìm xuống nước. Mộ Thiển Thiển uống mấy ngụm lớn nước sông, tiếng kêu "Cứu mạng" chưa ra khỏi cổ đã bị nuốt ngược trở lại. Thấy nàng giẫy giụa, Hiên Viên Liên Thành nổi lòng hảo tâm ra tay cứu nàng một mạng. Lúc này Mộ Thiển Thiển đích thực là một con bạch tuột, sống chết bám chặt bên người hắn, điều này khiến Hiên Viên Liên Thành ảo não, tự trách tại sao lại cứu nàng.

Chân nàng quấn vào thắt lưng hắn, chẳng biết vô ý hay cố tình, dưới thân cứ cọ xát vào chỗ mẫn cảm của hắn.

Ngày hè, quần áo mặc trên người vốn dĩ đã ít, lúc này lại bị thấm nước liền dính sát vào da thịt. Y phục tuyết trắng dưới ánh mặt trời càng trở nên trong suốt. Thân hình ngọc ngà của Mộ Thiên Thiên cứ như ẩn như hiện dưới lớp y phục đầy dụ hoặc, cái yếm mỏng manh nào che đậy được nhũ tiêm hồng nhạt cứ đang dần lộ rõ trong tầm mắt hắn.

Hiên Viên Liên Thành cảm thấy cổ họng khô khốc, phải chăng vì đè nén lâu ngày nên đối với nữ nhân này, từ trước đến giờ đều ghét bỏ, nay bản thân hắn lại có phản ứng. Hắn cảm nhận được cơn thịnh nộ ngày càng tăng lên.

Nữ nhân này trước đây có cớ hết đứng trước mặt hắn, hắn vẫn như cũ khinh thường nàng. Vì sao hiện tại lại có bị xúc cảm muốn đem nàng áp dưới thân thúc giục? Phải chăng đôi mắt tràn ngập hoảng loạn của nàng khiến hắn cảm thấy đây không phải là Thất công chúa tàn bạo mà chỉ là một nữ nhân yếu đuối, rất cần một nam nhân che chở.

Hắn đẩy nàng ra, nàng lại một mực ôm chặt hắn hơn, sắc mặt hắn trầm xuống.

"Người còn chưa trả lời ta, người rốt cục là ai?"

"Ta ... Ta là Mộ Thiên Thiên, ta là... Thất công chúa." Nàng sùng sục ôm hắn, song vì hoảng loạn khiến cả người đều không ngừng run run.

Hắn không nói gì nữa, trầm mặc một lúc lâu, bàn tay to bỗng dừng ở bên hông nàng, xe rách vạt áo nàng. Thẳng đến lúc hắn làm càn, bàn tay cách lớn y phục đặt lên bầu ngực mềm mại của nàng nhẹ nhàng xoa nắn, Thiên Thiên mới ý thức được, nàng bị phi lễ!

"A!Sắc... Ngộ..." Chỉ cần buông tay ra, nàng liền chìm vào trong nước.

Lần này hắn không hề có ý ra tay giúp nàng, nàng cũng không dám chờ mong hắn giúp, chỉ là... bàn tay kia vẫn đặt trên ngực nàng, từng chút từng chút một xoa nắn. Thiên Thiên vừa vội vừa tức, nhưng không thể làm gì hắn. Hoặc là chết đuối, hoặc là bị hắn chiếm đoạt, nàng nhìn hắn, đôi mắt kia đã nhiễm lên đục hóa những vẫn như cũ chứa hàm ý khinh thường. Nàng run giọng: "Ta bắn, ta... Ta rất bắn, không nên..."

"Câm miệng." Nàng bắn, bắn hơn bất cứ ai biết rõ điều này, nhưng, chết tiệt, đôi vú này mang lại cảm xúc tốt đẹp vô cùng. "Đừng nói chuyện, chờ ta chơi đã sẽ để người đi."

"Không... A!" Mộ Thiên Thiên phát hiện ra bản thân mình bị nâng lên, mọi Hiên Viên Liên Thành cách lớp áo yếm mỏng như cánh ve, tùy ý căn nhũ tiêm đang run rẩy vì chủ nhân hoảng sợ.

"Ân, không... A!" Bầu ngực mềm đột nhiên bị cắn một cái, Mộ Thiên Thiên đau đến bật thét một tiếng, nàng thả hai tay vẫn luôn nắm xiêm y của hắn, dùng sức đẩy hắn ra.

Hiên Viên Liên Thành đục hóa khơi màu, lúc này làm sao có thể dừng lại.

Cánh tay dài chế trụ ở eo nhỏ của nàng, nhẹ nhàng nâng nàng lên, hắn kéo y phục ướt đẫm của nàng ra, đem cái yếm nhỏ tùy tiện kéo xuống. Trong tầm mắt hắn, hai quả anh đào của nàng không ngừng run run, thân thể hắn nóng lên, Hiên Viên Liên Thành cúi đầu xuống cắn một cái.

"Không... A..." Mộ Thiên Thiên vẫn như cũ không ngừng chống đẩy, nhưng không biết vì sao, bị hắn cắn một cái nơi đầu ngực, khí lực của nàng bỗng chông yếu đi.

Vấn đề là dù khí lực của nàng có mạnh mẽ cỡ nào thì đối với Hiên Viên Liên Thành căn bản chỉ là mèo cào, không đủ cản trở hắn.

Môi mỏng mở ra đem nửa bầu ngực của nàng vào miệng không ngừng cắn cắn mút mút. Cơn thịnh nộ của hắn đang kêu gào, giờ khắc này chỉ hận không thể dùng sức chen ép động nhỏ của nàng, nếm thử cảm giác trí mạng bị động thịnh nộ cắn nuốt.

Hắn một tay giữ eo nàng, một tay lần mò xuống bên hông nàng, làm một vài động tác đã dễ dàng xả y phục của nàng xuống dưới. Thuận thế, hắn lần mò xuống phía dưới, dọc theo tiết khớp, sờ vào bên trong.

Không một sợi lông, sạch sẽ, mê người thật...

"Ân, không... A! Không cần đi vào, không... Ân.. a..."

Mộ Thiên Thiên bắt lấy bàn tay hắn, dùng toàn bộ sức lực muốn đẩy tay hắn ra. Tiết rằng nàng hoàn toàn không ngăn nổi hắn, bàn tay hắn tìm được nơi tràn ra mật dịch của nàng, ngón tay giữa bỗng nhiên sát mạnh vào.

"A! Ân a..." hoa huyết của nàng nhanh chóng ẩm ướt, không biết do bản thân trời sinh đã như vậy hay do mê tình hương còn sót lại trong người nàng.

Hắn chỉ là cắm vào một ngón tay mà thôi, thế mà nàng liền cảm thấy bị đau, dù hoa huyết đã chảy ra mật dịch.

Đáy mắt ánh lệ, bộ dạng điềm điềm đáng yêu đầy yếu đuối này không những không khiến hlv thương xót mà ngừng lại, ngược lại còn khiến hắn nổi lên thú tính, màu sắc trầm xuống, ngón tay dài dùng sức mà tiến.

"A! Không ... A..."

Mộ Thiển Thiển căng cứng cả người, hoa huyết không ngừng co rút. Hành động này của nàng càng thuận tiện cho Hiên Viên Liên Thành. Bầu ngực nàng đưa đến trước miệng, không ăn đúng là quá có lỗi với bản thân.

Hắn há mồm cắn xuống đầu vú nộm thịt, nhẹ nhàng ma sát, nữ tử trong lòng lập tức kêu lên, hai chân căng thẳng khiến ngón tay đặt ở huyết động của nàng khó lòng di chuyển.

Chỉ có một ngón tay lại bị kẹp đến như vậy, nếu bỏ cơn thịnh nộ của hắn vào... Hiên Viên Liên Thành bị cái ý tưởng này làm cho nhiệt huyết sôi trào. Cơn thịnh nộ của hắn so với ngón tay này đâu chỉ là thô to gấp bội! Hoa huyết nhỏ như vậy, liệu có chứa nổi của hắn không?

Hắn... Thật sự rất muốn xem.

Ngón tay dài dùng sức trù dập ở hoa huyết của nàng, ngẫu nhiên đi qua nơi nào đó sẽ khiến thân thể nàng bất giác run lên, rất nhanh hắn liền nắm được điểm này, đầu ngón tay như vô tình như cổ đi cọ sát vào địa phương đầy mẫn cảm đó.

Mộ Thiển Thiển cảm thấy bản thân sắp bị ngón tay kia tra tấn đến điên. Biết rõ nam nhân này đối với nàng chỉ có chán ghét, đùa bỡn nàng so với đùa bỡn kĩ năng cũng chẳng có gì khác nhau, nhưng, thân thể nàng... Nàng không không chế được!

Nóng quá! Ngứa quá! Thật là khó chịu!

Mê tình hương trong người nàng vẫn chưa hoàn toàn triệt tiêu, được của Hách Liên Tử Cầm chỉ giúp nàng áp chế nó phần nào, sẽ không khiến nàng vừa động vào liền nổi lên phản ứng, nhưng, nếu động đến mức độ này... Một khi tình dục gọi lên, nàng sẽ không không chế nổi.

"Không... !A! A a, không cần, không cần... A!"

Lại một ngón tay nữa đi vào, thừa lúc hoa huyết chảy ra mặt dịch ngày càng nhiều mà đâm vào.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Chương 50

Cơn thịnh nộ của Hiên Viên Liên Thành đã trưởng đến phát đầu, hắn hận không thể lập tức thao nữ nhân này!

"Ân a... Không cần, nhẹ một chút, a! Đau..."

Hai ngón tay không ngừng trong động tịnh của nàng ra vào, tuy rằng bên trong đã chảy ra không ít mặt dịch, nhưng hoa huyết vẫn rất nhỏ, ngón tay hắn cứ như đòi mạng, mỗi lần ra vào đều dùng sức mà cắm khiến nàng vừa thoải mái lại vừa đau đớn.

Hiên Viên Liên Thành so với nàng tựa hồ càng đau hơn, ngón tay hắn bỗng nhiên rời khỏi choa huyết của Mộ Thiển Thiển, hắn trầm mặt xuống, đem dục vọng phát trướng đầy gân guốt nhanh chóng đặt ở của huyết ẩm ướt của nàng, dùng sức tiến vào.

Quy đầu vừa chen vào được một chút lập tức bị tiểu huyết của nàng hấp dẫn. Cơn thịnh nộ của hắn thật sự quá lớn, tiểu huyết của nàng lại bé bỏng như vậy, muốn đi vào bên trong, thật sự không dễ dàng.

"Ôm chặt ta." Mồ hôi theo thái dương không ngừng chảy xuống, hắn cắn chặt răng, song chường giữ chặt cái eo nhỏ mảnh khảnh của nàng, cơn thịnh nộ nhìn chằm chằm vào hoa huyết, hắn nắm vòng eo của nàng dùng sức hướng vào.

"A..." Thanh âm đau đớn của nữ nhân vang lên cùng với tiếng rên rỉ nặng nề của nhân. Cơn thịnh nộ vĩ đại của Hiên Viên Liên Thành theo động tác của hắn ngang ngạnh cắm vào một phần ba.

Mộ Thiển Thiển bị đau đến mức tỉnh táo lại, Hiên Viên Liên Thành lại thoải mái, nhện không được hừ một tiếng.

Thịt huyết bên trong có vô số cái miệng không ngừng cắn nuốt lấy cơn thịnh nộ của hắn, phản phát muốn đem của hắn toàn bộ nuốt vào. Loại kích thích này, hắn chưa từng trải qua, thật muốn cả đời cắm sâu vào động tịnh này, cả đời... cả đời không muốn ra.

Hắn cúi đầu nhìn nữ nhân vì thống khổ mà rên rỉ, âm thanh mất hồn này làm cơn thịnh nộ của hắn ngày càng lớn, ngày càng cứng.

"Không cần! Ta không cần! Ân..." Bởi vì đau đớn mà tỉnh táo, Thiển Thiển cảm nhận được cơn thịnh nộ lớn lên một chút, không ngừng hướng chỗ sâu nhất của nàng mà sát nhập.

Nàng đến thời đại này chỉ ngần ngừ mấy ngày đã bị bao nhiêu nam nhân vũ nhục qua. Nàng sợ chết, nhưng nàng cũng có tôn nghiêm

"Hiên Viên Liên Thành, buông ra."

"Không buông!" Côn thịt khó khăn lắm mới đi vào, hắn đang hưởng thụ tư vị bị hoa huyết nữ nhân ôn nhu bao vây, giờ khắc này soa có thể dễ dàng tha cho nàng như thế được!

"A! Đau... Không cần! Hiên Viên Liên Thành ta rất bản, ta bản! A..."

"Vậy ta và ngươi cùng nhau bản."

Hoa huyết thật sự nhỏ, hắn cắm vào rất thoải mái, hắn cũng không muốn đem nữ nhân yếu ớt này cứ thế thao đến hỏng. Nàng cùng Đông Lăng Mặc trong phòng chơi một đêm, ngày hôm sau còn ở trước mặt hắn tự đùa bỡn hoa huyết bản thân, chỉ cần không ngoạn hư nàng, hắn có thể hay không ở trong này cả ngày thao nàng? Hắn có chút luyến tiếc nhanh như vậy đã thả nàng trở về, hôm nay hắn nhất định phải hung hăng muốn nàng.

"Không... A! A a!" Tiếng hét chói tay của nữ nhân không ngừng vang lên, hoa huyết tuy rằng rất đau, nhưng đáng chết bởi vì cự vật kia nhé vào mà hoa huyết trong rỗng lại được lấp đầy. Nàng rất thích loại cảm giác bị hắn hung hãn nhồi vào, côn thịt cứng rắn một chút lại một chút hướng chỗ sâu nhất trong hoa huyết của nàng không ngừng trườn sát. Mỗi một lần tiến vào, nàng đều có thể cảm nhận rõ ràng hình dáng của côn thịt, loại cảm giác bị lăng trì này khiến nàng vừa thoải mái vừa khó chịu.

Tình nguyện... Nàng tình nguyện bị hắn sáp đến cùng, cảm thấy đến hoa tâm!

...Không! Không! Nàng không muốn như vậy, nàng không nghĩ bị hắn ở trong này làm, nàng thật sự không nghĩ vậy! Nam nhân này luôn chán ghét nàng, nàng sao có thể cùng nam nhân này làm ra loại chuyện này?

Lý trí cùng tình cảm không ngừng xâu xé đầu óc nàng, cuối cùng lúc hắn bỗng nhiên cắn nhũ tiêm nàng một cái, cảm giác đau đớn khiến nàng thanh tỉnh lại mấy phần.

Nam nhân luôn khinh thường này lúc này lại không ngừng nhồi nhét nàng. Tay nàng nâng lên "Ba" một tiếng dừng lại trên gương mặt tuấn dật của nam nhân.

Hiên Viên Liên Thành có một khắc thất thần, cái tát này trực tiếp đem dục vọng của hắn dập đi phân nửa. Hắn lớn như vậy chưa từng bị người đánh qua, càng đừng nói là nữ nhân!

Nữ nhân này, từ trước đến nay năm lần bảy lượt câu dẫn hắn, ở trước mặt hắn coi sạch quần áo, cử chỉ phóng đãng, ái muội chưa từng ngừng lại lúc này đây là muốn làm trinh tiết liệt nữ?

Trước khi hắn nổi điên, Mộ Thiển Thiển liền dùng sức đẩy hắn ra. Côn thịt rời khỏi hoa nguyệt có chút gian nan, lúc rời khỏi huyết khẩu, nàng nghe rõ ràng một tiếng "Phốc".

Mộ Thiển Thiển đẩy hắn ra, rõ ràng bản thân không biết bơi lại tình nguyện ngập trong nước điên cuồng giãy giụa cũng không muốn để hắn tiếp tục xâm nhập thân thể của chính mình.

Hiên Viên Liên Thành nhìn nàng hành động buồn cười trong nước, mãi đến khi nàng mất dần khí lực, con người nhiễm đầy sợ hãi cùng tuyệt vọng, thân thể chậm rãi chìm dần xuống đáy sông... "Đáng chết!" – Hiên Viên Liên Thành thấp giọng mắng một tiếng, vươn cánh tay dễ dàng kéo nàng trở về. Ánh mắt nàng trong phút chốc kia chân thật đến đáng sợ, đó là ánh mắt của một người biết mình đang cận kề với cái chết.

Hắn ôm nàng đi đến bên bờ, đem nàng đặt ở bãi cỏ cách đó không xa, lúc này hắn phát hiện hô hấp của nàng đã đình chỉ. Trong lòng hắn một phen hoảng loạn, hắn dò mạch trên tay nàng. Mạch đập rất yếu nhưng không phải không có.

Hắn ngồi xếp bằng xuống, ôm nàng vào lòng, bàn tay đặt sau lưng nàng, một dòng chân khí cuộn cuộn không ngừng được truyền vào thân thể nàng.

Không biết qua bao lâu, thân hình của Mộ Thiển Thiển nhẹ nhàng tun nhẹ. "Ơc" một tiếng, nàng phun ra một ngụm nước.

Nàng vừa mở mắt, một khuôn mặt phóng đại che mất tầm nhìn... Nàng lại hôn mê! Lần này là bị dọa đến choáng váng.

Hiên Viên Liên Thành đỡ thân hình của nàng, tuấn mi nhíu lại. Nàng, sao có thể yếu ớt đến vậy!

Thất công chứa tàn khóc, thân thù bất phàm cứ như thế không có một điểm nội lực. Là kỹ năng diễn xuất của nàng quá đạt đến nỗi trên trời dưới đất đều không theo kịp hay thật sự Thất công chứa đã bị đánh tráo?

Nhìn vết thương trên trán nàng, còn có vừa rồi ngã ngựa hai lần, ở cánh tay và cẳng chân đều bị trầy da, mắt hấn đen lại, thật sự đoán không ra tâm tư của nữ nhân này.

Lúc trước kỹ năng bơi của nàng rất tốt, nhưng hiện tại hai lần đều xem chết đuối. Lúc trước khả năng cưỡi ngựa của nàng rất tinh thông, lần này lại bị ngã ngựa hai lần. Nàng trước đây đề ý nhất chính là dung mạo, cung nữ hầu hạ không cần thận làm bóng mu bàn tay của nàng liền bị lời ra xử tử, mà lúc này, trên tay, trên đùi, thậm chí thái dương đều là vết thương... Nữ nhân này, hắn bỗng nhiên nhìn không thấu.

Điều khiến hắn không thể hiểu nhất chính là nàng trước đây luôn câu dẫn hắn, hiện tại hắn đã mắc câu, nàng lại triệt để không thèm để ý, lúc cùng hắn kết hợp, nàng lại dùng sức thoái lui, tình nguyện chịu chết cũng không muốn làm nữ nhân của hắn.

Hắn cúi đầu nhìn hạ thân vẫn đang đứng thẳng đầy ngạo nghễ, Hiên Viên Liên Thành bỗng nhiên buồn bực, lúc trước hắn tránh nàng còn không kịp, vừa rồi lại toàn tâm toàn ý muốn nàng, mà nàng...

Hắn là bị trúng tà gì hay chẳng là bị nàng hạ dược?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.